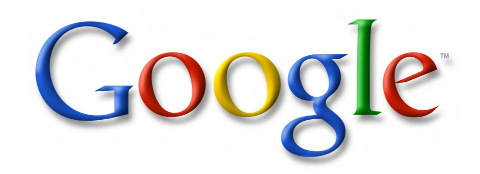
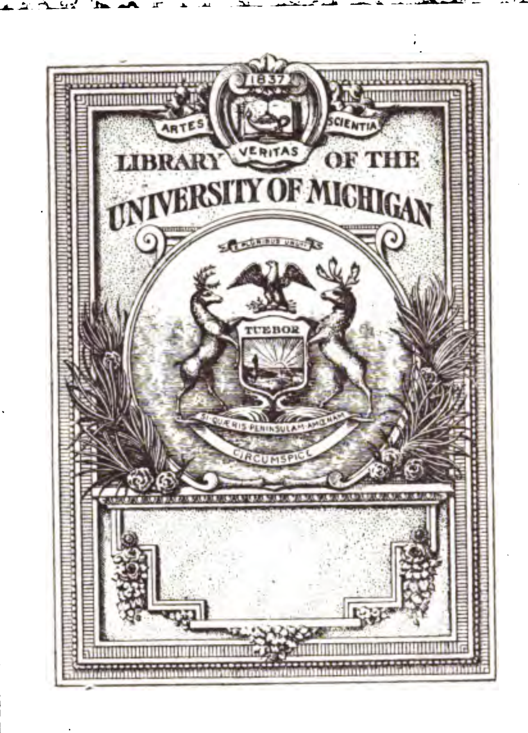

Google

1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

1,80
304

SOPHOCLIS ELECTRA.

DENUO RECENSUIT

ET BREVI ANNOTATIONE CRITICA

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

HON. LL.D. DUBLIN. PHIL. D. BUDAPEST. SODALIS SOC. LITT. ATHEN. ETC.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCCVI.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Υπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς τῷ Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἠλέκρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε (ἔδωκε?) τῷ τροφεῖ, φοβουμένη μὴ καὶ αὐτὸν φονεύσωσι σὺν τῷ πατρί.

ΑΛΛΩΣ.

Τροφεύς ἐστιν ὁ προλογίζων πρεσβύτης παιδαγωγὸς ὁ ὑποκείμενος καὶ ὑπεκθέμενος τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον καὶ ὑποδεικνὺς αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν (adde *ὄντα*) *κλέψας ἐκ τοῦ Ἄργους ὁ παιδαγωγὸς ἔφυγεν καὶ διὰ εἴκοσιν ἐτῶν ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἄργος μετ' αὐτοῦ δεικνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.*

[*Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.*]

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν ἀπιθυμῶν ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὑπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·
αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἷ δ' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν·
πολύφθορον δὲ δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φονῶν ἐγώ ποτε

3. *ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί* mss. Scholiasta per *ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος* explicat. Sic scripsisse Sophoclem mihi omnino incredibile videtur. Corrigendum suspicor *ἀπροθυμήθης ἀεί,* aut potius *ἀπιθυμῶν ἦσθ' ἀεί* (salvo canone Porsoniano quia arcte cohaerent verba *ἐπιθυμῶν ἦσθα*). Postquam *ἀπροθυμήθης* in *ἃ προθυμήθης* corruptum erat, proclives erant ulteriores corruptelae *ὧν* (metri fulciendi causa pro *ἃ*) et *πρόθυμος ἦσθ'* pro simili *προθυμήθης*. Facile etiam *ἀπιθυμῶν* (*ἃ ἐπιθυμῶν*) in *ὧν πρόθυμος* corrumpi poterat. Quum imperfectum potius quam aoristus requiratur, posterior correctio praeferenda est. Sic *οὑπόθεις* in v. prox. Subaudiendum autem *λεύσσειν*. Quum vulgata manifesto vitiosa sit, correctionem facere ausus sum quae et bene Graeca est et bonum sensum praebet. De *ἐπιθυμῶν ἦσθα* pro *ἐπιθύμεις* cf. Ph. 418. *θάλλοντές εἰσι.* 435. 459. O. R. 274. 580. 708. 747. 847. 991. 1045. 1285. O. C. 653. 1433. 1586. Aj. 1320. 1330. Tr. 735. Cf. Aesch. Cho. 215. *εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.* Eur. Alc. 870. *κεῖν' ἐπιθυμῶν δώματα ναίειν.* Herod. I. 36. 3. *τοῦτον προθυμεόμενοι ἑλέειν.* 206. 3.

5. Qu. *τῆς (τ') οἰστροπλῆγος* —. Sed haec per appositionem ad versum 4. addi videntur. Ipsa urbs Argos sive regio Argiva *ἄλσος* dicitur. Cf. Ant. 844. *Θήβας τ' ἄλσος.*

10. *πολύφθορόν τε* mss. Correxi *πολύφθορον δὲ* —.

11. *φόνων* mss. *φονῶν* Dind. Cf. Ant. 696. *ἐν φοναῖς πεπτῶτα.* 1003. 1314. et ad Tr. 558.

πρὸς τῆς ὁμαίμου σῆς κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ, φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας.
ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ.
μέλαινα δ' οὐρανὸν λέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐσμέν γ' ἵνα
οὐκ ἔστ' ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

12. *τῆς ὁμαίμου καὶ* mss. Correxi *τῆς ὁμαίμου σῆς* —.

13. *ἤνεγκα κἀξέσωσα* mss. Qu. *ἤνεγκον, ἐξέσωσα.* Multo enim frequentior forma est *ἤνεγκον*. Cf. ad Arist. Th. 743. *ἤνεγκον. ΜΝ. ἤνεγκας σύ;* Similiter *εἶπον* et *εἶπας*.

19. *μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη* mss. Qu. *μέλαινα δ' οὐρανὸν λέλοιπεν εὐφρόνη*, quod facile in codicum lectionem corrumpi poterat. Utique vix commode explicari potest *ἄστρων*. Dindorfius et Jebb construunt *εὐφρόνη ἄστρων* (i. e. *ἀστερόεσσα*, coll. O. R. 533. *τόλμης πρόσωπον*. Ant. 114. *χιόνος πτέρυγα*. Quae explicatio vix satisfacit. Cf. Eur. Herc. 230. *ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἣν πρὶν εἴχομεν.* Aliquando quidem voc. *ἄστρα* coelum (*οὐρανὸς*) significat, ut in Tr. 1106. *τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς,* sed accusativum reglt verbum *ἐκλείπειν* sensu transitivo. Non apparet unde pendeat genitivus *ἄστρων*: vix enim aut ab *εὐφρόνη* aut ab *ἐκλέλοιπεν* pendere potest. *ἄστρων*] I. q. *οὐρανοῦ* (coeli), si sincera est lectio. *ἐκλέλοιπεν* mss. Defecit. Cf. 1140. *νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ | θανόντι σὺν σοί.* 685. *ζώσαιν θανούσαιν τ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.* *ἐλλέλοιπεν* Groeneboom, coll. Aesch. Sept. 10. *τὸν ἐλλείποντ' ἔτι | ἥβης ἀκμαίας.* Pr. 961. Plat. Theag. 123 A. Phaedr. 269 D. Legg. II. 673 B. Thuc. I. 504. Xen. Hier. IV. 8. Dion. A. R. 25. Ita connectenda erunt *ἄστρων ἐλλέλοιπεν*, astris defecit (i. e. caret). Schol. Vind. *ἐλλιπὴς ἐγένετο τῶν ἄστρων ἡ εὐφρόνη.*

21. *ὡς ἐνταῦθ' ἐμὲν | ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρὸς* — mss. *ὡς καθέσταμεν* — ingeniose Kreussler. Wolff. Corrigendum, ut jamdudum monui, *ὡς ἐσμέν γ' ἵνα | οὐκ ἔστ' ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς* —. Sic Tr. 1157. *ἐξήκεις δ' ἵνα | φανεῖς ὁποῖος — καλεῖ.* Phil. 429. O. C. 504. Ferri non potest in tragoedia epica forma *ἐμέν*.

22. *οὐκέτ' ὀκνεῖν* mss. Lege *οὐκ ἔστ' ἔτ' ὀκνεῖν*. Cf. ad 21. Exciderat *ἔστ'* propter simile vicinum *ἔτ'*.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ᾖ γέρων,
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπει.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῇ μοι τοιαῦτα Φοῖβος ἀκπεύσει τάχα,
ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι μητρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ' ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμὶν ἀγγείλῃς σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γνῶσ' οὐδ' ὑποπτεύσωσιν ὧδ' ἠσκημένον.

28. τ' (factum ex alia littera, γ ut videtur) L. ἐν πρώτοις ἕπει mss. ἐν πρώτοισιν εἶ conj. Nauck. Idem mihi in mentem venerat Si sincerum est ἕπει, redde comitaris.

33. πατρὶ (corr. πατρὸς a m. rec.) L. πατρὸς cet. πατρὶ Wunder.

34. ὅτῳ τρόπῳ — ἀροίμην] De constructione cf. ad O. R. 72.

35. τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος mss. τοιαῦτα Φοῖβος Blomf. ὧν πεύσει mss. Correxi ἀκπεύσει (ἃ ἐκπεύσει). Requiritur rei accusativus, ut in 470. εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται etc. Cf. Aj. 215. θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει. O. C. 206. Vereor ut unquam cum genitivo rei construatur πυνθάνεσθαι.

36. στρατοῦ] δορὸς Mein. Recte, opinor.

37. χειρὸς mss. μητρὸς recte Morstadt.

38. ὅτ' οὖν] Qu. εὖτ' οὖν. εἰσηκούσαμεν] εἰσηκούσατε Morstadt.

41. σαφῆ mss. Qu. σαφῶς.

43. ἠνθισμένον mss. ἠσκημένον (i. e. ornatum, Anglice got up) Mein. ex schol. Quod reponendum esse duxi.

λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δ' ὅρκον προστιθεὶς ὁθούνεκα
τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω.
ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν,
τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,
ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον,
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος;
δοκῶ μέν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν·
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνῄσκοντας, εἶθ', ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον.
ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὣς λάμψειν ἔτι.
ἀλλ', ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σύ τ', ὦ πατρῷον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι

45. *Φωκεὺς* mss. *Φωκέως* Bentl.

46. *μέγιστος — δορυξένων*] Cf. Ph. 586. *φίλος* (*φίλων*?) *μέγιστος.*

47. *ὅρκῳ* mss. *ὅρκον* Reisk. Cf. Fr. 431. *ὅρκου δὲ προστεθέντος.*

52. *λοιβαῖσι* (*τε* sup. a m. rec.) L. *λοιβαῖς τε Γ.* al. *λοιβαῖσί τε* unus.

54. *ἠιρμένοι* (*ι* post *η* a m. rec. additum] L.

55. *μοι* mss. Lege *που.* Cf. Ph. 553. *οὐδὲν σύ που κάτοισθα —.*

56. *κλέπτοντες*] Schol. *ἀπατῶντες, παραλογιζόμενοι.* Cf. Tr. 243. *εἰ μὴ συμφοραὶ κλέπτουσί με.* Ant. 1218. 681. et Homericum *κλέπτε νόῳ.*

61. *οὐδὲν*] *ὡς οὐδὲν* L. Virgulam posui post *μέν.*

65. *ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ* mss. *ὣς* (sic) — Br. Absque causa. Cf. 1085. *ὡς καὶ σὺ — εἷλον.* O. C. 1242. *ὡς καὶ σὺ —.*

δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος·
καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
νὼ δ' ἔξιμεν· καιρος γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσι
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰώ μοί μοι.

ΠΑ. καὶ μὴν θύραν ἔδοξα προσμολὼν, τέκνον,
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι τινός.

ΟΡ. ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; θέλεις
μείνωμεν αὐτοῦ κἀπακούσωμεν γόων;

ΠΑ. ἥκιστα, μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ' ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν
νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν δρωμένων.

73. μὲν νῦν L. γέρον L. et al. γέρων Lb. et al.

75. ἀνδράσι L. ἀνδράσιν vulg.

76. μέγιστος] Melius, opinor, conveniret βέλτιστος aut κράτιστος.

77. ἰώ μοί μοι [δύστηνος] Dind.

78. θυρῶν mss. Scholiasta θυρῶν cum ἔνδον conjungit. Cf. Eur. Her. 709. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν (οὐκ ὢν ἔσω?). Qu. θύραζ' (ut in Eur. Or. 603. τά τ' ἔνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς. Eur. Fr. 1063, 12. ἥτις ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει). προσπόλων τινὸς mss. προσμολὼν πέλας (et τινὸς pro τέκνον in 79.) conjicit Nauck. Quum non appareat unde pendeat genitivus θυρῶν, θύραν, ni fallor, corrigendum est, quod cum προσμολὼν construendum sit. προσπόλων mss. Correxi προσμολών. Cf. Aj. 721. μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον —. Aesch. Sept. 576. Sed cf. O. C. 897. τις προσπόλων.

79. ἔνδον] Intus. Adverbium semper, ni fallor, est ἔνδον, non praepositio (ut ἔσω et ἐντός).

80. θέλεις μείνωμεν —;] Cf. Ph. 762. βούλει λάβωμαι — σου;

81. κἀνακούσωμεν mss. Dind. κἀπακούσωμεν (καὶ ἐπ.) Nauck. Jahn. Herw. Qu. κἀξακούσωμεν.

83. ἔρδειν (sic) L.

84. φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν mss. φέρειν | νίκην τέ φημι Tournier. Corrigendum suspicor φέρειν | νίκην ἔφασκε (aut ἔφηνε, sc. Λοξίας, 52.).

ΗΛ. ὦ φάος ἁγνὸν
καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀὴρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων,
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ·
τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐνάριξεν,
μήτηρ δ' ἡμὴ χὠ κοινολεχὴς
Αἴγισθος ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει.
κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης
ἢ 'μοῦ τρέφεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων
ἔς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρων
ῥιπὰς λεύσσω τόδε τ' ἦμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων

87. *ἰσόμοιρος* mss. *ἰσόμοιρ'* Porson.

88. *ϑρήνων ᾠδὰς*] Cf. Aj. 630. *ὀξυτόνους — ᾠδὰς ϑρηνήσει.*

90. *πλαγὰς* L. al. *πληγὰς* Aug. c. G. Wolff.

92. *ἤδη*] Jam. Nauckio suspectum. Qu. *ἄχεα.*

96. *οὐκ ἐξένισεν* mss. Verba vix sana. Lege *οὐκ ἐνάριξεν.* Et sic jam conj. van Gent. Nauck.

100. *ἀπ' ἄλλης* mss. Qu. *ἀπ' ἄλλων.* Sed cf. ad 885.

101. *φέρεται* mss. Corrigo confidenter *τρέφεται.*

102. *ἀδίκως* mss. *ἀϊκῶς* Br. *αἰκῶς* Dind. Nauck.

105. *λεύσσω παμφεγγεῖς* mss. [*λεύσσω*] *παμφεγγεῖς* Dobr.

106. *λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ* mss. Lege — *λεύσσω τόδε τ' ἦμαρ.*

107. *τεκνολέτειρα*] Quae prolem suam amisit. Cf. *παιδολέτειρα* (quae prolem suam interfecit) Eur. Med. 849. *παιδολέτωρ* Aesch. Sept. 726. Eur. Rhes. 550.

108. *ἐπὶ κωκυτῷ*] I. e. *κωκύουσα.* Cf. Ant. 759. *ἐπὶ ψόγοισι.*

πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφαίνειν.
ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἀρὰ,
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἳ τοὺς αἰκῶς θνήσκοντας ὁρᾶθ',
αἳ τούς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,
ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου,
καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ παῖ δυστανοτάτας
Ἠλέκτρα ματρὸς, τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς ὁ τάδε πορὼν
ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

109. ἠχὼ mss. ἠχὴν conj. Nauck. Sed cf. Eur. Hipp. 791. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο. προφωνεῖν mss. Lege προφαίνειν.

110. Ἀΐδου] ᾄδου L. pr.

112. Post h. v. sequuntur verba αἳ τοὺς (τούς τ' duo mss.) ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε, | τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους. Quae ut spuria proscribit Dind.

113. ἀδίκως θνήσκοντας mss. Correxi αἰκῶς —. Cf. 102. αἰκῶς — θανόντος. 206. θανάτους αἰκεῖς. ὁρᾶτε mss. ὁρᾶθ', | αἳ Dobr.

114. τοὺς L. τούς τ' al. et Suid. edd. velt.

119. ἄγειν — ἄχθος] Cf. Ph. 1168. ἀδαὴς δ' ἔχειν (l. ἄγειν) μυρίον ἄχθος ᾧ ξυνοικεῖ.

121. ἰὼ mss. ὦ Turn.

122. τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν mss. Qu. τί ἀεὶ τάκει σ' ὧδ' ἀκόρεστος οἰμωγά (i. e. ἀκορέστως οἰμώζεις, unde accusativus τὸν πάλαι —), aut τί ἀεὶ τάκει τᾷδ' ἀκορέστῳ οἰμωγᾷ. τάκεις mss. Vix sanum. Qu. κλάεις aut θρηνεῖς.

123. ἀκόρεστον οἰμωγὰν] Suspectum. Qu. ἀκορέστῳ οἰμωγᾷ.

124. ἀθεωτάτας mss. ἀθεώτατα Erf. Porson.

125. ἁλόντ' ἀπάταις] Qu. ἁλόντα δόλοις.

ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὔ τί με
φυγγάνει, οὐ δ' ἐθέλω προλιπεῖν τὸ μὴ
οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ', ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν,
αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.
ΧΟ. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀΐδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις οὔτε γόοισιν
οὔτ' ἄνταις,
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
ἄλγος ἀεὶ † στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷσι λύσις οὐκ ἐστιν οὐδεμία κακῶν.

129. γενναίων πατέρων mss. γενναίων Monk. στοναχεῖν mss. στενάχειν Elmsl.

130. παραμύθιον] Solamen. Cf. Thuc. V. 103. Plat. Legg. 632 E. Criti. 115 B.

132. οὐδ' vulg. Scribe οὐ δ' (i. q. ἀλλ' οὐκ) —. Et sic Buttmann. προλιπεῖν τόδε, | μὴ οὐ — mss. Correxi προλιπεῖν τὸ μὴ | οὐ —.

134. Anglice, 'O ye who reciprocate with gratitude expressed by every kind of friendship.' ἀμειβόμεναι χάριν] I. e. ἀνταποδιδοῦσαι χάριν.

136. αἴ αἴ mss. αἰαῖ Dind. ἱκνοῦμαι] I. q. ἱκετεύω.

138. παγκοίνου λίμνας] Qu. παγκοίνου κοίτας. Cf. Ant. 804. τὸν παγκοίταν θάλαμον. O. C. 1706. κοίταν δ' ἔχει νέρθεν.

139. γόοις mss. γόοισιν Tricl. οὔτε λιταῖσιν L. et Suid. s. v. πάγκοινος. οὔτε λιταῖς al. οὔτ' ἄνταις Herm., coll. Hesych. ἄντῃσι : λιτανείαις, ἀντήσεσιν. Qu. οὔτ' εὐχαῖς (supplicationibus). Cf. v. stroph. 123. ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγάν.

141. στενάχουσα] Suspectum. Qu. προϊοῦσα, aut προβεβῶσα.

142. ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν mss. ἐν οἷσιν ἔστ' ἀνάδυσις (hoc etiam Badham) — conj. Nauck. Qu. ἐν οἷσι λύσις οὐκ ἔστιν —. Cf. 230. τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται. Ant. 697. οὐδ' ἔχει λύσιν (τὰ κακά). Tro. 1171. μόχθων τῶν ἐφεστώτων λύσιν. O. R. 921. ὅπως λύσιν τιν' ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς. Displicet hic ἀνάλυσις.

143. ὀξυτόνων γόων] Cf. Aj. 630. ὀξυτόνους ᾠδὰς | θρηνήσει. 311. ὀξέων κωκυμάτων.

τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;
ΗΛ. νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλᾶμον Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
ἅτις τάφῳ 'ν πετραίῳ
αἰὲν δακρύεις.
ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνᾳ, τέκνον,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν.
πρὸς δὲ τί σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξύναιμος;
οἵα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάνασσα,
κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ,

144. δυσφόρων] Fortasse vitiosum. ἐφίει] Pro ἐφίεσαι. Forma, ni fallor, non alibi reperta. Nimirum activa hujus verbi forma est ἐφίημι (ἐφίης, ἐφίησι, etc.), sive ἐφιέω (ἐφιέεις unde ἐφιεῖς, ἐφιέει unde ἐφιεῖ, etc.); media secundum analogiam formata ἐφίεμαι ἐφιέει (unde ἐφίει), ἐφιέεται (unde ἐφίεται), etc. Ἐφίει ex antiquo usu pro ἐφιέει positum, ut ἤϊε pro ἤϊεε, ne plures aequo voculae concurrerent.

147. ἄραρεν] Cf. Hom. Od. 4, 777. μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ὑμῖν. 5, 95. ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ. Qu. ἄρεσεν.

148. ἀτυζομένα] Dolore percita.

149. Διὸς ἄγγελος] Sic dicitur luscinia quia veris adventum nuntiat, Ζεὺς autem coeli temperiem annique tempestates gubernare credebatur. V. Ar. Av. 1501. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; Vesp. 261. Ran. 246.

151. ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ mss. ἅτ' Nauckio suspectum. Correxi ἅτις τάφῳ 'ν πετραίῳ.

152. αἰαῖ L. pr. in αἲ αἲ mutatum. Correxi αἰὲν. Cf. 148.

155. πρὸς ὅ τι σὺ mss. πρὸς δὲ τί σὺ Morstadt. Anglice in what respect? Cf. 1402. σὺ δ' ἐκτὸς ᾖξας πρὸς τί; Sic in v. 820. πρὸς ταῦτα (ideo). Locus fortasse coruptus. Cf. ad v. ant. 175. εἶ περισσὰ] Schol. περισσῶς, φησίν, ὀδύρῃ —.

158. καὶ Ἰφιάνασσα] I. e. καὶ Ϝι Ιφιάνασσα. De hiatu cf. 148. ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται. 196. ὅτε οἱ —.

159. κρυπτᾷ] Nauckio suspectum. ἀχέων mss. (I. e. dolens. Hom. Il. 2, 694. 724. 5, 399. 18, 446. Od. 15, 361.) ἀκέων (silens)

ὄλβιον ὃν ἁ κλεινὰ
γᾶ ποτε Μυκηναίων
δέξεται εὐπατρίδαν Διὸς εὔφρονι
† βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.
ΗΛ. ὅν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπάταν ἔχον;
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.
ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
ἔτι μέγας οὐρανῷ

proponunt Bergk. et F. G. Schmidt. Hom. Il. 1, 34. *βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.*

160. *ΗΛ.* praef. in mss. Correxit Tyrwhitt. *ὄλβιος* mss. *ὄλβιον* Br. *ἄθλιος* melius Martin. Latet, ni fallor, aliud quid, fortasse *σὸς κάσις,* quod sensui bene conveniret. Cf. O. C. 1440. *κάσι.* Eur. Her. 428. Med. 167. 1334. Aesch. Sept. 674. *κλεινὰ* (*α* in litura duarum triumve litterarum) L.

162. *εὐπατρίδαν Διὸς* mss. Dind. Jebb. *εὐπατριδᾶν ἕδος* Mekler. Ipse malim *εὐπατριδᾶν δόμος.* *Διὸς* mss. *ποδὸς* Haupt.

163. *βήματι* mss. Schol. *πομπῇ.* Corruptum. *νεύματι* Burges. prob. at Nauck. *ῥήματι* (i. e. jussu) Mayhoff. Cf. Aesch. Suppl. 373. *μονοψήφοις νεύμασι.*

164. *ὅν ἔγωγ'* mss. *ὅν γ' ἐγὼ* Herm. *προσμένουσ'*] *ποτιμένουσ'* Heimsoeth. *ἄτεκνος*] Cf. ad 187. *ἄνευ τοκέων* (*τεκέων* Mein. Jebb.).

165. *τάλαιν'*] *μέλεος* Heims. *οἰχνῶ*] Jure Nauckio suspectum.

167. *ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα*] Cf. Hom. Il. 9, 559. *ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα.* *ἀνήνυτον*] Cf. Plat. Legg. V. 735 B. *ὡς μάταιος ἂν ὁ πόνος εἴη καὶ ἀνήνυτος.* Gorg. 507 E. *ἀνήνυτον κακόν.*

170. *ἀγγελίας ἀπατώμενον* mss. *ἀγγελίαις ἀπατῶν ἀεὶ* Morstadt. *ἀγγελίαις ἀπατῶν μ' ἀεὶ* Herw. *ἀπατώμενον* mss. I. q. *ἐψευσμένον.* 'Belied' vertit Jebb. Correxi *ἀπάταν ἔχον* (conveying disappointment). Cf. Ant. 617. *ἀπάτα — ἐρώτων.* 630. *ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν.*

171. *αἰεὶ* mss. *ἀεὶ* Br.

174. *ἔστι* (*ἔτι* L. pr. a m. ant.) *μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς* mss.

Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει·
ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.
οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσᾳ
βούνομον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀνεπίστροφος
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστον οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
ἅτις ἄνευ τεκέων κατατάκομαι,
ἇς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.

et schol. ad 823. Qu. ἔτι γὰρ ἐν οὐρανῷ Ζεύς. Sed cf. Tr. 399. ἴστω μέγας Ζεύς. El. 209. θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος. Sic ἐν οὐρανῷ est Aesch. Fr. 216. Eur. Tr. 286. 900. Cf. ad O. C. 1466. ἐν οὐρανῷ mss. οὐρανῷ Heath.

180. Κρίσαν L. et plerique mss. Κρίσᾳ Musgr. Dind. Bl. Nauck. Κρῖσαν Herm. Qu. Κρίσας aut Κρισαίαν (del. τὰν). Κρισαῖον πέδον memoratur El. 790.

182. ἀπερίτροπος mss. ἀνεπίστροφος Burges. Angl. beedless, inattentive regardless. Scholiasta et Suidas per ἀνεπίστροφος explicant.

185. ὁ πολὺς — βίοτος] Schol. ὁ πλείων βίοτος. I. e. major pars vitae.

186. ἀνέλπιστος mss. ἀνέλπιστον Nauck. ex schol.

187. τοκέων mss. τεκέων Mein. Jebb. Recte. Cf. 164. ἄτεκνος.

189. ἔποικος mss. ἔπακτος Morstadt. Ἔποικος est advena. Anglice a stranger, on alien. Confer μέτοικος et ἔπηλυς. Sic dicitur serva quae non domi nata et nutrita est (οἰκεία, sive οἰκέτης), sed quae conducta est. ἔποικος ἀναξία] I. e. μέτοικος ἀναξία sec. schol. Cf. Hom. Il. 9, 648. ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

190. ὧδε μὲν —] Fort. ὧδε μάλ' —.

192. κεναῖς] Nauckio suspectum. ἀμφίσταμαι L b. et Eust. p. 1692, 57. ἀφίσταμαι L. pr. ἐφίσταμαι a m. rec. ἀφίσταμαι al.

ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῴαις
ὅτε οἱ παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὡρμάθη πλαγά.
ἔρος ἦν ο φράσας, δόλος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφὰν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ἦν ο ταῦτα πράσσων.

ΗΛ. ὦ πασᾶν κείνα πολὺ ἁμέρα
ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι·
ὦ νὺξ, ὦ δείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη,
τοῖς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον, αἵ μ' ἀπώλεσαν·
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι,

194. *οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδὰ* mss. Qu. *οἰκτρά γ' ἦν* —. (Vix enim omitti potest imperfectum *ἦν*.) Aut *οἰκτρὰ δ' ἦν* —. Cf. Hom. Od. 11, 421. *οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς | Κασσάνδρας, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις.* *αὐδὰ*] Schol. *ἡ ἀγγελία ἡ περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρὸς οἰκτρὰ ἐγένετο.* Latet, ni fallor, corruptela.

195. *ἐν* mss. Qu. *ἦν.* *κοίταις πατρῴαις*] Qu. *δείπνοις πατρῴοις.* Cf. 203. *ὦ δείπνων πατρῴων ἔκπαγλ' ἄχη.* Nisi *κοίταις* de lecto convivali intelligendum est, ut in Eur. Hipp. 743. Sic Jebb.

196. *ὅτε σοι* mss. *ὅτε οἱ* Herm. Hiatus ex epicorum usu, ut in 148. Tr. 650. *ἁ δέ οἱ φίλα δάμαρ* —. Aesch. Ag. 1147. Pronomen *οἱ* legitur etiam Aj. 906. O. C. 1630.

197. *δόλος — ἔρος* mss. *ἔρος — δόλος* Wakef. Recte, opinor. *φράσας*] *πλάσας* Wakef. Bergk. Nauck.

199. *βροτῶν*] An *βροτός*? Sed cf. 1323.

201. *κείνα* mss. *δεινὰ* Morstadt. *πλέον* mss. Correxi *πολύ* (*ἐχθίστα δή*). Offendebat, opinor, grammaticus aliquis in hiatu.

205. *τοὺς* mss. Suspectum. Ad *θανάτους* refert Dind. *τοῖς* Morstadt. Qu. *τούς τ'* (i.e. *οὕς τ'*), aut *τοῖς* (in quibus), aut *εὖτ'*. *εἶδε* mss. *ἴδε* Br.

206. *διδύμαιν χεροῖν* mss. *διδύμαιν χειροῖν* Heath. Br. Qu. *διδυμᾶν χειρῶν,* Cf. 126. *κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον* (*Ἀγαμέμνονα*). Solennis forma est *χεροῖν*. Cf. ad 1394.

μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο
τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.
ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων
† τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
μέγα γάρ τι κακῶν βάρος ἐκτήσω,
σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεὶ
ψυχᾷ πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ τλᾶθι.
ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' οἷα,
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ᾠδὰς

211. ἀγλαΐας] Splendoris, pompae. Schol. ἡδονῆς, δόξης.

214. γνώμαν ἴσχεις] I. e. γιγνώσκεις. Cf. Ph. 837. καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων —. 853.

215. τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας mss. ἀγαθῶν οἵας (Reisk.) εἰς ἄτας conj. Nauck. Vera, ni fallor, correctio. τὰ παρόντ'] Dictum ut τὰ νῦν (τανῦν). Qu. προπάροιθ'. οἰκείας] Anglice of your own making.

216. ἀεικῶς mss. ἀϊκῶς Br. αἰκῶς Dind. Nauck. etc. Qu. οὕτως αἰκῶς ἐμπίπτεις.

217. πολὺ] Dedi μέγα. Cf. O. C. 1747. μέγ' ἄρα (μέγα τι?) πέλαγος ἐλάχετ' ἄτας. ὑπερεκτήσω mss. Correxi βάρος ἐκτήσω. Cf. O. C. 1746. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετ' ἄτης. Eur. Hipp. 878. ποῖ φύγω βάρος κακῶν; Suppl. 818. πημάτων ἅλις βάρος.

220. πλάθειν mss. Correxi τλᾶθι. Verba τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ τλᾶθι redde Anglice, and, where resistance to the powerful is hopeless, bear things contentedly. Cf. 467. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον | δυοῖν ἐρίζειν. 1386. τὸ δυσέριστον αἷμα.

221. ἐν δεινοῖς — ἐν δεινοῖς mss. δεινοῖς — δεινοῖς Br.

222. ἔξοιδ' —] Cf. 131. οὐ λάθει μ' ὀργά (ὀργᾶς L. pr.) mss. Lege οὐ λάθει μ' οἷα (sub v. ἐστί).

224. ταύτας ἄτας mss. ταύτας ὀργὰς conj. Nauck. πω τὰς ὀργὰς Reisk. Qu. τάσδ' οἰμωγάς, aut ταύτας ᾠδάς. (Cf. 88. πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς — ᾔσθου. Aj. 630. ὀξυτόνους — ᾠδὰς θρηνήσει, aut τούτους οἴκτους aut θρήνους). Aut ταύτας ὀργάς, coll. 1011. κατάσχες ὀργήν. 242. ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων.

ὄφρα με βίος ἔχῃ.
τίνι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ' ἄνετ' ἀπαράγορον·
τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται,
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.
ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὡσεί τις πιστὰ,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις.
ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίσι τοῦτ' † ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις
μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὔκηλος, γονέων

225. ὄφρα] Donec. Cf. Aesch. Eum. 339. ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ. Cho. 361. βασιλεὺς γὰρ ἦν ὄφρ' (dum) ἔζη. Nusquam alibi in Tragoedia occurrit haec particula epica.

226. τίνι] Schol. παρὰ τίνος. I. e. Cujus judicio. Notabilis dativi usus, cujus rara sunt exempla. Cf. O. C. 1446. ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν. Constructiones πρίασθαί τινι, δέχεσθαί τινι confert Paley.

229. ἄνετε παράγοροι mss. Correxi ἄνετ' ἀπαράγορον.

231. καμάτων] Qu. δακρύων.

232. ἀνάριθμος — θρήνων] Cf. Aj. 604. μηνῶν ἀνάριθμος. Tr. 247. ἡμερῶν ἀνήριθμον. O. R. 179. ὧν — ἀνάριθμος. ὧδε] Fort. οὖσα.

233. εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ] Qu. εὔνους γ' οὖσ' —. Sed cf. Ph. 1323 εὐνοίᾳ λέγων. 1163.

235. ἄταις mss. Qu. ἄτᾳ (ἄται).

236. κακότητος L. et vulg. κακότατος. Γ. Cf. O.C. 521. κακότατα.

238. ἐν τίνι mss. Legendum ἐν τίσι, ut ostendit sequens τούτοις. Et sic jam Morstadt. τοῦτ' ἔβλαστ' mss. Qu. τοῦτ' ἔδοξ', aut ταῦτ' ἀρέστ'.

241. γονέων ἐκτίμους] I. e. ὥστε ἐκτίμους εἶναι γονέας. Proprie parentes non honorantes.

ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόων.
εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γᾶς κάτω οὐδὲν ὢν
κείσεται τάλας,
οἱ δὲ μὴ πάλιν
δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τἂν αἰδὼς
ἄφαντος εὐσέβειά τ' ἀνδρῶν.
ΧΟ. ἐγὼ μέν, ὦ παῖ, καὶ τό σὸν σπεύδουσ' ἅμα
καὶ τοὐμὸν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα, σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα.
ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε, τίς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνή,
πατρῷ' ὁρῶσα πήματ' οὐ δρῴη τάδ' ἂν
ἁγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ;
ᾗ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἥ μ' ἐγείνατο,

242. *ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας* — mss. Qu. *ἔκτιμος λήγουσα στυγερῶν* —. Cf. 103. *οὐ — λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων.* *ἴσχουσα*] Cohibens, reprimens. Cf. Ant. 103. *πτέρυγας*] Alas, i. e. volatum, cursum, effusionem. Nauckio suspectum.

245. *γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὢν* mss. Lege *γᾶς κάτω οὐδὲν ὤν*. Cf. O. R. 968. *κεύθει κάτω δὴ γῆς*.

249. *ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς | ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν* mss. Qu. *ἔρροι τἂν αἰδὼς | ἄφαντος εὐσέβειά τ' ἀνδρῶν* (aut *ἄπασά τ' εὐσέβεια θνατῶν*), aut *ἔρροι μὲν ἂν αἰδὼς, | ἔρροι δ' ἂν εὐσέβεια θνατῶν*. Valde jejunum hic est *ἁπάντων*.

250. *ἁπάντων τ'* mss. Correxi *ἄφαντος*. Cf. O. R. 560. *ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι* (l. *'γχειρήματι* coll. O. R. 540). Postquam *ἄφαντος* in *ἁπάντων* corruptum erat et sensus et metri sustimendorum causa particula *τε* transposita est, et *ἀνδρῶν* in *θνατῶν* mutatum est.

253. *ἅμα*] *ἀεί* Morstadt. Nescio an recte. *Ἅμα* venit fortasse a v. 251.

257. *πῶς* mss. Correxi *τίς*.

259 sq. Versus Nauckio suspecti.

ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι κἀκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ' ὁμοίως κἀποτητᾶσθαι πέλει.
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
τοῖσιν πατρῴοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτὰ καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν,
ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοέντην † ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεὼν
ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
ἡ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι
ξύνεστ', Ἐρινῦν οὔτιν' ἐκφοβουμένη,
ἀλλ', ὥσπερ ἐγχλίουσα τοῖς ποιουμένοις,
τηροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν ἐν ᾗ τότε
πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανε,
ταύτῃ χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ
θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
κλάω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς

271. τούτων mss. Qu. τούτοιν.

272. αὐτοφόντην mss. αὐτοέντην v. l. in schol. Br. Cf. O. R. 107. τοὺς αὐτοέντας. ἡμὶν ἐν κοίτῃ] Qu. τοῦτον —, aut κείμενον κοίτῃ.

275. ἥδ' ὧδε τλήμων mss. ἡ δ' — Schaefer. Qu. τὴν δ' ὧδε τλήμον' —, sed mutatio constructionis fit.

277. ἐγγελῶσα] ἐγχλίουσα aut ὡσπερεὶ χλίουσα Groeneboom; coll. Aesch. Suppl. 914. Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν. Cho. 137. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. Prom. 971. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Eur. El. 68. ποιουμένοις mss. πεπραγμένοις conj. Nauck.

278. εὑροῦσ' mss. Dind. τηροῦσ' Mein. Quod recepi. Cf. O. R. 808. Thuc. III. 22. 1. τηρήσαντες νύκτα χειμέριον. VI. 2. 2. διέβησαν ἐς Σικελίαν — ἐπὶ σχεδιῶν τηρήσαντες τὸν πορθμὸν κατιόντος τοῦ ἀνέμου.

279. κατέκτανεν mss. et vulg. Qu. κατέκτανε.

281. ἱερὰ mss. ἱρὰ Dind. σωτηρίοις] Fort. ἐγχωρίοις.

283. κλαίω mss. κλάω Dind.

τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
αὐτὴ πρὸς αὑτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ,
ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
τέθνηκεν, ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
κακῶς ὄλοιο μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
τάδ' ἐξυβρίζει πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
ἥξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον, ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταὐτὰ νυμφίος παρὼν,
ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
παυστῆρ' ἔθ' ἥξειν ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν, ἀλλ' ἔν τοι κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.

286. φέρει mss. ἔχει conj. Nauck. Cf. Tr. 147. ἡδονὰς ἔχειν. Pher. II. 326. σοί τε γὰρ κλύειν | ἐμοί τε λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει. Herod. 8, 116. ἢ ἄλλως σφι θυμὸς ἐγένετο θεήσασθαι τὸν πόλεμον.

300. ταῦτα mss. ταὐτὰ Blomf. Cf. 269. ἐκείνῳ ταὐτά.

303. ἐγὼ δ' Ὀρέστην προσμένουσ' ἀεί ποτε schol. Unde ἐγὼ δὲ τῶνδε προσμένουσ' ἀεί ποτε conj. Nauck.

304. ἐφήξειν mss. ἔθ' ἥξειν conj. Bl. Cf. 46. Aj. 9.

305. αἰεὶ (ι a m. rec. inserto) L. μου] Nonne μοι?

308. εὐσεβεῖν mss. εὐστομεῖν Morstadt. Nauck. Nescio an recte. ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς mss. ἀλλ' ἔν τοι κακοῖς Herm. Dind. al. Cf. ad Aj. 776. Infra 335. ἐν κακοῖς.

ΧΟ. *φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας*
λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
ΗΛ. *ἦ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,*
θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
ΧΟ. *ἦ τἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους*
τοὺς σοὺς ἱκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει.
ΗΛ. *ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον.*
ΧΟ. *καὶ δή σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φής;*
ἥξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
ΗΛ. *φησίν γε, φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ.*
ΧΟ. *φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.*
ΗΛ. *καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ.*
ΧΟ. *θάρσει· πέφυκεν ἐσθλὸς ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.*
ΗΛ. *πέποιθ', ἐπεὶ τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.*
ΧΟ. *μή νυν ἔτ' εἴπῃς μηδέν, ὡς δμοῦ γ' ὁρῶ*
τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν,
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

313. *ἀγροῖσι τυγχάνει*] Qu. *ἀγροῖς ὢν τυγχάνει* aut *ἐν ἀγροῖσιν κυρεῖ.* Sed cf. 46. *μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.* 1457. Aj. 9.

314. *δ' ἂν* L. pr. in *κἂν* mut. ab alia m. ant. Lege *τἂν* —.

316. *τί σοι φίλον* (*φίλων* L. corr.) mss. *τό σοι φίλον* Matth. *ἱστορεῖν* (sic) *τί σοι φίλον;* Madvig. Quum *τί* idem quod *ὅ τι* (quodcunque) non significare queat, corrigendum videtur *τό σοι φίλον.* Vulgata non aliud significare potest quam quid tibi placeat. Cf. O. C. 250. *πρός σ' ὅ τι σοι φίλον.* Menand. IV. 234. *εὖξαι τί* (*εἴ τι* al. leg. *εὖξ' εἴ τι*) *βούλει.* Eur. Fr. 773, 2. *αἰτοῦ τί χρήζεις* (*τί ἔγ', εἴ τι χρήζεις* Rau.). Eur. El. 1049. Qu. *ἱστόρει εἴ τι σοι φίλον* (ut crasis sit in -*ει εἴ*). *τί* pro *ὅ τι* positum esse arbitratur Dind. Cf. ad 1176. Ut in re dubia vulgatam intactam reliqui. Post h. v. unum versum excidisse putat O. Jahn.

319. *ποεῖ* (eraso *ι* post *ο*) L.

324. *μὴ νῦν* vulg. Correxi *μή νυν.* *δόμων*] Hoc cum *φέρουσαν* (327) connectunt, sed corrigendum suspicor *ὡς δμοῦ γ' ὁρῶ.*

325. *ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν* mss. Qu. *φῦσαν ἐκ ταὐτοῦ πατρός.* Sed cf. 1125. *ἐξ αἵματος φύσιν.* Tr. 380. *πατρὸς μὲν οὖσα* (*γε φῦσα*?) *γένεσιν Εὐρύτου.* Aj. 760. *ἀνθρώπου φύσιν βλαστών.*

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδῳ
ἑστῶσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτήν, ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν, ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ,
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
τοιαῦτ', ἀδελφή, καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ᾗ 'γὼ λέγω,
ἀλλ' ᾗ σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.

ΗΛ. δεινόν γέ σ' οὖσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα
κείνης διδακτά, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἐπεὶ τό γ' ἕτερον, ἢ φρονεῖν κακῶς ἑλοῦ,
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·

328. ἐξόδοις mss. Correxi ἐξόδῳ (ἐξόδωι).

329. ἐλθοῦσα mss. ἑστῶσα Nauck. φωνεῖς] λάσκεις conj. Nauck.

337. τοιαῦτα δ' ἀλλὰ mss. τοιαῦτα δ' ἄλλα Dind. τοιαῦτ', ἀδελφή, ingeniose Stuerenburg. Nauck. Quod recepi. ποεῖν L.

341. οὗ σὺ παῖς ἔφυς mss. Qu. ἐξ οὗ παῖς ἔφυς. Displicet pronomen repetitum.

342. μέλειν] I. q. ἐπιμελεῖσθαι. Cf. Aj. 688. Τεύκρῳ — σημήνατε | μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα. Eur. Herc. 772. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι —.

343. τἀμὰ νουθετήματα] Admonitiones ad me. Anglice lectures to me.

345. ἔπειθ' ἑλοῦ γε θἄτερ', ἢ καλῶς φρονεῖν mss. Correxi ἐπεὶ τό γ' ἕτερον, ἢ καλῶς φρονεῖν ἑλοῦ. ἔπειθ' L. pr. m. ἐπεί θ' sec. Non ἔπειτα sed ἐπεὶ hic postulari certum haberi potest. Sic infra 352. ἐπεὶ δίδαξον —. Plat. Phaed. 76 A. ὥστε — δυοῖν θάτερον, ἤτοι — ἢ —. Apol. 40 C. δυοῖν. Demosth. p. 113. δεῖ δυοῖν — θάτερον, ἢ ἐκείνους ἐν Ὀλύνθῳ μὴ οἰκεῖν ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ. Plat. Apol. 40 C. δυοῖν. ἐστι τὸ τεθνάναι, ἢ — ἢ —. Phaed. 66 E. 76 A.

ἥτις ἔλεγες μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν·
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἀπαρκούντως δ' ἐμοί.
λυπῶ δὲ τούτους ὥστε τῷ τεθνηκότι
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμὶν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς,
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τῶνδε μὴ λήγειν γόων
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
οὐδ' ἂν σὺ σώφρων γ' οὖσα· νῦν δ', ἐξὸν πατρὸς

347. *λέγεις* mss. vulg. Requiritur imperfectum *ἔλεγες*.

354. *οὐ ζῶ; κακῶς μὲν* —] Qu. *ὡς ζῶ, κακῶς μὲν* —. *ἐπαρκούντως* mss. *ἀπαρκούντως* Thom. Mag. p. 24, 16 Nauck. *δέ μοι* mss. *ἐμοί* Thom. Mag. *δ' ἐμοί* Br.

363. *τοὐμὲ* (*τοῦ μὲ* L. pr. m.) *μὴ* | *λυπεῖν μόνον* mss. *τοὐμὲ μὴ λυποῦν* Erf. *τοὐμὲ μὴ λήγειν γόων* Schneid. (Ingeniosa et valde probabilis correctio.) *τοὐμὲ μὴ 'κλιπεῖν μόνον* Lobeck. *τοὐμὲ μὴ 'λλιπεῖν* Doederlein. *τοὐμὲ μὴ 'κλεῖπον* Bl. *τῶνδε μὴ λήγειν γόων* Nauck. Cf. 353. *τί μοι* | *κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.* 103. *οὐ — λήξω θρήνων.* 224. *οὐ σχήσω ταύτας ἄτας* (l. *ᾠδάς*). 379. *εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,* Tr. 912. et Aesch. Cho. 26. *ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.* Jebbius scholiastae interpretationem probat, *τοῦτο μόνον ἐμὲ βοσκέτω, τὸ μὴ λυπεῖν ἐμαυτὴν, εἰ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς πείθεσθαι ἀναγκασθήσομαι.* De victu quotidiano hic agi olim putabam coll. v. 354. *οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἀπαρκούντως δ' ἐμοί,* ubi oppositio inter luxuriosum Chrysothemidis et parcum Electrae victum fit, nunc autem Schneidewini et Nauckii correctio mihi arridet.

364. *τυχεῖν* (*λα* sup. a m. rec.) L. *λαχεῖν* al. Cf. ad Ant. 699.

πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ
τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλεῖστον κακὴ
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.
ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, ἢν σὺ μὲν μάθῃς
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.
ΧΡ. ἐγὼ μέν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων, οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.
ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', ἢν τῶνδε μὴ λήξῃς γόων,
ἐκεῖσε πέμψειν ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ πόλεως τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου, κοὔ με μή ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
ΗΛ. ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν;
ΧΡ. μάλισθ' ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' εἵνεκ' ἐν τάχει.

366. *παῖδα* mss. Qu. *παιδί*. Cf. ad Arist. Nub. 981. Lucian. Necyom. 4. *ἔδοξέ μοι ἐλθόντα — ἐγχειρίσαι μοι ἐμαυτὸν —*. et ad Arist. Eq. 1312.

367. *πλείστοις κακὴ* mss. Malim cum Nauckio *πλεῖστον κακή*.

370. *εἰ — μάθοις* mss. Qu. *ἢν — μάθῃς*.

375. *ὃ ταύτην* mss. Offendit *ταύτην*. Qu. *ὅπερ νιν*. Cf. 436 sq.

376. *εἰ γὰρ*] *εἰ δὲ* Eust.

377. *μεῖζον* mss. Qu. *κρεῖσσον*.

378. *σοι* (*τ* sup. a m. sec.) L. Eadem discrepantia est in aliis mss.

379. *εἰ — λήξῃς* L. *εἰ — λήξεις* al. Lege *ἢν — λήξῃς*. *γόων* (*γρ. καὶ λόγων* ab S.) L.

380. *ἐνταῦθα* mss. Dedi *ἐκεῖσε*. Cf. Eur. Rhes. 216. *σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν*.

382. *χθονὸς*] *πόλεως* malit Nauck. Recte, opinor.

383. *καί με μή ποθ' — μέμψῃ* mss. Lege *κοὔ με μή ποθ' —*.

385. *ἦ ταῦτα δή με —;*] Cf. Ph. 565. *ἦ ταῦτα δή με —;*

ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;
ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.
ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;
ΗΛ. καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.
ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
ΗΛ. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.
ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
ΗΛ. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.
ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
ΗΛ. οὐ δῆτα, μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.
ΧΡ. χωρήσομαί τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα;
ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
ΗΛ. πῶς εἶπας; ἦ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.
ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ μοι ἀλλὰ νῦν.
ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.

391. *προσώτατ' ἐκφύγω* mss. *προσωτάτω φύγω* Lud. Dind. Recte. Dubito num usquam legatur forma *προσώτατα* (ut *ἐγγύτατα*).

396. *εἰκάθειν* mss. *εἰκαθεῖν* Elmsl.

403. *μή πω* — mss. Correxi *μὴ 'γὼ* —.

405. *τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα;*] Qu. *τῷ φέρεις κτερίσματα;* aut *τῷ τάδ' ἐντάφια φέρεις;*

406. *τυμβεῦσαι*] Suspectum. Qu. *τάσδε χεῖν*.

408. *ὃν*] *ὅν γ'* malit Nauck. Fortasse recte.

409. *τοῦτ'*] *τόδ'* Elmsl. Nihil opus.

411. *συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν* mss. Lege *συγγένεσθέ μοι ἀλλὰ νῦν*, aut *συγγένεσθέ μοι τὰ νῦν*, aut *νῦν γε συγγένεσθέ μοι*.

413. *εἴ μοι λέγεις* mss. *εἴ μοι λέγοις* Tricl. Qu. *ἤν μοι λέγῃς*.

ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
ΧΡ. λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν
ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὑφόρει ποτὲ
αὐτός, τανῦν δ' Αἴγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτά του παρόντος ἡνίχ' ἡλίῳ
δείκνυσι τοὔναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου.
πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα πλὴν ὅτι
πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν.
ΗΛ. ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
οὐδ' ὅσιόν ἐστ' ἐχθρᾶς γυναικὸς ἱστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί,
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς

418. *δευτέραν ὁμιλίαν*] Alteram (novam) conversationem. Versus Nauckio suspectus. *δευτέραν*] *νυκτέραν* Morstadt. Fortasse recte. Cf. 410. *ἐκ δείματός του νυκτέρου*. Fr. 681. *νυκτέραις ὄψεσιν*. Aesch. Fr. 312, 3. *νυκτέρων φαντασμάτων*. Eur. Hec. 831. *νυκτέρων ἀσπασμάτων*. Forma tamen generis feminini *νυκτέρα* raro videntur usi esse scriptores Attici.

421. *ἔκ τε τοῦδ'* mss. Lege *ἐκ δὲ τοῦδ'*.

428. *ΗΛ*. hic praefigunt, in v. 431. autem omittunt mss. Correxit Turn. *πρὸς νῦν* L. *θεῶν — ἐγγενῶν*] Cf. Ant. 199. *γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς*.

433. *οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ* (*ἀπὸ* a m. rec. additum in L.) *γυναικὸς ἱστάναι* | *κτερίσματ'* mss. *οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἱστάναι κτερίσματα* | *γυναικὸς* Nauck. Correxi *οὐδ' ὅσιόν ἐστ' ἐχθρᾶς* —. Exciderat, opinor, *ἐστ'* propter simile vicinum *ἐχθ* —.

435. *ἢ πνοαῖσιν* mss. *ἢ ῥοαῖσιν* Heath. Qu. *ἢ πνοαῖς δὸς ἢ 'ν* —.

τούτων πρόσεισι μηδέν, ἀλλ', ὅταν θάνῃ,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.
ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὑν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς
ἐμασχαλίσθη κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ
κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας κόμας
κἀμοῦ ταλαίνης σμικρὰ μὲν τάδ' ἀλλ' ὅμως
ἄχω δὸς αὐτῷ, τήνδε λιπαρῆ τρίχα
καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.

442. αὐτῇ] Hoc connectendum cum δέξεσθαι.

443. οὑν τάφοισι] Cf. O. R. 942. ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει. O. C. 1410. 411. O. R. 987. οἱ πατρὸς τάφοι. δέξασθαι mss. δέξεσθαι Heath.

444—447. Suspecti Nauckio.

446. ἆρα μὴ —;] Cf. Ant. 632. ἆρα μὴ κλύων — πάρει;

449. φόβας L. pr. κόμας corr. a m. pr. κόμας Γ. φόβας ceteri.

451. τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα mss. Hesych. Suid. Eust. τήνδε λιπαρῆ τρίχα v. l. in schol. Wund. Linw. Bl. Cf. 1378. ἥ σε πολλὰ δὴ | ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην ('πέστην?) χερί. Qu. τήνδε τ' ἀλίπαρον τρίχα, aut potius τήνδε πιναρὰν δὴ τρίχα. Cf. Eur. El. 183. σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων. Hujusmodi aliquid requiri ostendit contextus.

452. χλιδαῖς ἠσκημένον] Fort. χλιδῇ 'ξησκημένον (O. C. 1603.), sed cf. 52. τύμβον — καρατόμοις χλιδαῖς | στέψαντες.

456. αὐτοῦ] Qu. αὑτοῦ. ποδί] ποτε Wakef. Fortasse recte.

οἶμαι μὲν οὖν εἶναί τι κἀκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα·
ὅμως δ', ἀδελφή, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
ἐμοί τ' ἀρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων ἐν Ἅιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
ΧΟ. *πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,*
εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε.
ΧΡ. *δράσω· τὸ γὰρ μίαν τιν' οὐκ ἔχει λόγον*
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
σιγὴ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω, φίλαι·
ὡς, εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
ΧΟ. *εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας*
λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν ἁ πρόφαντος
Δίκα δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
μέτεισι δ', ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.

459. *οἶμαι μὲν οὖν* mss. Qu. *οἶμαι γὰρ οὖν*. Cf. O. R. 1051. *οἶμαι μὲν — ἀτὰρ κτλ.* *οἶμαί τι*] *εἶναί τι* conj. Nauck. Recte, opinor. Cf. O. C. 653. *ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον*. 1433. *ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς* | *ἔσται μέλουσα*. *μέλον* mss. *μέλειν* conj. Nauck. Ita construendum foret *οἶμαί τι μέλον αὐτῷ πέμψαι*. Anglice, I opine that some concern on his part sent —.

464. *πρὸς εὐσέβειαν — λέγει*] I. e. *εὐσεβῶς λέγει*. Cf. O. C. 1119. *πρὸς τὸ λιπαρὲς* (effuse) — *μηκύνω λόγον*.

466. *τὸ γὰρ δίκαιον* — mss. Construe *οὐ γὰρ ἔχει λόγον ἐρίζειν τὸ δίκαιον δυοῖν*. Cf. 219. *τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ τλᾶθι* (*πλάθειν* mss.). Sed pro *δίκαιον* corrigendum suspicor *μίαν τιν'*.

467. *δυοῖν*] *κλύοντ'* conj. Nauck. *ἐπισπεύδειν* mss. *ἐπισπέρχειν* M. Schmidt. Cf. Aesch. Sept. 689. *ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός*. Hom. Il. 23, 430. *κέντρῳ ἐπισπέρχων* (*ἵππους*). Hesychius *ἐπισπέρχειν* per *ἐπισπεύδειν* explicat. Cf. tamen supra 251. *τὸ σὸν σπεύδουσα* —. Aj. 812. *ὃς σπεύδει θανεῖν*. 804. 1165.

471. *δοκῶ*] *δόκει* Mein. Cf. Arist. Ach. 994. *τρία δοκῶ μ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν*.

475. *πρόμαντις* mss. Qu. *πρόφαντος*. Schol. *τοῖς συνετοῖς προγινωσκομένη*. 477. *μέτεισιν* mss. Correxi *μέτεισι δ'*.

ὑπέρχεται θράσος μ'
ἁδυπνόων κλύουσαν
ἀρτίως ὀνειράτων.
οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ σ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ' ἁ παλαιὰ χαλκότευκτος ἀμφάκης γένυς,
ἅ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταισιν αἰκίαις.
ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ δεινοῖς
κρυπτομένα λόχοις
χαλκόπους Ἐρινύς.
ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβαν μιαιφόνων
γάμων ἁμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
θράσος γέ τοί μ' ἔχει
μήποτε μήποθ' ἡμῖν
ἀψεφὲς πελᾶν τέρας

479. ὕπεστί μοι θράσος mss. Correxi ὑπέρχεταί θράσος μ' —. Cf. 1112. ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος. 928. θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται. Ph. 1231. O. C. 1165.

480. κλύουσαν mss. Qu. κλυούσᾳ (κλυούσαι). Cf. ad Aesch. Cho. 410. Vide tamen notam meam ad 479.

482. γ' ὁ mss. σ' ὁ Wakef.

484. χαλκόπληκτος mss. χαλκόπακτος Erf. Qu. χαλκότευκτος. Cf. Eur. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς. Dindorfius codicum lectionem tuetur coll. Eur. Phoen. 1594. χαλκόκροτον φάσγανον. Scholiasta active accipit ἡ ἑλοῦσα αὐτὸν explicans. Interpretatio parum probabilis.

485. ἀμφήκης mss. ἀμφάκης Br. ex Hesychio s. h. v.

486. αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις mss. Lege αἰσχίσταισιν αἰκίαις. Cf. 511. δυστάνοις αἰκίαις — ἐκριφθείς. αἰκίαις mss. et vulg. Qu. αἰκείαις.

492. ἐπέβα mss. Correxi ἐπέβαν (inierunt, susceperunt). Cf. Aj. 144. τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβάντα. Tr. 504. τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν (sc. in certamen) πρὸ γάμων —;

493. ἁμιλλήματα] ὁμιλήματα frustra Musgr. Cf. O. R. 367. 1185.

495. πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει (ἔχει θάρσος Γ. et codex Pal. cum gl. ἐλπὶς) mss. Qu. θράσος γέ τοί μ' ἔχει, aut πρὸς ταῦτ' ἔχω θράσος, aut πρὸς ταῦτα πείθομαι, aut πρὸς τάδε θράσος μ' ἔχει. Cf. v. str. 479. ὕπεστί μοι θράσος —.

496. μήποτε om. L. Lb. et Γ. addunt cet.

497. ἀψεγὲς mss. ἀψεφὲς (i. e. ἀφρόντιστον, ἀμελὲς) Bergk. Dind.

τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἦ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ † κατασχήσει.
ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν 504
πολύπονος ἱππεία,
ὡς ἔμολες αἰανὴ
τᾷδε γᾷ.
εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
παγχρύσων ἐκ δίφρων
δυστάνοις αἰκίαις
πρόρριζος ἐκριφθεὶς
οὔ τί πω
ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
πολύπονος αἰκία.

Weckl., *μαψεπὴς* Schneid. Adi Dind. in editione Oxoniensi. *πελᾶν* mss. I. e. *ἥξειν, ἐλεύσεσθαι.* Suspectum. Qu. *τελεῖν.* *τέρας*] Somnium Clytaemnestrae dicitur.

498. *τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν*] I. e. Agamemnoni et Clytaemnestrae. *ἧ τοι* L. pr. *ἤ τοι* corr. Scribendum *ἦ τοι.*

503. *εὖ κατασχήσει* mss. *εὖ καταντήσει* conj. Nauck. *εὖ καταστρέψει* Madvig. Fortasse recte. Qu. *εὖ μάλα σχήσει.* (Cf. Aj. 684. *ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει.* El. 799. *εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.* Metaphora a navibus sumpta ad terram appellentibus. Cf. Ph. 221. 270.) Aut *εὖ τελευτήσει.* et Tr. 827. *τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει.*

506. *αἰανὴς* (eraso ς) L.

510. *παγχρύσων δίφρων* mss. *παγχρυσέων δίφρων* Herm. *παγχρύσων ἐκ δίφρων* Dind. Epica forma est *παγχρύσεος* (Hom. Hesiod.).

511. *δυστάνοις αἰκίαις*] Cf. 487. *αἰσχίσταισιν* (*αἰσχίσταις ἐν* mss.) *αἰκίαις.* *αἰκίαις* mss. Qu. *αἰκείαις.*

513. *οὔ τις πω* mss. *οὔτί πω* Herm.

514. *ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου Γ.* aliique pauci. *ἔλειπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου* A. L. corr. (*οἴκους* pr.) et al. Cf. Eur. Herc. 133. *τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων, | οὐδ' ἀποίχεται χάρις.* Qu. *κατέλιπεν τόνδ' οἶκον* (aut *τούσδ' οἴκους*).

515. *πολύπονος* mss. *πολυπήμονας* Both. *πολυπάμονας* Bergk., Schneid. ex schol. *τοὺς πολυκτήμονας οἴκους.* *αἰκία* mss. et sic vulg. Qu. *αἴκεια.*

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχεν ἂν
τὸ μὴ θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους·
νῦν δ', ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
ἐμοῦ σύ. καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
ἐξεῖπας ὡς τραχεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
ἐγὼ δ' ὕβρει μὲν οὐ λέγω, κακῶς δέ σε
λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο, σοι πρόσχημ' ἀεὶ
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν· ἐξ ἐμοῦ, καλῶς
ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγω μόνη,
ᾗ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες,
ἐπεὶ πατὴρ σὸς οὗτος, ὃν θρηνεῖς ἀεὶ,
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη

516. *ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει*] Qu. *ὡς ἔοικ', ἀναστρέφει.* Cf. Fr. 859, 3. *ὡς οὐδέν ἐσμεν γῆς (γῆν?) ἀναστρωφώμενοι* | *βάρος περισσόν.* Eur. Fr. 1063, 5. *ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη* Eur. Tro. 993. *ἐν Ἄργει — ἀνεστρέφου.* Andr. 1222. *μόνος — ἐν δόμοις ἀναστρέφει.* Hipp. 1176. Hom. Od. 13, 325. *ἀλλά τιν' ἄλλην* | *γαῖαν ἀναστρέφομαι.*

517. *ἐπεῖχ' ἀεὶ* mss. *ἐπεῖχεν ἂν* recte, opinor, Nauck.

518. *μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν* mss. Correxi *τὸ μὴ —.* *θυραίαν γ' οὖσαν*] Qu. *θύρασί γ' οὖσαν.*

520. *ἐμοῦ γε* mss. Legerim *ἐμοῦ σύ.*

521. *θρασεῖα* mss. *τραχεῖα* Morstadt. Nauck. Recte. Cf. Aesch. Pr. 186. *οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ* | *τὸ δικαιον ἔχων (Ζεύς).* 35. *ἅπας (πᾶς τις?) δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.* 324. *τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.* Ag. 1421. Sept. 1044.

523. *ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω* mss. Lege *ὕβρει μὲν οὐ λέγω* [aut *οὐκ ἐρῶ*). Cf. 881. *οὐχ ὕβρει* (*ὕβριν* L. pr.) *λέγω τάδ'.*

525. *πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο, σοι —*] Cf. Lucian. Scyth. 11. *ἐπισεῖσαι χρὴ τὴν χεῖρα, τοῦτο μόνον καὶ οὐκ — τὰ σά.*

527. Versus Nauckio suspectus.

528. *εἶλεν κ' οὐκ* L. pr. *εἶλε κοὐκ* corr. a m. ant. Qu. *εἶλεν, οὐκ.*

530. *οὗτος σὸς* mss. *σὸς οὗτος* Erf.

531. *τὴν σὴν ὅμαιμον*] *τὴν αὐτὸς αὐτοῦ* Morstadt.

θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμων ἐμοὶ
λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.
εἶεν, δίδαξον δή με τοῦ χάριν τίνων
ἔθυσεν αὐτήν. πότερον ʼ ργείων ἐρεῖς;
ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν
τἄμ' οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδην τις ἵμερος τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν;
οὐ τοῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.

ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρὸν εἶτά σου τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο:
ἀλλ', ἣν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.

ΚΑ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους

533. Spurium habet Morstadt.

534. *τίνων* (*ος* sup. a m. pr.) L. *τίνων* aut *τινὸς* al. *τοῦ χάριν τίνων*] Cf. Ant. 514. *πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τίνεις χάριν;* Aesch. Pr. 985. *καὶ μὴν ὀφείλων ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.*

541. Proscribit Nauck.

542. *Ἅιδης τιν' ἵμερον — ἔσχε* mss. Lege *Ἅιδην τις ἵμερος — ἔσχε*. Frequens est haec corruptela. Cf. ad O. C. 1725. *αἰσχύνη μ' ἔχει.*

545. *Μενέλεω*] Sub. *παίδων*. *ἐνῆν*] Sc. Agamemnoni.

546. *ἀβούλου* mss. *ἀνόλβου* Herw. Recte, opinor.

554. *τῆς κασιγνήτης — τοῦ τεθνηκότος θ'* conj. Nauck.

556. *εἰ δέ μ' ὧδ'* mss. *εἰ δέ μοι ὧδ'* — crasi parum probabile Hartung. *εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους ἐξῆρχες*] I. e. *εἰ δέ με ὧδε ἀεὶ προσεφώνεις,* ut constructio sit quae vulgo 'ad rem' dicitur.

ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῂς κτεῖναι. τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικαίως εἴτε μή; δείξω δέ σοι
ὡς οὐ δίκῃ σφ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασε
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ᾧ τανῦν ξύνει.
ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν τί τὸν
στόλον τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
ἢ 'γὼ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατήρ ποθ' οὑμὸς, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς

Anglice, but if thou didst ulwaye begin the address te ne thus. *Ἐξάρχειν λόγους* dictum ut *ἐξάρχειν ᾠδὴν, ὕμνων,* et similia. Cf. 552. *ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι | λυπηρὸν* —. Eur. Tro. 148. *πτανοῖς κλαγγὰν ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω 'γὼ μολπάν — οἵαν ποτὲ — ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις — ἐξῆρχον* (?) *θεούς.* Omnia fortasse plana fient, si correxeris *εἰ δὲ τούσδ'* (aut potius *εἰ δ' ἴσους*) *ἀεὶ λόγους | ἐξῆρχες.* Pronomen *μοι* fortasse a glossa in textum irrepsit. Dindorfius vulgatam tuetur coll. Aj. 764. *ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει.* Hom. Il. 12, 60. 210. 13, 725. 17, 237. 334. 651., ut *λόγους ἐξῆρχες* idem valeat quod *ἔννεπες.* Similiter infra 710. *ἵν' αὐτοὺς — κλήρους ἔπηλαν* (i. q. *ἐκλήρωσαν*). 123. O. C. 1120. *μὴ θαύμαζε — τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον.* Similiter *ὑπάρχειν τι* (Dem. Or. XIX. § 280. *εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ἡμᾶς*). *λόγους* L. pr. in *λόγοις* mut. a m. rec. *λόγοις* ceteri omnes.

560. *λέξω* mss. *δείξω* Morstadt. Quod recepi.

561. *γ'* mss. Lege *σφ'*. *ἔσπασεν* L. et vulg. *ἔσπασε* T.

563. *τίνος ποινὰς* mss. Correxi *τί τὸν | στόλον.* Requiritur accusativus post *ἔσχε.*

564. *τὰ πολλὰ πνεύματ'*] Anglice, those many gales. Cf. 931. *τὰ πολλὰ μητρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα.* Ant. 67. *σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.* *ἔσχεν* mss. Qu. *ἔπνευσ'* (aut *ἦν ἐν* —). Non enim video quo sensu servari queat *ἔσχεν.* Cf. tamen ad praec. v. 563. *ἔσχ'*] Cohibuerunt. I. q. *κατεῖχε* 571. Cf. O. C. 429. 888. Eur. Iph. T. 15. *δεινῆς τ' ἀπλοίας πνευμάτων οὐ τυγχάνει.* Iph. A. g.

565. *ἢ ἐγὼ φράσω· πατήρ ποθ' οὑμὸς, ὡς ἐγὼ | κλύω, κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν θεᾶς* conj. Nauck. *οὐ θέμις*] Qu. *οὐκ ἔστιν* (non licet). 567. *ποδοῖν* mss. Qu. *φυγεῖν,* aut *δραμεῖν,* aut *ποτε.*

ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.
κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη
κατεῖχ' Ἀχαιούς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην.
ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
ἀνθ' ὧν βιασθεὶς πολλά τ' ἀντιβὰς μόλις
ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κεῖνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν εἵνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν
αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
πατέρα τὸν ἁμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖ, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐγενεῖς
κἀξ εὐγενῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.

569. *ἔπος τι*] Sc. ne Dianam quidem aeque bene jaculari posse jactavit. Construe *τυγχάνει* cum *ἐκκομπάσας* non cum *βαλών* (ut in Hom. Il. 15, 581. *θηρητὴς ἐτύχησε βαλών*. Herod. 3, 35. *εἰ — τοῦ παιδὸς βαλὼν τύχοιμι*). *βαλών*] Anglice on hitting it.

570. *κἀκ τοῦδε —*] Fort. *καὶ τοῦδε —*.

572. *αὐτοῦ* L.

574. *εἰς* mss. *ἐς* Nauck.

575. *ἀνθ' ὧν*] Quamobrem. *πολλὰ κἀντιβὰς* mss. *πολλά τ' ἀντιβὰς* Walter.

584. *ἀλλ' εἰσόρα*] In hujusmodi locis *ὅρα* potius dicebant. Qu. *ἀλλὰ σκόπει*. Cf. O. C. 1179. *τίθῃς* L. al. *τίθεις* (i. e. *τιθῇς*) A. *τιθῇς* T. al. *τίθῃς* tuetur Jebb. Cf. ad 581.

588. Suspectus Wundero.

589. *παιδοποιεῖς* mss. In hoc offendit Nauck. Malim *παιδοποιεῖ*. Cf. Eur. Or. 1080. *σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών*. *εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν* mss. Lege *εὐγενεῖς κἀξ εὐγενῶν*. Idem conjicit Nauck.

πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ ταῦτ' ἐρεῖς,
ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς γ', ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς εἵνεκα.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
ἣ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότιν
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἣ ζῶ βίον μοχθηρὸν ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου.
ὁ δ' ἀδελφὸς ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
ὃν πολλὰ δή μέ σοι τρέφειν ἀλάστορα
ἐπῃτιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδέ γ' εἵνεκα
κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῆς κακὴν
εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
ΧΟ. ὁρῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
ΚΛ. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε,
καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; ἆρά σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν ἐς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;
ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,

591. τοῦτ' mss. ταῦτ' Dobr. ἢ (non ἦ) L.
593. αἰσχρῶς δ' mss. Lege αἰσχρῶς γ'. Et sic Hart.
597. κακοστομοῦμεν] κακορροθοῦμεν conj. Nauck. Cf. εὐστομεῖν.
601. ὁ δ' ἄλλος mss. Lege ὁ δ' ἀδελφός. ἄλλος ἔξω] Nauckio suspectum. ἄλλοθι ζῶν Heimsoeth.
603. μιάστορα] Corrigendum suspicor ἀλάστορα. Cf. O. C. 788. ἀλάστωρ οὑμός. Eur. Ph. 1556. σὸς ἀλάστωρ.
606. χρὴ mss. χρῆς Wunder.
613. ὕβρισεν mss. Dedi ὕβρισε.
615. εἰς vulg. ἐς L.
616. νῦν L.

κεἰ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ·
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.
ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδὲς, ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη
καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ.
ΗΛ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς
τοὔργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῄζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
ΚΛ. οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
ΗΛ. ἐῶ, κελεύω, θῦε, μηδ' ἐπαιτιῶ
τοὐμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ἃ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί,
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα

623. *ποιεῖ* (*ι* eraso) L. 624. *ποεῖς* L.

626. *θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις*] Qu. *θράσος τόδ' ἐξαλύξεις*. Sed cf. Ant. 488. *οὐκ ἀλύξετον* | *μόρου κακίστου*. Apud Euripidem semper accusativum regit *ἀλύσκειν*, apud Aeschylum *ἐξαλύσκειν*.

636. *ἀνάσχω*] Nauckio suspectum. Fort. *ἀνείπω*.

641. *πολυγλώσσῳ βοῇ*] *παλιγγλώσσῳ βοῇ* Mein. Qu. *κακογλώσσῳ βοῇ*. Cf. 798. Eur. Hec. 661. *κακογλώσσου βοῆς*.

642. *ἐς*] *εἰς* L.

644. *νυκτὶ τῇδε* L. al. *τῇδε νυκτὶ* al.

δεινῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, θὲς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος, εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς,
ἀλλ' ὧδέ μ' ἀεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ
δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνοις ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἵλεως κλύων
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὅσαπερ ἐξαιτούμεθα.
τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι·
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν.
ΠΑ. *ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς*
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
ΧΟ. *τάδ' ἐστὶν, ὦ ξέν'· αὐτὸς ᾔκασας καλῶς.*
ΠΑ. *ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ*
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
ΧΟ. *μάλιστα πάντων· ἥδε σοι κείνη πάρα.*
ΠΑ. *ὦ χαῖρ' ἄνασσα, σοὶ φέρων ἥκω λόγους*
ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
ΚΛ. *ἐδεξάμην τὸ ῥηθὲν, εἰδέναι δέ σου*

645. *δισσῶν*] Qu. *δεινῶν*.
647. *ἔμπαλιν*] Ex contrario. Cf. Tr. 358.
650. *ἀεὶ* unus ms. *αἰεὶ* L. et cet. *ἀβλαβεῖ βίῳ* mss. *ἀβλαβῆ βίον* B. Arnold.
651. *σκῆπτρα — ἀμφέπειν*] Cf. Pind. Ol. 119. *ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον.*
653. *τέκνων* mss. Correxi *τέκνοις*.
656. *ὥσπερ* mss. Correxi *ὅσαπερ*.
659. *ὁρᾷν* (sic) L. Versum damnat O. Jahn.
662. *εἴκασας* mss. *ᾔκασας* Br.
667. *ἥδεις*] *κεδνοὺς* conj. Nauck.
668. *εἰδέναι — σου*] Ut *μαθεῖν τινος* dicitur. Qu. *ἐκμαθεῖν — σου*. Cf. O. R. 1438. *εἰ μὴ τοῦ θεοῦ | πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.*

πρώτιστα χρῄζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
ΠΑ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὢν
ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
ΠΑ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
ΗΛ. οἴ 'γὼ τάλαιν', ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. τί φῄς, τί φῄς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.
ΠΑ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σὺ, ξένε,
τἀληθὲς εἰπὲ, τῷ τρόπῳ διόλλυται.
ΠΑ. κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν ἐς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ' ᾔσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος οὗ πρώτη κρίσις,
εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας·
δρόμου δ' ἰσώσας τἀφέσει τὰ τέρματα
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χὤπως μὲν ἐν παύροισι πολλά σοι λέγω,
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·

669. ἀπέστειλε L.

671. γὰρ ὢν] Qu. γὰρ οὖν aut παρών.

674. οἴ ἐγὼ L. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ mss. Lege τῇδε θἠμέρᾳ. Cf. ad 756. O. C. 1612.

676. πάλαι λέγω (γρ. τότ' ἐννέπω non ab S., sed a m. recentiore) L.

681. εἰς mss. ἐς Dind. κλεινὸν mss. κοινὸν Thom. M. p. 286, 4. Fortasse recte. Cf. ad 694.

683. ὀρθίων κηρυγμάτων] ὀρθίῳ κηρύγματι L. M. Versus spurius.

686. τῇ φύσει mss. τῇ 'φέσει Musgr. τἀφέσει Dind. Nauck. Jebb.

687. νίκης — γέρας mss. Lege νίκης — κράτος. Cf. 85. νίκην καὶ κράτος τῶν δρωμένων.

688. ἐν πολλοῖσι παῦρα mss. ἐν παύροισι πολλὰ Bergk. Nauck. Cf. Aesch. Ag. 629. μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω. Pind. P. 9, 134. βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν ἀκοὰ σοφοῖς.

ἓν δ' ἴσϑ'· ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
δρόμων [διαύλων ἆϑλ' ἅπερ νομίζεται,
τούτων] ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια
ὤλβιζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός γόνος.
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦϑ'· ὅταν δέ τις ϑεῶν
βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ὁ σϑένων φυγεῖν.
κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅϑ' ἁρμάτων
ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
εἰσῆλϑε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα.
εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται,
κἀκεῖνος ἐπὶ τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
ξανϑαῖσι πώλοις· ἕβδομος Μάγνης ἀνήρ·
ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
ἔνατος Ἀϑηνῶν τῶν ϑεοδμήτων ἄπο·
Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.

690. Variam lectionem *ὅσον* — *δρόμον* memorat Triclinius. "*Δρόμων διαύλων ἆθλα* esse possunt quae Xenophon (Hist. Gr. 7, 4, 29.) *τὰ δρομικὰ τοῦ πεντάθλου* dicit, opposita *τῇ ἱπποδρομίᾳ*, de qua infra v. 698." (Dind.) *βραβῆς* (*ει* sup. *η* a m. rec.) L. *βραβεῖς* cet.

691 sq. Verba *διαύλων* — *τούτων* cancellis includit Nauck. *ἀγῶνας ἄθλων, πένθ' ἅπερ* Schubert. *πένταθλ' ἃ* mss. *ἆθλ' ἅπερ* Porson. Weckl.

693. *Ἀργεῖος* mss. vulg. Scrib. *ἀργεῖος*. *ἀνακαλούμενος* mss. *ἀγκαλούμενος* malit Dind.

694. *κλεινὸν*] *κοινὸν* Schneid. Cf. ad 681.

695. *ποτε* mss. *γόνος* conj. Nauck. Recte, opinor.

697. *δύναιτ' ἂν* mss. Qu. *δύναι' ἄν*. Et sic Mein. *ἰσχύων* mss. *ὁ σθένων* probabiliter Heimsoeth.

698. *ἱππικῶν*] Corrigendum videtur aut *ἱππικὸς* aut *ἁρμάτων*.

699. *ἡλίου τέλλοντος*] Pro *ἡλίου ἀνατέλλοντος*. Cf. O. C. 1247. *αἵ δ' ἀνατέλλοντος* (l. *ἀπὸ τέλλοντος*, sc. *ἡλίου*).

703. *ἐν* mss. *ἐπὶ* Nauck. Quod recepi.

706. *Αἰνειὰν* plerique mss. *Αἰνειᾶν* (sic) L.

707. *Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων*] Cf. Eur. Hipp. 974. Iph. T. 1449.

στάντες δ' ἵν' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν· οἱ δ' ἅμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι
φείδοντο κέντρων οὐδὲν ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων

709. *ὅθ' αὐτοὺς* mss. *ὅπου σφιν* Heims. *ἵν' αὐτοὺς* conj. Nauck. *ὅπου νιν* (gl. *αὐτούς*) Dind. *ὅθ'* mss. Corrigendum videtur *ἵν'*, cujus glossema fuerit *ὅθι*. Idem proponit Jebb, cujus notam appono, "The use of *ὅθι* in Tragedy is elsewhere confined to lyric passages, and even in these the *ι* is never elided, O. C. 1044. Eur. Hipp. 125—1127. Iph. A. 548. 1285. 1294. Aesch. Suppl. 124. *ὁπόθι*. The elision indeed occurs in Il. 2, 572. Od. 4, 426, but would be foreign to Attic usage." Particulae *ὅθι* nullum praeter hoc exemplum apud tragicos nisi in melicis occurrit, ut monuit Elmsleius ad Iph. T. 35. V. Dind. in Lex. Soph. p. 333. De constructione cf. ad 556. *αὐτοὺς*] Qu. *αὐτοῖς*. *βραβῆς* (*ει* sup. ab alia m. aut.) L.

710. *κλήροις* mss. *κλήρους* Wund. Nauck. Jebb. *κλήρους ἔπηλαν*] I. e. *ἐκλήρωσαν*.

715. *ἀναμεμιγμένοι*] *ἀμμεμιγμένοι* ut *ἀγκαλούμενοι* in v. 693. malit Dind.

719. *ἤφριζον, εἰσέβαλλον*] Asyndeton ut in Aj. 60. *ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά*. Aesch. Pers. 426. *ἔπαιον, ἐρράχιζον*. 463. Sept. 60. *χωρεῖ, κονίει*. 186. *αὔειν*(?), *λακάζειν*. Eur. El. 893. *ἔσπαιρεν, ἐσφάδᾳζε*. (Dind.). Qu. *τὸν ἀφρὸν εἰσέβαλλον*. Post enim *εἰσέβαλλον* requiritur nomen rem injectam indicans. *ἤφριζον*] Cf. Virg. G. 3, 111. 'humescunt spuma flatuque sequentem.' *εἰσέβαλλον*] Fort. *εἶτ' ἔβαλλον*.

720. *κεῖνος*] Orestes. *αὐτὴν — στήλην*] Cf. Ant. 1217. *ἔχων*] Dirigens. Anglice driving. Cf. Hom. Il. 23, 325. *ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει*. Xen. Symp. 4, 6. *ἁρματηλατοῦντα δεῖ ἐγγὺς μὲν τῆς στήλης κάμψαι — ἔχων*.

ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιὸν δ' ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι,
ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις·
κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον.
γνοὺς δ' οὑξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
ἔξω παρασπᾷ κἀνοκωχεύει παρεὶς
κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν ὑστέρας ἔχων
πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
ὅπως δ' ὁρᾷ μόνον νιν ἐκλελειμμένον,
ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
ἠλαυνέτην, τότ' αὐτὸς, ἄλλοθ' ἅτερος,
κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλὴς δρόμους
ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν

721. ἔχριπτ' (μ sup. a m. pr.) L. δεξιὸν δ' aut δεξιὸν mss. δεξιόν τ' T.?

724. Αἰνειᾶνος L. Cf. ad 706.

727. ὄχοις] De uno curru ut τόξα de uno arcu dicitur.

729. κἀνέπιπτε] I. e. καὶ ἐνέπιπτε.

730. Κρισσαῖον mss. Κρισαῖον Br.

732. κἀνακωχεύει mss. κἀνοκωχεύει Cobet. παρεὶς] Praetervehi passus.

734. ὑστέρας L. pr. (δ' add. a m. rec.). ὑστέρας δ' plerique mss. Qu. ὑστέρας τ'.

736. ἐλλελειμμένον L. et vulg. ἐκλελειμμένον recte Γ.

739. τότ' ἄλλος mss. τότ' αὐτὸς Nauck. Qu. τόθ' οὗτος.

741. ἀσφαλεῖς mss. ἀσφαλὴς Nauck. Qu. ἀσφαλῶς.

742. ὠρθοῦθ' (alt. ϑ ex τ factum) L. ὠχεῖθ' Nauck. Recte, opinor.

743. ἔπειτα λύων] ἔπειτ' ἀνέλκων Arndt. Vulgatam tuetur Jebb.

κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
παίσας ἔθραυσέ τ' ἄξονος μέσας χνόας
κἀξ ἀντύγων ὤλισθεν ἐν θ' ἑλίσσεται
τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
στρατὸς δ' ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν
οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακὰ,
φορούμενος πρὸς οὖδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων ἔς τέ νιν διφρηλάται
μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον
ἔλυσαν αἱματηρὸν, ὥστε μηδένα
γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ λέβητι σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστὶν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
ἀλγεινὰ, τοῖς παροῦσι δ', οἵπερ εἴδομεν,

745. *ἔθραυσε δ'* mss. Lege *ἔθραυσέ τ'*.

746. *ὤλισθε* (*ὤλισθεν* L.), *σὺν δ' ἑλίσσεται* mss. *ὤλισθεν, ἐν δ' ἑλίσσεται* conj. Nauck. Bene, sed malim *ἔν θ'* —. Cf. 863. *τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι.* O. R. 1264. *πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν ἐμπεπλεγμένην.*

754. *κατασχέθοντες* L. et al. *κατασχεθόντες* Elmsl.

757. *κήαντες* mss. *κέαντες* Br.

758. *χαλκῷ* mss. Qu. *τεύχει.* Cf. 1113. *φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ | τεύχει.* Nisi pro *μέγιστον* reponendum *λέβητι.* *μέγιστον* mss. Qu. *φλογιστόν.* Cf. 58. *δέμας | φλογιστὸν ἤδη καὶ κατερρακωμένῳ.* Sed corrigendum potius *λέβητι.* Requiritur enim substantivum aliquod. Cf. Tr. 556. *δῶρον λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον.* Fr. 68, 2. *χαλκηλάτους λέβητας.* El. 1401. *ἐς τάφον | λέβητα κοσμεῖ.* Eur. Cycl. 391. *χάλκεον λέβητα.* 399. *λέβητος — χαλκηλάτου.* *σῶμα*] Cf. 1118. Fort. *ψῆγμα.*

760. *ἐκλάχοι* L. et al. *ἐκλάχῃ* al.

761. Qu. *τοιαῦτά τοι* (pro *σοι*). *ὡς μὲν ἐν λόγῳ*] I. e. *τοῖς μὲν ἀκούουσιν.* *λόγῳ* (*οις* sup. a m. pr.) L. *Γ.* aliusque Flor.

762. *τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν* mss. Absurdum hoc est. Lege *τοῖς παροῦσι δ',* —. Ita etiam Nauck. Cf. Tr. 896. *εἰ πα-*

μέγιστα πάντων ὧν ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.
ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω
ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχω,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.
ΠΑ. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷμῷ λόγῳ;
ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται.
ΠΑ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἥκομεν.
ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες; ὅστις τῆς ἐμῆς νηδύος γεγώς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο καί μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν. ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους δείν' ἐπηπείλει τελεῖν,
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας
ἐμοὶ πελάζειν ἡδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.

ϱοῦσα πλησία | ἔλευσσες οἵ' ἔδϱασε, κάϱτ' ἂν ᾤκτισας. Qu. τοῖς δ' ἰδοῦσιν, ὥσπεϱ εἴδομεν. Cf. O. R. 54. ὡς, εἴπεϱ ἄϱξεις τῆσδε γῆς, ὥσπεϱ κϱατεῖς.

764. δεσπόταισι τοῖς πάλαι] Qu. δεσποτῶν ἐμῶν πάλαι.

767. δ' mss. Qu. γ'. ἔχει] Qu. ἔχω. Cf. ad 791.

769. τῷ ναῦ (sic) L. τῷ νῦν al. τῷ 'μῷ Morstadt. Nauck. Recte.

771. πάσχοντι] Masculinum quia sententia generalis est. πϱοσγίνεται L.

774. θανόντος] Cf. 316. ὥς νυν ἀπόντος (sub. αὐτοῦ) ἱστόϱει —.

775. ψυχῆς mss. Lege νηδύος (disyll.).

780. Offendit ἐξ ἡμέϱας. Qu. οὔτ' οὖν ἡμέϱας, aut potius ὥστ' οὔτε νυκτὸς οὐδέν' ὕπνον οὔθ' ἡμέϱας.

781. ἐμὲ στεγάζειν] Suspectum. ἐμοὶ πελάζειν bene Reisk. ὁ πϱοστατῶν χϱόνος mss. Schol. ὁ ἐπιγινόμενος. Lege οὑπιστατῶν χϱόνος. I. e. ὁ παϱών. Cf. Ph. 285. ὁ μὲν χϱόνος — πϱούβαινε.

782. διῆγέ μ'] Angl. 'kept me living on' (Pal.)

νῦν δ'—ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαι φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἥδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα—νῦν δ' ἕκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν εἵνεχ' ἡμερεύσομεν.
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, ὅθ' ὧδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἆρ' ἔχω καλῶς;
ΚΛ. οὔτοι σύ· κεῖνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κἀπεκύρωσεν καλῶς.
ΗΛ. ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
ΚΛ. οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε.
ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.
ΚΛ. πολλῶν ἂν ἥκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδε παύσαις τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

783. ἀπηλλάγην (μαι sup. a m. pr.) L. ἀπηλλάγην Lb. Γ. et Suid. s. v. προστατῶν. ἀπήλλαγμαι plerique mss. Quod praeferendum videtur.

785. ἦν μοι] ἡμῖν Naber.

786. νῦν δ' mss. Qu. νῦν (om. δ'.)

790. ἆρ' ἔχει καλῶς;] Cf. 816. Sed ἆρ' ἔχω καλῶς corrigendum esse ostendere videntur, ni fallor, quae sequuntur οὔτοι σύ.

797. ἂν ἥκοις mss. Dind. Omnia plana fient si ex usu Sophocleo ἥκοις reddas devenires, fieres, esses, (Anglice you would become). Sic O. R. 1119. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. O. C. 1266. μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς | ταῖς σαῖσιν ἥκειν. Cf. 583. πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις. O. C. 905. εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον (ἦλθον?) ἧς ὅδ' ἄξιος. Ita mox παύσαις legendum erit. Cf. O. C. 647. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας. I. e. μέγα ἂν εἴη δώρημα ὃ λέγεις. Eur. Suppl. 458. κλάων δ' ἂν ἦλθες — περισσὰ φωνῶν. Bacch. 1386. χαλεπῶς δ' εἰς τόδ' ἂν ἥκοις. Diu me exercuit hic locus donec verbi ἥκοις sensum rariorem perspexi, qui est fieres, Anglice you would become (come to be), i. q. γένοιο et εἴης. Cf. ad O. R. 1519. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. O. C. 1266.

798. τήνδ' ἔπαυσας mss. Jebb. τήνδε παύσαις Wund. Dind. Qu. τήνδε παύσεις. πολυγλώσσου mss. παλιγγλώσσου Bergk. Mein. ad O. C. 798. Qu. κακογλώσσου.

ΠΑ. οὔκουν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ;
ΚΛ. ἥκιστ', ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου,
ἀλλ' εἴσιϑ' εἴσω, τήνδε δ' ἔκτοϑεν βοᾶν
ἔα τά ϑ' αὑτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
ΗΛ. ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
Ὀρέστα φίλταϑ', ὥς μ' ἀπώλεσας ϑανών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ βλέπειν;
μόνη γάρ εἰμι σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρὸς ἤδη, δεῖ δὲ δουλεύειν ἐμὲ
ἐν τοῖσιν ἐχϑίστοισιν ἀνϑρώπων ἐμοὶ
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ἔσομαι ξύνοικος, ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,

800. *ἐμοῦ καταξίως* mss. *ἐμοῦ γ' ἂν ἀξίως* B. Arnold. Nauck. *ἐμοῦ κατάξι' ἂν* recte Both. Cf. 914. et ad O. C. 911. *δέδρακας οὔτε σοῦ καταξίως* (lege *κατάξια*) | *οὐϑ' ὧν πέφυκας.*

804. Connecte *κὠδυνωμένη δεινῶς.*

807. *ὧ*] *ὦ* L.

812. *μολεῖν* mss. *βλέπειν* G. Recte. Cf. 954. Cf. 514. *ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἐστὶν εἰς ὅ τι βλέπω.*

814. *πάλιν* mss. Qu. *λάτριν,* aut *βίᾳ* (sic 1192. *δουλεύω βίᾳ*), aut *ἐμέ.* 815. Versus fortasse spurius.

818. *ξύνοικος ἔσομ'* (*ἔσσομ'* a m. rec. L.) mss. *ἔσομαι ξύνοικος* Dawes. Dind. *ξύνοικος εἴσειμ'* Herm. Muff. Jebb. *τόνδ' οἶκον εἴσειμ'* conj. Bl.

819. *αὐανῶ* mss. et vulg. Dedi *αὑανῶ.* Cf. Arist. Eccl. 146. *ἀφαυανϑήσομαι.* Eq. 394. *ἀφαύει.* Ran. 1489. *ἀφηυάνϑην.*

820. *καινέτω*] Subaudiendum *με.* *εἰ βαρύνεται*] Qu. *εἰ βουλεύσεται.*

τῶν ἔνδον ὄντων, ὡς χάρις μὲν, ἢν κτάνῃ,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ, τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.
ΧΟ. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες — στροφὴ α'.
κρύπτουσιν ἕκηλοι;
ΗΛ. αἰαῖ αἰαῖ.
ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;
ΗΛ. φεῦ.
ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς.
ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;
ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἀΐδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοὶ τακομένᾳ μᾶλλον ἐπεμβάσει.
ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν· ἀντιστροφὴ α'.
καὶ νῦν ὑπὸ γαίας —
ΗΛ. αἰαῖ αἰαῖ.
ΧΟ. πάνσεμνος ἀνάσσει.
ΗΛ. φεῦ.
ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ —
ΗΛ. ἐδάμη; ΧΟ. ναί.

827. ἒ ἔ mss. αἰαῖ conj. Dind.

830. *μέγ'*] I. e. *ἀπρεπὲς*, ut explicat schol. Cf. Pind. N. 9, 24. *ὁ δ' Ἀμφιαρῇ | σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα κρύψεν θ' ἅμ' ἵπποις.*

834. *κατ' ἐμοῦ τακομένας — ἐπεμβάσει* mss. Lege *κατ' ἐμοὶ τακομένᾳ* (i. e. *κατατακομένᾳ ἐμοὶ*) —. Et sic Morstadt. Cf. 187. *κατατάκομαι*. Ant. 977. *κατὰ δὲ τακόμενοι* —.

838. *γυναικῶν ἀπάταις* mss. *γυναικῶν* Br. *κρυφθέντα*] Groeneboom apte confert Athen. VI. 232 T. *καὶ σὺ φέρειν τιμῆεν ἐμοὶ γέρας ᾧ ποτε μήτηρ | Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν* (*γῆς*?) *αὐτοῖσι σὺν ἵπποις.*

840. *αἰαῖ αἰαῖ* Dind.

841. *πάμψυχος* mss. Qu. *πάντιμος* (Morstadt) aut *πάνσεμνος*. Cf. Eur. Hel. 352. *σεμνότιμος ἀνάκτωρ*. Cf. Hom. Od. 11, 484. *πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν | Ἀργεῖοι, νῦν δ' αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν | ἐνθάδ' ἐών.* Ubi Ulysses apud inferos Achillem alloquitur.

844. *ἐδάμη.*] Dedi *ἐδάμη;* (sic).

ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφί νιν ἐν πένθει, ἐμοὶ
δ' οὔτις ἔτ' ἔσθ', ὃς γὰρ ἔτ' ἦν φροῦδος ἀναρπασθείς.
ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς. στροφὴ β΄.
ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,
πανδύρτῳ πανθρήνῳ δεινῶν
στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
ΧΟ. εἴδομεν ἃ θρηνεῖς.
ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι
παραγάγῃς ἵν' οὐ —
ΧΟ. τί φῄς;
ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων
εὐπατρίδων τ' ἀρωγοί.
ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος. ἀντιστροφὴ β΄.
ΗΛ. ἦ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις
οὕτως ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι;
ΧΟ. ἄσκοπος ἁ λώβα.
ΗΛ. πῶς γὰρ οὔκ; εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν —

846. *μελέτωρ*] Curator, custos. A *μέλειν*. Vox non alibi reperta. *νεμέτωρ* Mein. Confor *νεμέτωρ* (a *νέμειν*) Aesch. Sept. 485. *ἀμφὶ τὸν* mss. Lege *ἀμφί νιν*. Cf. Tr. 937. *ἀμφί νιν γοώμενος*.

851. *πανσύρτῳ* mss. Qu. *πανδύρτῳ* (Bergk. Nauck.) aut *παγκλαύτῳ* (1085). *παμμήνῳ* mss. Vitiosum. *πανθρήνῳ* Nauck. *παλλύμῳ* Mein. *παμμήνῳ πολλῶν δεινῶν* mss. *παμμήνῳ δεινῶν* Dind.

852. *αἰῶνι* (deleto *ἀχέων*) addidit Herm. et (servato *αἰῶνι*) Dind.

853. *ἃ θροεῖς* mss. *ἃ θρηνεῖς* Erf. *ἃ θρήνεις* Dind. Jebb. Qu. *ἀθρήνεις* aut *ὡς θρηνεῖς*.

854. *με νῦν* mss. *μέ νυν* Br.

856. *αὐδᾷς δὲ ποῖον*] Haec proscribit Triclinius. *τί φῄς;*], *τί φῄς αὖ;* conj. Bergk.

859. *εὐπατριδᾶν* mss. *εὐπατριδῶν* duo optimi codices Suidae s. v. *παραγάγῃς*. *εὐπατρίδων* Nav. *ἀρωγοί* L. et Suid. *ἀρωγαί* Γ.

861. *χαλαργοῖς* mss. *χαλάργοις* Dind.

863. *τμητοῖς ὁλκοῖς*] I. q. *τμητοῖς ἱμᾶσι* 747. *ἐγκύρσαι* mss. *ἐγκῦρσαι* Herm. Cf. 746. *σὺν δ'* (l. *ἐν δ'*) *ἑλίσσεται* | *τμητοῖς ἱμᾶσι*. O. R. 1264. *πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν ἐμπεπλεγμένη*.

ΧΟ. παπαῖ.
ΗΛ. κἀκεῖθεν οὔτε του τάφου ἀντιάσας
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.
ΧΡ. ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.
ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασις οὐκ ἔτ' ἔστ' ἰδεῖν;
ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμίν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;
ΧΡ. μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν;
ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλων σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
ΗΛ. τίν', ὦ τάλαιν', ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι

867. παπαῖ (φεῦ) Bergk.

873. ἡδονάς τε mss. εὐδίαν τε Heims.

876. οἷς mss. Qu. ὧν. ἴασιν plerique mss. ἴασις duo mss. et Suidae duo codices s. v. ἴασις. ἴ-ασιν (erasa littera post ἴ et ς sup. a m. ant) L. Cf. Aesch. Pers. 419. θάλασσα δ' οὐκέτ ἦν ἰδεῖν. ἔνεστ' mss. Dedi ἔτ' ἔστ'. ἰδεῖν (ἔτι sup. ab S.) L. ἔτι duo mss.

877. ἧμιν L., ut solet.

878. ἐναργῶς mss. ἐναργὴς Weckl.

880. κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς] Qu. τοῖς τ' ἐμοῖς ἴσως. Causa corruptelae fuerit ἴσως post simile — οῖς omissum.

881. ἀλλ' οὐχ mss. Qu. ἐγὼ οὐχ. ὕβριν L. m. pr. ὕβρει sec.

882. νῷν L. et al. νόει aliquot mss. (Sic Ph. 415. ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει.) De constructione cf. 1341. O. R. 956.

885. ἄλλης (in ἄλλου mut. a m. rec.) L. ἄλλης etiam Γ. ἄλλου plerique omnes. ἄλλων Dind. Qu. ἄλλου. Causa corruptelae fuerit littera proxime sequens σ. Cf. ad 100.

887. ἰδοῦσα πίστιν mss. ἔχουσα πίστιν Nauck. Recte, opinor.

βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;
ΧΡ. πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν μ' ἄγῃς.
ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῶν λόγων τις ἡδονή.
ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον
τύμβου προσεῖρπον ἆσσον' ἐσχάτῃ δ' ὁρῶ
πυρᾷ νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τό μοι
† ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὔ,
χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι

888. ἀνηκέστῳ mss. ἀνηφαίστῳ Bergk. Nauck. prob. Herw. Cf. Eur. Or. 621. Fortasse recte.

889. πρὸς νῦν L. μου] Qu. με. Cf. tamen ad 890.

890. μωρὰν λέγῃς mss. μώραν λέγῃς Dind. Lege μώραν μ' ἄγῃς.

891. τῷ λόγῳ mss. τῶν λόγων Reisk. Cf. ad 973. Qu. τοῦ λόγου.

892. κατειδόμην mss. κατείδομεν conj. Nauck.

893. ἀρχαῖον τάφον] Schol. τὸν ἐκ παλαιοῦ ὄντα προγονικὸν ἡμῶν.

898. ἐγχρίπτῃ L. ἐγχρίμπτῃ, ἐγχρίπτει al. ἐγχρίμπτει Nauck.

900. ἐσχάτης — πυρᾶς mss. Genitivus loci, ut in Aesch. Pr. 714. λαιᾶς δὲ χειρὸς — ἀχοῦσι χάλυβες. Correxi ἐσχάτῃ — πυρᾷ.

901. νεωρῆ mss. νεώρη Dind. Qu. νεωστὶ (1049) —.

902. τὸ μου (οι sup. a m. rec.) L. τό μοι — Dind. Jebb.

903. σύνηθες ὄμμα] Schol. ὅραμα ὃ ἀεὶ ἐφανταζόμην κατὰ ψυχήν. Qui ψυχῇ cum σύνηθες conjungit. Sed fortasse vitiosum est ψυχῇ quod cum σύνηθες vix construi potest. ὄμμα] φάσμα Nauck. conj. Bl. F. W. Schmidt. Anglice sight, object.

903 sq. φιλτάτου —] Quasi praecessisset ἔδοξα aut aliquid simile.

μή του τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης;
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθαν' ἄν·
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτύμβια.
ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὑτὸς ἀεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῷν ἦν τὰ πρόσθε στυγνός, ἡ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι.
ΧΡ. τί δ' ἐστίν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τἀκ κείνου δέ σοι

908. Qu. μή ('κ) του —. ἀγλάϊσμα] Cf. Aesch. Cho. 193. μολεῖν mss. Qu. πέλειν (idem proponit Herw.), aut 'σιδεῖν.

909. πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ mss. πλήν γ' ὁμαιμόνων Hense. πλήν γε συγγενῶν Schubert.

912. ἀκλαύστῳ mss. ἀκλαύτῳ Dind.

913. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ —] Cf. Tr. 1128. et supra 103. ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων —.

914. ἐλάνθανεν mss. ἐλάνθαν' ἂν Heath. Qu. ἂν ἔλαθεν ἄν.

915. τἀπιτίμια mss. τἀγλαΐσματα v. l. in schol. τἀπιτύμβια Dind. Wund. Jebb. Cf. Ant. 901. ἐπιτυμβίους χοάς. Qu. τὰ κτερίσματα.

916. θάρσυνε] Hic intransitivo. Similiter ταχύνειν et βραδύνειν transitivo et intransitivo sensu usurpantur. Aliud tamen hujus usus exemplum desidero. Scripserat fortasse θάρσει σύ, quod facile in θάρσυνε transire poterat.

917. οὐκ αὐτὸς αἰεὶ (ἀεὶ Γ.) mss. οὐχ αὑτός ἀεὶ Dind.

918. τὰ πρόσθεν mss. Lege πάροιθε, aut saltem τὰ πρόσθε.

919. κῦρος] Pignus. Anglice a guarantee, an assurance. Offendit nonnihil κῦρος. Qu. 'ς αὖθις aut πᾶσιν. Cf. Tr. 872. ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν | ἦρξεν τὸ δῶρον. Eur. Ph. 1598. πολλῶν ὑπῆρξεν Οἰδίπου δόμοις κακῶν | τόδ' ἦμαρ.

924. τἀκείνου mss. Lege cum Cantero τἀκ κείνου. Cf. ad O.C.336. δέ σοι mss. τέ σοι Wund. Lege γέ σοι.

σωτήρι' ἔρρει· μηκέτ' ἐς κεῖνόν γ' ὅρα.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν;
ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος ἡνίκ' ὤλλυτο.
ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
ΗΛ. κατ' οἶκον ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα.
ΧΡ. ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα
ἵν' ἦμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἱκόμην,
τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά.
ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
ΧΡ. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;
ΗΛ. οὐ τοῦτό γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;
ΗΛ. τλῆναί σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
ΧΡ. ἀλλ', εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
ΗΛ. ὅρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.

925. *μηδὲν* mss. *μηκέτ'* conj. Nauck. Recte, opinor.

929. *δυσχερής* (*γρ. δυσμενής* ab S.) L. *δυσμενής* v. l. in schol.

931. *πρὸς τάφον*] Qu. *πρὸς τάφῳ*. Cf. Ant. 204. *τοῦτον τάφῳ* | *μήτε κτερίζειν μήτε κωκύειν τινά*. Idem sentit Herwerden.

934. *σὺν* in litura quattuor aut quinque litterarum L. Qu. *περιχαρής*.

938. *παρουσίαν* mss. Nonne *παρουσία* scribendum?

940. Damnat Morstadt, ante 939 transponendum suspicatur Nauck.

941. *οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον* vulg. Hoc ferri nequit. Corrigendum, ni fallor, *οὐ τοῦτό γ' εἶπον*, quod bene Graecum est. Cf. Ph. 442. *οὐ τοῦτον εἶπον*. Versum spurium habet Nauck. *ὅδ'* (*γ* sup. a m. ant.) L. *ὅδ'* Lb. *ὅ γ'* cet. Inepta hic est particula post *ὅ*. Praeterea pronomen *τοῦτο* requiritur.

943. *δρῶσαν*] Qu. *δρᾶν τάδ'* (aut *ταὖθ'* aut *πάνθ'*). Cf. ad O. R. 602. *οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος* (*δρῶν τόδ'* aut *δρᾶν τόδ'*?) *ἂν τλαίην ποτέ*.

944. *ὠφέλειά γ', οὐκ* — mss. *ὠφέλει', ἐγὼ οὐκ* — Bergk.

ΧΡ. ὁρῶ· ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
ΗΛ. ἄκουε δή νυν ᾗ βεβούλευμαι ποιεῖν.
παρουσία μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἐστιν, ἀλλ' Ἅιδης λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόναι λελείμμεθα.
ἐγὼ δ', ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ', ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, ἐς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου
ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν,
Αἴγισθον· οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος; ἐς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ᾗ πάρεστι μὲν στένειν
πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ,
πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ βίου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος
βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ.
ἀλλ', ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι,

946. ξυνοίσω] Schol. συμπονήσω.

947 sq. δὴ νῦν L. Verba ᾗ — μὲν proscribit Nauck. ποιεῖν] ποεῖν (γρ. τελεῖν adscr. a m. rec.) L. Γ. τελεῖν ceteri. ᾗ] Suspectum. Fort. ὡς.

950. μόνα λελείμμεθα unus ms. Mon. Elmsl. ad Ach. 733. μόνα λελείμμεθον A. L. cet. Cf. ad Ph. 1079. Correxi μόναι λελείμμεθα propter praecedens ἡμῖν.

952. θάλλοντά τ' mss. et vulg. θάλλοντ' ἔτ' Reisk. Vulgatam injuria tuetur Dind. in Lex. Soph. p. 217.

954. εἰς mss. ἐς Dind.

956. κατοκνήσῃς L. aliique plures. κατοκνήσεις al. Recte. Cf. 964.

957. σε — μ' ἔτι mss. Qu. μ' — σ' ἔτι. Spurium hunc versum habent Wund. Nauck.

961. τοῦ χρόνου] Qu. τοῦ βίου, aut ἐς τοσόνδ' ἀεὶ χρόνον.

963. μέντοι] Qu. μὲν δή.

967. βουλεύμασιν (ν eraso) L.

πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
κεύθοντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα
καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τα χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων δὲ τὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί·
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται,
Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι,
ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην,
ὣ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου.
τούτω φιλεῖν χρή, τώδε χρὴ πάντας σέβειν·
τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
τιμᾶν ἅπαντας εἵνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
σύγκαμν' ἀδελφῷ, λῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,

968. *κάτω θανόντος*] Lege *κάτω κεύθοντος*. Cf. ad O. R. 968. *ὁ δὲ θανὼν κεύθει κάτω*. Idem proponunt Mein. Weckl. *ναίοντος* conj. Camper. Bl. Mein. Vix tamen apte, *ναίειν κάτω* dicuntur mortui.

971. *τολοιπὸν* (sic) L.

973. *λόγῳ γε μὴν* — mss. *λόγων* — Both. Dobr. Dind. Jebb. Cf. ad 891. Eur. Iph. A. 608. *λόγων εὐφημίαν*. Sed parum hic conveniunt particulae *γε μὴν* —. Quare correxi *δὲ τὴν* —.

980. *προυστήτην φόνου*] Caedi praefuerunt (caedem procurarunt).

982. Cf. Lucian. Tox. 1. *οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι τιμῶμεν αὐτούς*.

983. *ἀνδρείας*] Virtutis. Ab *ἀνήρ* formatum, ut 'virtus' a 'vir'.

985. Qu. — *ζώσα θανούσα θ'*.

986. *συμπόνει*] *συμμάχει* conj. Nauck. Fortasse recte.

987. *ἀδελφῷ* plerique mss. *ἀδελφῇ* temere Nauck. *παῦσον — παῦσον*] *λῦσον — λῦσον* conj. Nauck. Cf. Eur. Fr. 105, 2. *ἐκ τρόχων πεπαυμένον*. El. 1108. *στυγνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη*. Arist. Ran. 1531. *ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως*.

λῦσον δὲ σαυτὴν τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
ΧΡ. καὶ πρίν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
ποῖ γάρ ποτε βλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὐτή θ' ὁπλίζει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐ δ' ἀνὴρ ἔφυς,
σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.
δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
λύει γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
[οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρῄζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.]

988. γινώσκουσ' L.

990. προμηθία L. προθυμία Γ. et ms. recens. Cf. ad O. R. 48.

991. τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι] Pro — καὶ τῷ κλύοντι. Cf. 498. τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσι. 1498. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά. τῷ κλύοντι (deleto τῷ a m. pr.) L.

995. ποτ' ἐμβλέψασα mss. Lege ποτε βλέψασα. Cf. 1175. κρατεῖν γὰρ οὐκέτι (ῐ) γλώσσης σθένω.

997. οὐδ'] Qu. οὐ δ' (sic). 998. ἔλαττον mss. ἔλασσον Br. Elmsl.

999. εὐτυχεῖ (ῆς sup. a m. pr.) L.

1001—1002. Spurios habet Morstadt.

1005. Post γὰρ littera erasa in L. ἡμᾶς mss. Jebb. ἡμῖν Elmsl. Hart. Bl. probat Dind. Sed νῷν potius requiri videtur. Qu. λύει γὰρ οὐδὲν νῷν τόδ' —, aut λύει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ νῷν ἐπωφελεῖ. Cf. O. R. 317. ἔνθα μὴ τέλη λύῃ | φρονοῦντι. Fallitur de sensu loci Jebb.

1006. δυσκλεῶς] Nauckio suspectum.

1007. 1008. Versus interpolati. Versus 1007. ab S. illatus in L.

1008. χρῄζῃ L. pr. L b. χρῄζων L. corr. a pr. m.

ἀλλ', ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερημῶσαι γένος,
κατάσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
ΧΟ. *πιθοῦ· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ*
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
ΗΛ. *ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'*
ἤδη σ' ἀπορρίψουσαν ἀπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ 'στὶ δραστέον
τοὔργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.
ΧΡ. *φεῦ·*
εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.
ΗΛ. *ἀλλ' ἦν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε.*
ΧΡ. *ἄσκει τοιαύτη νυν δι' αἰῶνος μένειν.*
ΗΛ. *ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε.*
ΧΡ. *εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα κακὰ πράσσειν κακῶς.*
ΗΛ. *ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.*

1010. *ἐξερημῶσαι*] Qu. *κἀξερημοῦσθαι.*

1011. *κατάσχες ὀργήν*] Cf. 1282. *ἔσχον ὀργάν.* O. R. 782. *μόλις κατέσχον* (*ὀργήν*). O. C. 874. *οὔ τοι καθέξω θυμόν.*

1014. *εἰκάθειν* mss. *εἰκαθεῖν* Elmsl.

1015. *πιθοῦ* duo mss. *πείθου* L. et cet.

1018. *ἤδειν* aut *ἤδην* mss. *ἤδη* Thom. Mag. p. 143, 7. Br.

1019. *αὐτόχειρί* L. *αὐτοχειρί* cet. *μόνῃ τε δραστέον* mss. Lege *μόνῃ 'στὶ δραστέον.*

1021. *εἴθ' ὤφελες*] Cf. Eur. Med. 1. *εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.*

1022. *θνήισκοντος* L. *πάντα γὰρ ἂν* mss. *πᾶν γὰρ ἂν* Dawes. Qu. *πάντα τἂν —.* *ἂν* erasum in L. extat in L b. aliisque pluribus.

1023. *ἦν* mss. *ἦ* Elmsl.

1024. *τοιαύτη νοῦν*] Cf. 1021. *τοιάδε τὴν γνώμην.* *νοῦν* (*γ' οὖν* L. pr.) mss. Correxi *νυν.* Cf. Arist. Eccl. 192. *μηδ' ἐθίζου νυν λέγειν.*

1026. *εἰκὸς γὰρ*] *εἰκὸς κάκ'* Wakef. *καὶ* mss. Correxi *κακά.*

ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χὤταν μ' εὖ λέγῃς.
ΗΛ. ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
ΧΡ. † μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὼ λοιπὸς χρόνος.
ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
ΧΡ. ἔνεστιν, ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ.
ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.
ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθίας δὲ σοῦ.
ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῷν.
ΗΛ. ἦ δεινον εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.
ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χἠ δίκη βλάβην φέρει.
ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
ΧΡ. ἀλλ', εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.
ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.

1028. Qu. *ἀνέξομαι κλύουσ' ἕως ἂν μ' εὖ λέγῃς.* Vulgata vix sana est. *χὤταν εὖ λέγῃς* mss. Correxi *χὤταν μ' εὖ λέγῃς.*

1030. *μακρὸς*] Suspectum Nauckio. Qu. *βραχύς.* *μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα*] Cf. 1079. *τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα.* *χὼ λοιπὸς χρόνος* mss. Cf. 817. *τοῦ λοιποῦ χρόνου.* Explicant vulgo sic, 'Etiam futurum tempus (sc. praeter tempus praesens).' Sensus loci proculdubio corrupti hic videtur esse, 'Futurum tempus monstrabit utrum necne verum sit quod dico'. Anglice dicas, 'There is time enough in the future to decide that'. Idoneum sensum praeberet correctio *βραχὺς τὸ κρῖναι τοῦτό γ' ἀρκέσει χρόνος,* aut *βραχὺς — χὼ πρόπας χρόνος.* Cf. 1255. *ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε δίκᾳ χρόνος.* Supervacua hic videtur particula *καί,* ut monuerunt Mein. F. W. Schmidt.

1045. *ἐκπλαγεῖσά σε*] *ἐκπλαγεῖσ' ἃ φῄς* ingeniose et fortasse vere T. Halbertsma, coll. Ant. 403. *ἦ καὶ ξυνίῃς — ἃ φῄς;*

1047. 1049. Hoc ordine transposuerit F. W. Schmidt, 1049, 1048. 1047.

ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι.
ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη
τολμᾷς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ', ὥς οὔ σοι μεθέψομαί ποτε,
οὐδ' ἢν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς, ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
ΧΡ. ἀλλ', εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκῃς, τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς στροφὴ α'.
ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὕρωσι τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν;
ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν
δαρὸν ταῦτ' ἄτιτ' ἔσται.
ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη·

1049. ταῦτα κοὐ —] Qu. ταῦτά γ', οὐ νεωστί μοι.

1052—1054. Hos vv. proscribunt Morstadt. Nauck. Herwerden.

1052. οὔ σοι (οὔ σοὶ L.) μὴ μεθέψομαί ποτε mss. οὔτοι σοι — Elmsl. οὐχὶ (aut οὔτοι) σοὶ — conj. Nauck. Lege ὥς οὔ σοι —, aut ὥς σοί γ' οὐ —, aut οὐ γάρ σοι —, aut οὔ τοί σοι μεθέψομαι —. Cf. ad Arist. Ran. 508. Exciderat, ni fallor, τοι ante simile vicinum σοι. Cf. 253. σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα. Vulgata lectio soloeca est.

1054. καὶ τὸ θηρᾶσθαι] κάρτα F. W. Schmidt. Qu. ἐστὶ θηρᾶσθαι. Vix enim omitti potest verbum substantivum.

1060. βλαστῶσιν mss. βλάστωσιν Schaefer. ὄνησιν mss. ὄνασιν Br.

1062. ἐπ' ἴσας] I. q. ἐξ ἴσου, O. R. 61. ἐξ ἴσου νοσεῖ. 563. 627. 1019. O. C. 254. 1374. Ant. 516. 644. Tr. 322. 485.

1063. οὐ μὰ τὰν mss. οὐ τὰν Turn. Cf. ad 1238. O.R. 660. 1088. τὰν Διὸς ἀστραπὰν] Qu. τὰς Διὸς ἀστραπάς.

1065. οὐκ ἀπόνητοι mss. Lege ταῦτ' ἄτιτ' ἔσται, aut οὐ τάδ' ἔτ' (aut τάδε γ') ἔσται. Cf. Hom. Il. 14, 484. ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ | δηρὸν ἔῃ ἄτιτες. Respondet v. ant. 1077. ἁ πάνδυρτος ἀηδών.

1066. χθονία] Quae ad inferos pervenis. βροτοῖσι mss. Latet, ni fallor, vitium. Qu. φθιτοῖσι., aut πτεροῦσσα. De dativo cf. Eur. Or. 363. ὁ ναυτίλοισι μάντις. Arist. Av. 1733. τὸν — ἄρχοντα θεοῖς.

ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ [δή], ἀντ. α΄.
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτᾳ, πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει 1072
Ἠλέκτρα, θάνατον πατρὸς 1075
δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἁ πάνδυρτος ἀηδών,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα
διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινύν. τίς ἂν εὔπατρις † ὧδ' ἔβλαστε;
οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν ὢν στροφὴ β΄. 1082
ζῶν κακῶς εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος ὤν, ὦ παῖ· 1084
ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα δεινὸν εἵλου

1070. *σφίσιν ἤδη* mss. *σφίσιν δὴ* Erf. *σφὶν ἤδη* Schaefer. Dind. *νοσεῖ* mss. Post *νοσεῖ* unius syllabae defectum indicavit Dind., qui *νοσεύει* conjicit. *νοσώδη* Erf. *νοσοῦντα* Kayser. *νοσεῖ γᾶ* Lachmann. Media forma *νοσεῖσθαι* nusquam, opinor, legitur. Qu. *νοσεῖ δή*. *τὰ μὲν ἐκ δόμων*] Qu. *τὰ μὲν ἐν δόμοις*.

1075. *τὸν ἀεὶ πατρὸς* mss. *τὸν ἀεὶ χρόνον* Heims. *τὸν ἑὸν πότμον* Dind. Lege *θάνατον πατρὸς* —. Cf. Hom. Il. 22, 363. *ψυχὴ — ὃν πότμον γοόωσα*. Nonn. Dion. 5, 336. *πότμον ἑὸν στενάχων*.

1077. *πανόδυρτος* mss. *πάνδυρτος* Porson. Cf. *πάγκλαυτος*.

1081. *τίς ἂν* (*τἄρ' Γ.*) *οὖν εὔπατρις ὧδε βλάστοι;* mss. *τίς ἂν —;* Tricl. Vulgatam lectionem non intelligo. Scripserat fortasse *τίς ἄρ' εὔπατρις ὧδ' ἔβλαστεν;* Cf. O. C. 1715. *τίς ἄρα τίς με πότμος ἔτ' ἐπαμμένει;* Ant. 1296. *τίς ἄρα τίς με πότμος ἔτι περιμένει* (l. *ἔτ' ἐπαμμένει*); 1285. *τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;* Aj. 1185. *τίς ἄρα νέατος — ἐτέων ἀριθμός;* O. C. 117. *τίς ἄρ' ἦν;* Sic etiam *πῶς ἄρα* Ph. 690. *εὔπατρις*] Nobili patre nata. Cf. Eur. Iph. A. 1077. *τᾶς εὐπατρίδος — Νηρῆδος*. Alia forma *εὐπάτωρ* est Aesch. Pers. 969. I. q. *εὐγενής*. *βλαστοῖ* mss. *βλάστοι* Schaefer.

1082. Qu. *τῶν ἀγαθῶν* (*γὰρ*) Herm. Jebb. *τῶν ἀγαθῶν* (*ἂν*) Schn. Bergk. Bl. Exciderat fortasse *ὢν* aut *ἂν* post simile *-ῶν*.

1083. Qu. (*γε*) — *θέλει*, aut (*ὢν*) — *θέλει*, aut (*ἂν*) — *θέλοι* (cf. ad 1082). *θέλει* mss. *θέλοι* Schn. Bergk. Bl. Nauck. Dind. Jebb.

1084. *νώνυμος, ὦ παῖ παῖ* mss. Qu. *νώνυμος* (*ὢν*), *ὦ παῖ*. Exciderat *ὢν* propter simile vicinum *ὦ*.

1085. *ὡς καὶ σὺ* —] Cf. 65. *ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ — λάμψειν ἔτι*. O. C. 1242. *ὡς καὶ σὺ τόνδε* —. Eur. Andr. 704. *ὡς καὶ σὺ σός*

τὸ μὴ καλὸν ὂν ἀποπτύσασα, δι'ὸ φέρει δ' ἐν ἑνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.
ζώης μοι καθύπερθεν ἀντιστροφὴ β'.
χειρὶ καὶ πλούτῳ τοσόνδ' ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπὸ χερὶ ναίεις,
ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τοῖσδε φερομέναν
ἄριστα τᾷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ.
ΟΡ. ἆρ', ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν;
ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾷς καὶ τί βουληθεὶς πάρει;
ΟΡ. Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις χὠ φράσας ἀζήμιος.

τ' ἀδελφὸς — κάθησθε. Hipp. 647. κοινὸν mss. Qu. δεινὸν aut λυγρόν. εἵλου] Fort. ἕξεις. Cf. O. C. 1736. αἰῶνα τλάμον' ἕξω.

1086. κοινὸν mss. Suspectum. Qu. λυγρόν.

1087. καθοπλίσασα] Per καταπολεμήσασα, καταγωνισαμένη explicat schol. Nauckio et aliis suspectum. Correxi τὸ μὴ καλὸν ὂν ἀποπτύσασα.

1088. φέρειν mss. φέρει δ' Nauck. Cf. Phil. 117. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα. ἑνὶ λόγῳ mss. ἐν ἑνὶ λόγῳ Br. Et sic glossema in duobus mss. I. e. ἅμα Redde simul.

1089. Qu. σοφά τε χἄμ' ἀγαθὰ κεκλῆσθαι. Cf. v. ant. 1097.

1090. καθύπερθεν — τεῶν ἐχθρῶν] Cf. Ph. 665. Herod. 8, 60. καθύπερθε τῶν ἐχθρῶν γενέσθαι. Supra 455. καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς | ἐχθροῖσιν — ἐπεμβῆναι ποδί.

1091. χερὶ mss. χειρὶ Eust. p. 1083, 18. Qu. χειρί τε πλούτῳ τε τῶν ἐχθρῶν. τῶν mss. τεῶν Herm. τοσόνδ' (conj. L. Lange.) Nauck. Jahn. Quod recepi. Cf. 286. οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα | τοσόνδ' ὅσον —.

1092. ὑπὸ χεῖρα ναίεις mss. ὑπόχειρ ναίεις Musgr. Cum ὑπόχειρ cf. ὑπόπους, ὑπόδροσος, ὑποκίνδυνος, al. Qu. ὑπὸ χειρὶ ζῇς. Bene convenit ζῇς cum praecedenti ζώης. Vix conferri debent αὐτόχειρ, ὀξύχειρ, ἀριστόχειρ. Forma solemnis est ὑποχείριος.

1093. ἐφεύρηκα mss. ἐφηύρηκα Dind.

1096. τῶνδε φερομέναν ἄριστα mss. Correxi τοῖσδε (in his) —. Cf. Aj. 1074. οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι | καλῶς φέροιντ' ἄν. Thuc. II. 60. 2. καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν —. Xen. Ages. I. 33. αἴτιον εἶναι κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ.

ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
ΧΟ. ἥδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.
ΟΡ. ἴθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.
ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν', ἀλλά μοι γέρων
ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
ΗΛ. τί δ' ἐστὶν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.
ΟΡ. θανόντος αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει φέροντες, ὡς ὁρᾷς, † κομίζομεν.
ΗΛ. οἴ 'γὼ τάλαινα, τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφὲς
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.
ΟΡ. εἴπερ τι κλάεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.
ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κεύθει γ' ἐκεῖνον τεῦχος, ἐς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ.
ΟΡ. δόθ' ἥτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τόδε,
ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ

1110. *κληδόν* (sic) L.

1113 sq. *φέροντες* — *θανόντος* mss. *θανόντος* — *φέροντες* conj. Nauck. Quod recepi. *σμικρὰ* L. *μικρὰ* plerique omnes mss.

1114. *κομίζομεν* mss. Qu. *τάδ'* (aut *δεῦρ'*) *ἥκομεν*.

1115. *οἴ ἐγὼ* L. *τοῦτ' ἐκεῖν'· ἤδη σαφὲς* — mss. Qu. *τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές*, ut in Arist. Ach. 154.

1117. *κλαίεις* mss. *κλάεις* Dind.

1118. *στέγον* mss. Qu. *στέγειν*.

1119. *δὸς νῦν* L.

1120. *κέκευθεν αὐτὸν* mss. Dedi *κεύθει γ' ἐκεῖνον*. Intransitivum enim est *κέκευθεν*. Cf. *εἰς* L.

1124. *ἐπαιτεῖται*] *ἐπαιτεῖ τόδε* L. pr. *ἐπαιτεῖται τάδε* a m. rec. Suspectum. Qu. *ἐπαιτεῖ δή*.

1125. *φύσιν*] Nauckio suspectum. Qu. *γεγώς*. Versum damnat Jahn.

† *ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν, ὡς ἀπ' ἐλπίδων*
οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμψά σ' εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδέν σ' ὄντα βαστάζω χεροῖν,
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος.
νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλου σῆς κασιγνήτης δίχα·
κοὔτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου ('κ) πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκὸς, ἄθλιον βάρος,
ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρεῖχον· οὔτε γάρ ποτε
† *μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος·*

1127. *ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν* mss. *μορφῆς τ' Ὀρέστου λείψαν'* Morstadt. *μορφῆς Ὀρέστου λείψαν'* Bl. Fortasse *πάντων*. *ὡς* mss. *ὥς σ'* Br. *ἀπ' ἐλπίδων*] *ὑπ' ἐλπίδων* frustra Schaefer.

1128. *ὧνπερ*] *ὅνπερ* conj. Nauck. *ὥσπερ* Morstadt. Neutra correctione opus est. *ἐξέπεμπον* mss. Correxi *ἐξέπεμψά σ'*. Cf. 1130. 1132.

1129 sq. Versus Nauckio suspecti. *οὐδέν σ'*] *σ'* add. L b. et ms. Pal. om. L. et cet.

1133. *κἀνασώσασθαι*] Qu. *κἀνασῶσαί σ' ἐκ φόνου*. Cf. O. R. 1352. *ἀπό τε φόνου ἔρυτο κἀνέσωσεν*. Aut *κἀνασώσασθαι ('κ) φόνου*. Sed cf. 1139.

1139. Qu. *παμφλέκτου ('κ) πυρὸς* —. Cf. ad 1132.

1140. *βάρος*] *δέμας* conj. Nauck. Cf. 1161. *ὦ δέμας οἰκτρόν*.

1145. *παρέσχον* mss. *παρεῖχον* conj. Nauck. F. W. Schmidt. Cf. 1168. *μετεῖχον*.

1146—1148. Versus spurii aut corrupti. Verba *ἢ κἀμοῦ — ἦσαν* spuria esse suspicatur Nauck.

1146. Vulgata lectio vix sana videtur. Parum enim placet illud *μητρὸς φίλος*. Qu. *σύ γ' ἦσθα μητρὶ μᾶλλον ἢ κἀμοὶ φίλος*.

οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' † ἀδελφὴ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας
θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ,
τέθνηκ' ἐγώ, σὺ φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών·
γελῶσι δ' ἐχθροί, μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προὔπεμπες ὡς φανούμενος
τιμωρὸς αὐτοῖς. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχὴς
δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
ὅς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι.
ὦ δέμας οἰκτρόν, φεῦ φεῦ,
ὦ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας,
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κάρα.
τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν ἐς τὸ μηδέν, ὡς σύν σοι κάτω
ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γάρ, ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξύν σοι μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου·
τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους.

1147. ἤσσαν mss. Fort. δμῶες (gl. ἦσαν).

1148. ἐγὼ δ' ἀδελφὴ] ἐγὼ δέ μήτηρ malit Nauck. Fortasse recte. σὴ] σοὶ al. Versus fortasse spurius.

1152. τέθνηκ' ἐγώ σοι mss. τέθνηκ' ἐγώ, σὺ — Erf. Herm. Wund. Dind. Recte. Cf. Ph. 1030. ὅς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. Aj. 970. θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.

1154. Construe ἧς λάθρα.

1156. αὐτὸς mss. Correxi αὐτοῖς.

1165. στέγος] I. e. urnam. Qu. κύτος.

1166. εἰς mss. ἐς Dind.

1168. ξύν σοι μετεῖχον] σοὶ ξυμμετεῖχον conj. Herw. coll. Ant. 536. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

1170. Hunc versum, fortasse recte, damnat Zippmann.

ΧΟ. *θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει,*
θνητὸς δ' Ὀρέστης, ὥστε μὴ λίαν στένε.
[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]
ΟΡ. *φεῦ φεῦ, τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν*
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω.
ΗΛ. *τί δ' ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;*
ΟΡ. *ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;*
ΗΛ. *τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.*
ΟΡ. *οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.*
ΗΛ. *οὐ δή ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;*
ΟΡ. *ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.*
ΗΛ. *οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, ξένε.*
ΟΡ. *φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.*
ΗΛ. *τί δή ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐμὲ σκοπῶν στένεις;*
ΟΡ. *ὡς οὐκ ἄρ' ᾔδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.*
ΗΛ. *ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;*
ΟΡ. *ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι.*
ΗΛ. *καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.*

1171. *φρόνει*] Versus Nauckio suspectus.

1173. Hunc versum ut interpolatum jure proscribit Bergk.

1174. *ἀμηχανῶν* unus ms. *ἀμηχάνων* L. et cet.

1175. *γλώσσης* (*γνώμης* corr. a m. pr.) L. *γνώμης* Lb. et al.

1176. *πρὸς τί* mss. Interrogationis signum post *ἄλγος* positum sustulit Herm. prob. Dind., qui *πρὸς τί* pro *πρὸς ὅ τι* positum esse putat coll. 316. Vereor ut recte.

1177. *Ἠλέκτρα* (*ς* a m. rec. addito) L. *Ἠλέκτρα* aut *Ἠλέκτρας* alii. Qu. *εἶδος, Ἠλέκτρα, τόδε.*

1178. *ΗΛ.* mss. *ΧΟ.* schol. *καὶ μάλ'*] Vel maxime. Cf. 1455.

1179. *ἆρα*] Lege *τἆρα*. Cf. Aj. 980. *ὤμοι βαρείας ἆρα* (l. *τἆρα*) *τῆς* (l. *τῆσδ'*) *ἐμῆς τύχης.*

1180. *τί* (*οὐ* sup. et duo puncta a m. pr.) L. *οὐ* cet. Cf. e. g. 1108.

1181. *κἀθέως* mss. Qu. *κἀθλίως*. *ἀθέως*] Sine deorum ope. Cf. O. R. 254. 661.

1183. *ἀνύμφου*] Fort. *ἀνόλβου*.

1184. *μοι* plerique mss. et Suid. s. v. *ἐπισκοπῶν*. *μοι* (*δὴ* sup. a m. pr. eraso *μοι*) L. Recte, opinor. *ἐπισκοπῶν* mss. et vulg. Correxi *ἐμὲ σκοπῶν*. 1185. *ᾔδειν* mss. *ᾔδη* Heath.

1186—87. Spurios habent Pal. 1187. *ἄλγεσιν* mss.

ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' αἰσχίω βλέπειν;
ΗΛ. ὁθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος.
ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
ΗΛ. τοῖς πατρός. εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε † προτρέπει βροτῶν;
ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου;
ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ΟΡ. οὐ δ' οὑπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
ΗΛ. οὐ δῆθ', ὃς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.
ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.
ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ἐμέ.
ΟΡ. μόνος γὰρ ἥκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.
ΗΛ. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν;
ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα.
ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νυν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς.
ΗΛ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
ΟΡ. πιθοῦ λέγοντι κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ.
ΗΛ. μὴ πρὸς γενείου μ' 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.

1189. *ἐχθίω* mss. *αἰσχίω* conj. Nauck.

1193. *ἀνάγκῃ τῇδε προτρέπει*] I. e. *τῷ δουλεύειν*. Wunderus confert Homeri illud Il. 6, 336. *ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι* (dolori indulgere). *ἀνάγκη* A. L. al. et schol. *προτρέπει* mss. *προστρέπει* Reisk. Qu. *προσβάλλει*. Cf. O. C. 1178. *μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν*.

1194. *ἐξισοῖ*] Cf. Thuc. VI. 87 f. *ἐξισώσαντες* (schol. *ἐξισωθέντες καὶ ὁμοιωθέντες*) *τοῖς ἄλλοις*. Qu. *ἐστ' ἴση*.

1197. *οὐδ' —;*] Praestat, opinor, *οὐ δ'* (sic) *—;* *οὔθ' ὁ* L. *οὐδ' ὁ* Lb. et al. Cf. Ant. 261. *οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν*.

1200. *νῦν* L. *ποτέ* L. al. *ἐμέ* al. Quod recepi.

1201. *τοῖς ἴσοις* L. pr. *τοῖσι σοῖς* L. corr. et ceteri. Cf. ad Arist. Vesp. 747. Recte se habet *τοῖσι σοῖς*. Alii Electrae miserti erant, Orestes non modo miseretur ejus, sed ipse dolet. Porro non *τοῖς ἴσοις*, sed *ἴσοις* sine articulo scribendum fuisset. 1205. *νῦν* vulg. Scribe *νυν*.

1207. *πείθου* L. et al. *πιθοῦ* Lb. aliique nonnulli.

1208. *μὴ 'ξέλῃ* mss. *μ' ἐξέλῃ* Elmsl. Recte. Cf. Eur. Alc. 70. *βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσομαι*. Iph. A. 972. *εἴ τίς με τὴν σὴν*

ΟΡ. οὔ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.
ΟΡ. εὔφημα φώνει, πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;
ΟΡ. οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ, τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.
ΗΛ. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;
ΟΡ. οὐκ ἔστι, τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω.
ΗΛ. ἦ ζῇ γὰρ ἀνήρ; ΟΡ. εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγῖδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
ΗΛ. ὠδέλφ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.
ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
ΧΟ. ὁρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι
γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

θυγατέρ' ἐξαιρήσεται. Aesch. Suppl. 924. ἄγοιμ' ἄν· οὔτις τάσδε μ' ἐξαιρήσεται. et ad O. R. 347. 1522. Aeque bene conveniret μὴ ἀφέλῃ.

1217. ἠσκημένον] Schol. κατεσκευασμένον. Anglice got up.

1220. ὦ παῖ] ὦ τᾶν conj. Nauck., "quoniam advenam compellat".

1225. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; mss. Correxi ὠδέλφ', ἀφίκου; Non obstare debent Aj. 14. ὦ φθέγμ' Ἀθάνας. O. C. 863. ὦ φθέγμ' ἀναιδές. Ph. 234. ὦ φίλτατον φώνημα.

1231. γεγηθὸς — δάκρυον] Anglice a tear of joy. Singularem euphoniae gratia, ni fallor, posuit quia aures offensurum erat γεγηθότ' — δάκρυ'. Cf. ad O. C. 1251. ὁ ξένος — δι' ὄμματος — ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ. Aesch. Ag. 270. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. Sed scripserat, ni fallor, ἐσθλαῖσιν. Cf. Eur. Alc. 1155.

ΗΛ. ἰὼ ἰὼ γοναί, ἡμᾶς   στροφή.
γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων, ἐμόλετ' ἀρτίως,
ἐφηύρεθ' ἡμᾶς, εἴδεθ' οὓς ἐχρῄζετε.
ΟΡ. πάρεσμεν, ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
ΗΛ. τί δ' ἐστί;
ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.
ΗΛ. μὰ τὰν Ἄρτεμιν
τὰν ἀδάματον ἀεὶ
τόδε μὲν οὔ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι,
περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεί.
ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν· εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
ΗΛ. ὀτοτοτοῖ ὀτοτοτοῖ,
αἰνὸν ἔπος ἐνέβαλες οὔποτε καταλύσιμον,

1232. *ἰὼ γοναὶ γοναὶ* mss. Qu. *ἰὼ διπλαῖ γοναὶ* —. Cf. Aesch. Cho. 938. *ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος διπλοῦς λέων, διπλοῦς ἄρης.*

1233. *γοναὶ σωμάτων*] *ἰὼ σωμάτων* conj. Nauck. Alterum *γοναὶ* omittunt nonnulli mss.

1235. *ἐφεύρετ'* mss. *ἐφηύρετ'* Dind. *ἤλθετ'*] Vix sanum hoc videtur post *ἐμόλετε*, ne post *ἐφηύρετε* dicam. Correxi *ἐφηύρεθ' ἡμᾶς.*

1237. *ἔστι* (*ν* a m. rec. addito) L.

1239. *ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν* mss. *μὰ τὰν Ἄρτεμιν* Seidler. Weckl. Cf. 1063. *ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν — δαρὸν οὐ τάδ' ἔτ' ἔσται.* et ad v. ant. 1260. *τὰν αἰὲν ἀδμήταν* mss. Dind. *τὰν ἀδμῆτ' ἀεὶ* Bl. Weckl. *ἀλλ' οὐ μὰ τὰν ἄδμητον αἰὲν Ἄρτεμιν* Herm. Muff. Cf. O. C. 1056. *τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφάς.* 1321. *τῆς πρόσθεν ἀδμήτης* (*ἀδμῆτος*?) *χρόνῳ μητρός.*

1243. *γε μὲν δὴ*] *γε μέντοι* Blomf. probat Dind.

1244. *κἀν γυναιξὶν* —] Ad caedem Agamemnonis a Clytaemnestra et Aegistho patratam respicit Orestes.

1245. *ὀτοττοῖ* L. *ὀτοτοττοῖ* aut *ὀττοτοῖ* al. *ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ* Herm. Dind. Dedi *ὀτοτοτοῖ ὀτοτοτοῖ.* Respondet v. 1267. *ἔφρασας ὑπερτέραν.*

1246. *ἀνέφελον ἐπέβαλες* mss. Schol. *ἐπείπερ ὑπέμνησεν αὐτὴν τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως φησὶν ὅτι ἐνέβαλές μοι κακὸν ἀνέφελον.* Qui constructione parum probabili *κακὸν* cum *ἀνέφελον* conjungit. Idem *ἀνέφελον* per *ἀσκίαστον, διάδηλον* explicat. Sed vitium alit locus, quod tolles, si *αἰνὸν* (aut *δεινὸν*) *ἔπος* aut *αἰνὸν ἄχος*

οὐδέ ποτε λησόμεϑον ἁμέτερον
οἷον ἔφυ κακόν.
ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ', ἀλλ', ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσϑαι χρεών.
ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοὶ ἀντιστροφή.
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε δίκᾳ χρόνος·
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύϑερον στόμα.

(quod legitur Aj. 706. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης) correxeris. Audax quidem correctio, sed hujusmodi aliquid requiri ostendit sensus. Substantivum aliquod requiritur. Unde vitiosum esse ἀνέφελον apparet. ἐπέβαλες mss. ἐνέβαλες schol. (φησὶν ὅτι ἐνέβαλές μοι κακὸν ἀνέφελον). Hart. Nauck. Muff. Jebb., qui apte conferri jubet Plat. Resp. 344 D. οἷον ἐμβαλὼν λόγον ἐν νῷ ἔχεις ἀπιέναι. Adde Ar. Vesp. 481. τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν. Anglice, you have thrown in, introduced. Sensui conveniret etiam ὑπέβαλες (suggessisti) et ἐξέβαλες (Anglice you have uttered). V. Ar. Ran. 595. ἐκβαλεῖς τι μαλϑακόν. Vesp. 1289.

1247. οὔ ποτε καταλύσιμον] Nunquam amovendum (i. e. indelebile, inexpiabile). Sic καταλύεσϑαι πόλεμον, ἔχϑραν, νεῖκος, etc.

1248. οὐδέ ποτε λησόμενον] Mirum videri potest malum aliquid alius mali non obliturum esse, sed licentia poetica, ut videtur, de malo praedicatur quod proprie de ipsa Electra quae id malum sustinet praedicari oportebat. λησόμενον ἁμέτερον — mss. Corrigendum fortasse λησόμεϑον ἁμέτερον —, aut λησόμεϑα ϑἀμέτερον —, aut sic, κἀταλύσιμον. οὐδέποτε λησόμεϑον ἁμέτερον (aut λησόμεϑα ϑἀμέτερον) —. Schol. λήϑης τυχεῖν μὴ δυνάμενον.

1249. Non enim video quomodo λήσεσϑαι de rebus inanimis praedicari queat. Cf. 168. ὁ δὲ λάϑεται ὧν τ' ἔπαϑε —. 1287. ἅς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαϑοίμαν. Fr. 375, 2. λαϑέσϑαι νῶν παρεστώτων κακῶν. Qu. οὐδέποτε (sic) λησόμεϑον —.

1251. ἔξοιδα καὶ ταῦτ' mss. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ' Mein. Dind. Bl. (Cf. 1220.) ἔξοιδα καὐτὸς Hart. παρουσία mss. Corrigendum olim putabam παρρησία, sed recte se habet παρουσία (= ὅταν παρῇ). παρουσία tuetur Jebb., obscuram allusionem ad interfectricis παρουσίαν esse existimans (cf. 1455.). Cf. 39. ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ.

1253. ὁ πᾶς — χρόνος] Cf. Isocr. I. § 11. ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, εἰ —. Pind. P. I. 46. ὁ πᾶς χρόνος.

1254. παρὼν] I. e. εἰ παρείη.

1255. τάδε δίκαια mss. τάδε δίκᾳ Tricl. Fort. τάδε γ' ἄχη.

ΟΡ. ξύμφημι κἀγώ. τοιγαροῦν σώζου τόδε.
ΗΛ. τί δρῶσα;
ΟΡ. οὗ μή 'στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
ΗΛ. τίς ἂν ἀναξίαν
σοῦ γε πεφηνότος
μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
ἐπεί σε νῦν ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.
ΟΡ. τότ' εἶδες εὖτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρευσ'
ἁμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ.
ΟΡ. τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.
ΗΛ. ἰὼ ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν
ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μή τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδὼν —
ΟΡ. τί μὴ ποιήσω; ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσῃς

1257. *σώζου τόδε*] Sc. *τὸ ἐλευθεροστομεῖν*.

1260. *τίς οὖν ἂν* (*ἂν* ab alia m. ant. additum in L.) *ἀξίαν* A. al. *τίς οὖν κατ' ἀξίαν* Herw. (schol. *δικαίως*). Qu. *τίς δ' ἂν ἀναξίαν σοῦ γε πεφηνότος —;* Cf. ad v. str. 1238.

1261. *γε σοῦ πεφηνότος* mss. Lege *σοῦ γε πεφηνότος*. Cf. v. 1239.

1262. Schol. *τίς ἂν, φησί, σοῦ φανέντος δικαίως ἕλοιτο ἀντὶ λόγων σιωπήν;*

1264. *ὅτε* mss. *εὖτε* Jebb. *θεοί* monosyllabum est. *μ' ὤτρυναν μολεῖν* mss. *μ' ἐπώτρυναν μολεῖν* Reisk. Br. Qu. *δεῦρό μ' ὤτρυναν μολεῖν*. Causa corruptelae fuerit synizesis in *θεοὶ* ignorantia. Post hunc v. versus versui 244. respondentis defectum indicavit Heath.

1267. *ἐπόρσεν* (sic) L. pr. *ἐπῶρσεν* corr. *ἐπόρισεν* Dind. *ἐβίβασεν* Herm. Similiter *πόροι* pro *πορεύσειε* O. C. 1458. Sed exemplum hujus sensus verbi *πορίζειν* desidero. Correxi *ἐπόρευσ'*. Qu. *ἐπέλασεν* aut *ἐκόμισεν*. Vulgatam tuetur Pal., coll. O. C. 1458. *πῶς ἂν — δεῦρο Θησέα πόροι;* 1271. *εἰργάθειν* mss. *εἰργαθεῖν* Elmsl.

1273. *ἰὼ* mss. Lege *ἰὼ ἰώ*, ut versus dochmiacus sit.

1275. *ἀπ' οἴκων* mss. Qu. *ἐν οἴκῳ*. I. e. sequere nos. Cf. Tr. 937. *οὔτ' ὀδυρμάτων | ἐλείπετ' οὐδέν*.

τῶν σῶν προσώπων ἁδονὰν μεθέσθαι.
ΟΡ. *ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών.*
ΗΛ. *ξυναινεῖς;*
ΟΡ. *τί μὴν οὔ;*
ΗΛ. *ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὔποτ' ἤλπισ' αὐδάν·*
(οὐδ' ἂν) ἔσχον ὀργὰν
ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα
τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προυφάνης δὲ
φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
ἇς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
ΟΡ. *τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,*
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
ἔργου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι χρόνος.
ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ·

1277. *ἡδονὰν* mss. Herm. Wund. *ἁδονὰν* Porson. Erf. Elmsl. Dind. Cf. ad O. R. 1339. Hic accusativus ab *ἀποστερήσῃς* pendet, infinitivo *μεθέσθαι* explicandi causa addito, ut monuit Herm. Cf. 543. Ph. 62. O. C. 1496. *μεθέσθαι*] *μεγίσταν* aut *δρέπεσθαι* Herw.

1279. *κἂν*] *τἂν* conj. Pal. Sed requiritur particula *καί*. *ἄλλοισι*] Sub. *ἀποστεροῦσί σε*.

1280. *τί μὴ οὔ;* mss. *τί μὴν οὔ;* Seidler, coll. Eur. Rhes. 706. *δοκεῖς γάρ; — τί μὴν οὔ;* Utrobique *τί μήν;* (i. e. Quidni?) reponendum esse suspicor.

1282. *οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν*] Qu. *οὔποτ'* —. *αὐδάν*] Orestis vocem.

1283. *ἔσχον*] I. q. *κατέσχον* aut *ἐπέσχον*. Ante *ἔσχον οὐδ' ἂν* cum Arndtio supplet Jebb. Quod recepi. Idem olim ex conjectura supplebat *κακᾶς δ' ἐν ὕβρει ματρός*. *ὀργὰν* mss. *ὁρμὰν* Blomf. Jebb.

1284. *ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ*] Pleonastice dictum. *ἄναυδον* mss. Qu. *ἄναυδος*. *κλύουσα* om. Neu. Jahn. Weckl. *τάλαινα* mss. *δεινὰ* Gleditsch.

1287. *ἇς οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς ἐγὼ λαθοίμαν* conjicit Pal.

1292. *χρόνου — λόγος* mss. *λόγου — χρόνος* Pal. *ἔργου* Reisk. Br. ex schol. (*τῶν μελλόντων πραχθῆναι.*) Recte, opinor.

οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
φαιδρῷ προσώπῳ νῷν ἐπελθόντοιν δόμους,
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ μὴ μάτην ἠγγελμένῃ
στέναζ'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.
ΗΛ. ἀλλ', ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδ', ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς
ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων
ὁθούνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις, ἣν σὺ μὴ δείσῃς ποθ' ὡς
γέλωτι τοὐμὸν φαιδρὸν ὄψεται κάρα.
μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
κἀπεί σ' ἐσεῖδον, οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾷ
δακρυρροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,
ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε

1296. οὕτως δ' mss. ὅρα δ' Bl. Dedi οὕτω δ'.

1297. νῷν] Orestem et Pyladem intellige. ἐπελθόντων (οι sup. fort. ab S.) L. ἐπελθόντων Γ. ἐπελθόντοιν plerique mss. ἐσελθόντοιν Nauck. (Recte, opinor.) πάρελθόντοιν Bl. Cf. Ant. 152. ναοὺς χοροῖς — ἐπέλθωμεν.

1298. τῇ μάτην λελεγμένῃ mss. μὴ μάτην — Reisk. Bl. Quod sensu requirente recepi. Cf. Ph. 345. λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, | ὡς —. μάτην] Falso. δεδειγμένῃ L. pr. sed λελεγμένῃ corr. alia m. ant. ἠγγελμένῃ conj. Nauck. Recte proculdubio.

1302. τῇδ'] Sic.

1304. δεξαίμην (γρ. βουλοίμην a m. rec.) L. βουλοίμην cet. Quod recipiendum esse arbitror. Glossema videtur lectio βουλοίμην. Mecum faciunt Dind. Pal. "Cf. Herod. 3, 38. ἐπὶ τέῳ χρήματι δεξαίατ' ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί." (Dind.).

1306. ὑπηρετοίμην mss. ὑπηρετοίην Musgr.

1307. μὲν] Qu. δή. τἀνθένδε] Cf. O. R. 1267. δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν. O. C. 476. εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν (?) ποῖ τελευτῆσαί με χρή;

1309. ἐν οἴκοις] Qu. ἐκεῖ (aut ἔσω) 'στίν.

1312. χαρᾶς mss. χαρᾷ Schaefer.

καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα,
ὥστ', εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
τέρας νομίζειν αὐτὸ, πιστεύειν δ' ὁρᾶν.
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὶν ἐξήκεις ὁδὸν,
ἄρχ' αὐτὸς ὥς σοι θυμὸς, ὡς ἐγὼ μόνη
οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον, ἢ γὰρ ἂν καλῶς
ἔσωσ' ἐμαυτὴν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
ΟΡ. *σιγᾶν ἐπήνεσ', ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω*
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. *εἴσιτ', ὦ ξένοι,*
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών.
ΠΑ. *ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,*
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι,
ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενὴς,
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;

1315. *εἴργασαι* (*αι* ex *ω* facto) L.

1318. *ἡμὶν* (*ἦμιν* pr.) L.

1320. *οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον*] Cf. Thuc. I. 33. 3. *μηδὲ δυοῖν — ἁμάρτωσιν — ἢ κακῶσαι ἡμᾶς ἢ σφᾶς αὐτοὺς βεβαιώσασθαι.*

1322. *ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω | τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος* mss. Cum *χωροῦντος* Dindorfius *τινὸς* subaudiendum esse putat. Quod valde durum est. Legendum forsan *ὡς ἐπ' ἐξόδῳ τινὸς | κλύω 'νδοθεν χωροῦντος.* Cf. 78. *καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς | ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.* Aut — *κλύων | τῶν ἔνδοθεν χωρεῖ τις.* Cf. 1238. *μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.* 79. *θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς | ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι.* Eur. Bacch. 638. *ψοφεῖ — ἀρβύλη δόμων ἔσω.* *κλύω* mss. *τινὸς* Heims. Nauck.

1323. *τῶν ἔνδοθεν*] Cf. Arist. Pl. 964. *φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.*

1326. *φρενῶν τητώμενοι*] Cf. O. C. 1200. *τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος.* 1618.

1327. *τοῦ βίου κήδεσθ'* mss. Qu. *τὸν βίον τίθεσθ'.* Sic Aesch. Ag. 229. *λιτὰς — παρ' οὐδὲν ἔθεντο.* Eur. Iph. T. 371. Sed cf. O. R. 1061. *εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου κήδει.*

1328. Corruptus Nauckio videtur. *ὑμῖν* mss. Scrib. *ὑμίν.*

1329. *οὐ παρ' αὐτοῖς*] Qu. *οὐκέτ' ἐγγύς.*

1330. *γινώσκετε* L.

ἀλλ' εἰ σταθμοῖς ἐν τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἥν ἂν ὑμὶν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι;
ΠΑ. καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα.
ΟΡ. ἤγγειλας, ὡς ἔοικέ, μ' ὡς τεθνηκότα.
ΠΑ. εἷς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ.
ΟΡ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν, ἢ τίνες λόγοι;
ΠΑ. τελουμένων εἴποιμ' ἄν, ὡς τανῦν ἔχει

1331. σταθμοῖσιν τοῖσδε L. Qu. σταθμοῖς ἐν τοῖσδε. Sed cf. ἀγροῖσι τυχάνει.

1332. ὑμῖν (ἡμῖν Lb.) mss. Scribendum ὑμίν.

1333. τὰ δρώμεν' ὑμῶν mss. Suspectum. Qu. τὰ νοήμαθ' ὑμῶν, aut τὰ δρώμεν' ἤδη (modo enim praecessit ὑμίν). Schol. οἷον πρὶν ἰδεῖν τὰ σώματα ὑμῶν οἱ ἐχθροὶ ἔγνωσαν ἂν τὰ βουλεύματα τῆς ψυχῆς. Unde τὰ νοήμαθ' reponendum conjicias. Cf. O. C. 1144. οὐ γὰρ λόγοισι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις. ὑμῶν mss. Nauckio suspectum. ἡμῶν Kvičala.

1334. τῶνδε προυθέμην] Cf. O. R. 1460. μή μοι, Κρέον, | προθῇ (προσθῇ mss.) μέριμναν. 287. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην (l. τοῦτο προυθέμην).

1336. σὺν χαρᾷ βοῆς mss. σὺν βοῇ χαρᾶς Purgold. Dind. Versum spurium habet Pal.

1337 sq. εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὴ μέλλειν ἀκμή conj. Nauck.

1338. ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή mss. Qu. ἐστὶν, εἰργάσθαι δ' ἀκμή. Cf. 22. ἔργων ἀκμήν. ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή mss. Qu. ἐπισπεύδειν δ' —, aut ἐστὶ, τὸ σπεύδειν δ', aut potius ἐστὶν, εἰργάσθαι —.

1341. ὡς ἔοικεν — mss. Lege ὡς ἔοικέ, μ' —. De constructione cf. 882. O. R. 956. Ph. 415.

1343. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; mss. Lege χαίρουσιν οὖν ταύτοισιν; χαίρειν τινὶ enim dicebant, non ἔν τινι.

1344. τελουμένων] 'When our task is being finished' bene vertit Jebb., coll. Eur. Andr. 997. ἣν (μηχανὴν) πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ, | τελουμένων δὲ Δελφὶς εἴσεται πέτρα. Iph. A. 1022. καλῶς δὲ

καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.
ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν, φράσον.
ΟΡ. οὐχὶ ξυνίῃς; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας ἐς χέρας ποτέ;
ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὗ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ χεροῖν.
ΗΛ. ἦ κεῖνος οὗτος ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ΟΡ. ὅδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κεῖνος εἶ
ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φιλτάτας μὲν χεῖρας, ἥδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς ἔργ' ἔχων ἥδιστά μοι;
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΠΑ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι,
αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἠλέκτρα, σαφῆ.

κρανθέντων. Aesch. Sept. 274. *εὖ ξυντυχόντων*. Thuc. I. 116. 3. *ὡς δὲ νῦν ἔχει* mss. Lege *ὡς τανῦν ἔχει* —. Porro deleatur virgula post *ἔχει*.

1347. *ξυνίῃς*] *ξυνίεις* L. *ἐς θυμὸν* mss. Qu. *ἐν θυμῷ*. Cf. O. R. 975.

1348. *ἐς* L.

1349. Qu. *οὗ* ('ς) *τὸ Φωκέων πέδον* —. Connecte *οὗ* cum *χεροῖν*.

1350. *προμηθίᾳ* (*ει* sup. *ι* ab al. m. ant.) L. Cum *προμηθία* confer. *αὐθαδία*.

1352. *προσεῦρον* mss. *προσηῦρον* Dind.

1355. Versum hunc spurium esse judicat Nauck.

1356. *ἔσωσας* mss. Nonne *ἔσωσεν* legendum?

1357. *φίλταται* — *χεῖρες* mss. Lege *φιλτάτας* — *χεῖρας* (Both.).

1359. Nauckio suspectus.

1361. *χαῖρ', ὦ πάτερ, μοι· πατέρα γάρ σ' ὁρᾶν δοκῶ* conj. Nauck.

1365. *κυκλοῦνται* mss. Lege *τελοῦνται* (fut.).

σφῷν δ' ἐννέπω 'γὼ τοῖν παρεστώτοιν ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν, νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη,
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισιν αὐτῶν πλείοσιν μαχούμενοι.
ΟΡ. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδάμ' ἂν λόγων,
Πυλάδη, τόδ' εἴη τοὔργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη
θεῶν ὅσοιπερ πρόθυρα ναίουσιν τάδε.
ΗΛ. ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ 'πέστην χερί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω
αἰτῶ σ', ἱκνοῦμαι, προσπίτνω, γενοῦ πρόφρων

1367. ἐννέπω γε mss. ἐννέπω 'γώ Herm.

1371. ἄλλοισι τούτων mss. τούτων παλαισταῖς conj. Nauck., etiam in τούτοις et τούτων offendens. Qu. ἄλλοισι κείνης aut ἄλλοισιν αὐτῶν.

1372. ἥμιν L. οὐδὲν ἂν λόγων mss. Corrigendum videtur aut οὐδάμ' ἂν aut οὐδαμῶς. Si sincera est codicum lectio, duae constructiones in unam conflatae videntur.

1375. πρόπυλα mss. Lege πρόθυρα. Solennis nominum confusio.

1378. λιπαρεῖ προύστην χερί mss. Qu. λιπαρεῖ 'στέφον χερί. Cf. 458. ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις | χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα. λιπαρεῖ — χερί] Assidua manu. Anglice with attentive hand. Cf. Arist. Lys. 672. οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας. Plat. Hipp. min. 372 A. λιπαρῆ ὄντα περὶ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τούτου. 372 A. λιπαρής εἰμι πρὸς (περὶ?) τὰς ἐρωτήσεις τῶν σοφῶν. Suidas λιπαρεῖ per ἀφθόνῳ, πλουσίᾳ explicat. προύστην (πρόστην sup. a pr. m. L.) mss. Nauckia suspectum. Qu. 'στεφον (honorabam), corrigebam olim 'πέστην (acessi, appropinquavi). Cf. O. C. 518. Tr. 339 et ad Aj. 803. Sed requiri videtur potius verbi alicujus imperfectum.

1380. αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι vulg. Qu. αἰτῶ σ', ἱκνοῦμαι, προσπίτνω aut τὰ νῦν προσαιτῶ, λίσσομαι, aut σὲ προσπίτους καὶ λίσσομαι. Cf. 453. αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα. προ.πίτνω L. pr. προπίτνω corr. ab ead. m. προσπιτνῶ L b. προπιτνῶ plerique mss.

ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.
ΧΟ. ἴδεθ' ὅπα προνέμεται *στροφή.*
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες,
ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.
παράγεται γὰρ ἐνέρων *ἀντιστροφή.*
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια,
νεακόνητον αἰχμὰν χεροῖν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς

1381. *ἡμῖν ἀρωγὸς*] Quidni *ἀρωγὸς ἡμῖν*?

1384. *ὅπου* L. et plerique mss. *ὅπῃ* al. *ὅπως* Bergk. conj. Wolff. *ὅποι* aut *ὅπα* (prob. Dind.) Schn.

1385. *δυσέριστον* —] Irresistible. I. q. *δύσμαχον*. Cf. 220. *τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ τλᾶθι* (*πλάθειν* mss.). 467.

1389. *ἀμμένει* mss. *ἀμμενεῖ* Wund. Dind. al.

1392. *εἴσω στέγας*] Genitivus hic est *στέγας*. Cf. Tr. 202. 492. 900. *ἦλθε δωμάτων εἴσω*. O. R. 1241. *παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος*. 1515. *ἴθι στέγης ἔσω*. Sed accusativus est Ph. 1264. *τάσδε — στέγας*. 286.

1393. *ἑδώλια* (*γρ. ἑδράσματα* ab S.) L.

1395. *νεακόνητον αἷμα χεροῖν* (*αἷ μαχε ροῖν*, sed *χειροῖν* pr. L.) *ἔχων* mss. Vitiosum proculdubio est *αἷμα*. Tentabam olim *νεακόνητον αἰχμὰν* (aut *ἔγχος*) *χειροῖν ἔχων*, aut *νεακόνητον ἔγχος ἴσχων χεροῖν*. Cf. 431. 1129. Aj. 1173. *ἐν χεροῖν ἔχων κόμας ἐμάς*. Tr. 265. *χεροῖν — ἄφυκτ' ἔχων βέλη*. Ph. 1150. *οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν — ἀλκάν*. O. C. 1699. Ph. 748. *πρόχειρον εἴ τί σοι πάρα ξίφος χεροῖν*. Quod ad *αἰχμὰν* (cuspidem) attinet, cf. Tr. 883. *αἰχμὰ βέλεος κακοῦ*. Hom. Il. 22, 319. *εὐήκης αἰχμή*. Semel tantum apud Sophoclem (supra 206.) in dimetro anapaestico usurpatur forma *χειροῖν*. *Αἷμα* mire per *μάχαιρα* interpretantur Hesych. s. h. v. Suid. s. h. v. Etym. M. p. 35, 4. et Bekk. Anecd. p. 356, 20. *Αἷμα* ensem hic significare incredibile mihi videtur. Jure Cobetus observat, "Sunt qui aequo animo audiunt Sophoclem *αἷμα* dixisse pro *ἔγχος*." Hodie locum vitiosum, qui me ut alios plurimum exercuit, restituisse mihi videor corrigendo sic, *νεακόνητον αἰχμὰν ἐν χερὶ ἔχων*. Nimirum ad

Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοὐκέτ' ἀμμένει.
ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοὔργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.
ΧΟ. πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἡ μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας.
ΧΟ. σὺ δ' ἐκτὸς ᾖξας πρὸς τί; ΗΛ. φρουρήσουσ', ὅπως
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.
ΚΛ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημαι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.
ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;
ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρῖξαι.
ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'· Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς;
ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον,
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ᾠκτείρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε

caedem ense patrandam una manus sufficiebat. Perversa lectio *αἷμα* fortasse verae lectionis *αἰχμὰν* corruptioni debetur. Postquam *αἰχμὰν* in *αἷμα* corruptum erat, ulterior corruptela metri sustinendi causa necessaria facta est. Tentabam etiam *νεακόνητον ἐν χεροῖν ξίφος ἔχων*. Cf. Aj. 286. *ἀμφῆκες λαβὼν ξίφος*.

1396. *ἐπί σφ' ἄγει* (deleto *Ἑρμῆς*) Nevias.

1398. *ἄνδρες* mss.

1403. *ὅπως Αἴγισθος μὴ λάθῃ* mss. *ὅπως Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ* Reisk. Qu. *ὅπως ὁ δεσπότης μὴ λήσεται*. Glossema *Αἴγισθος* corruptelae causa fuerit. Cf. 1296. *οὕτω δ' ὅπως σε μὴ 'πιγνώσεται*. Virgulam posui post *φρουρήσουσ'*.

1404. *αἶ αἶ* L. *αἰαῖ* Dind., quod delendum id putat.

1405. *ἔρημοι*] Quidni *ἔρημαι*?

1408. *φρίξαι* (sic) L.

1409. *ποῖ* L. et Pal. *ποῦ* ceteri.

1410. *ὦ τέκνον ὦ τέκνον* mss. *ὦ τέκνον τέκνον* Tricl. Sic alibi *ὦ παῖ παῖ*.

1412. *οὔθ'* mss. *οὐδ'* Dind.

1413. *ὦ πόλις, ὦ* mss. *ὦ Πέλοπος* — ingeniose Gomperz. Recte, opinor. *ὦ πόλις*] Nauckio suspectum. Qu. *ὦ δόμος*. *σε* mss. *σ' αὖ* Schubert.

μοῖρα καθαμερίᾳ φθίσει φθίνειν.
ΚΛ. ὤμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
ΚΛ. ὤμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ σφ' ὁμοῦ.
ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γᾶς ὑπαὶ κείμενοι.
παλίρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε, φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλαῖς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
ΗΛ. Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τἀν δόμοισι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε.

1414. μοῖρα καθημερία mss. μοῖρα καθαμερία Tricl. Propono μοῖρα δυσαμερίας aut μοῖρα δυσαμερίᾳ. Cf. Fr. 532, 4. βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν. φθίνει φθίνει (ι ex ο facto, ut videtur) L. φθίνει semel tantum plures mss. φθίνειν ἔχει conjicit Dind. Correxi καθαμερίᾳ φθίσει φθίνειν. Cf. O. C. 1546. μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.

1416. εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' (sic L. δ' duo mss.) ὁμοῦ mss. εἰ γὰρ Αἴγισθόν γ' ὁμοῦ Herm. Dind. Jebb. Corrigendum, ni fallor, σφ' pro θ', et subaudiendum παίσειας, ut sensus sit Utinam una cum Aegistho eam occideres. Tenendum enim est Electram non Clytaemnestram alloqui sed Orestem. Si ad proxime praecedentia verba ὤμοι μάλ' αὖθις respiceret Electrae observatio, sensus hic esse posset, 'utinam una cum Aegistho gemeres'. Cf. O. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ | σωτῆρι βαίη. et infra 667. σοὶ φέρων ἥκω λόγους | ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.

1417. τελοῦσ' ἀραί] Intransitive. I. e. εἰς τέλος ἄγουσι. Cf. Tr. 825. ἔλακεν — ἀναδοχὰν (ἀναπνοὰν?) τελεῖν πόνων. Aesch. Cho. 1021. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ. Sept. 659. τούτῳ τάχ' εἰσόμεσθα σῆμ' ὅπῃ τελεῖ. τελοῦσιν mss. τελοῦσ' Tricl. οἱ γᾶς ὑποκείμενοι mss. οἱ γᾶς ὑπαὶ κείμενοι Br. Qu. οἱ γᾷ κάτω κείμενοι.

1419. πολύρρυτον plerique mss. πολλύρυτον L. L b. παλίρρυτον Both. Dind. Jebb. al.

1422. ΗΛ. praef. in mss. delevit Herm.

1423. θυηλῆς (υ in litura) L. Legendum θυηλαῖς. Cf. Aj. 10. στάζων ἱδρῶτι. λέγειν mss. ψέγειν Erf. Dind. Linw. Bl.

1424. κυρεῖ mss. κυρεῖτε Elmsl. Reisig. Dind. Qu. — πῶς κυρεῖ τὰ τῶν δόμων ἔσω; ΟΡ. καλῶς, —. Aut πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τἀν δέμοις ἔχει | καλῶς —.

1425. ἐθέσπισεν mss.

ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
ΗΛ. ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΟΡ. ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ΟΡ. ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΧΟ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον; ΟΡ. εἰσορᾶτέ που
τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμᾶς οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντίθυρ', ὡς ὅσον τάχιστα
νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' αὖ πάλιν —
ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἣ νοεῖς ἔπειγέ νυν.

1427. Post h. v. trium versuum defectum indicavit Erf., unius Seidler.

1430. *ΗΛ.* praef. vulg. Scripsi *ΧΟ.* εἰσορᾶτέ που mss. εἰσορᾶτὲ ποῦ Herm. Dind. Male.

1431 sq. τὸν ἄνδρ' ἰόντ' ἐφ' ἧμιν; *ΗΛ.* ἐκ προαστίου | χωρεῖ γεγηθὼς οὗτος Martin. ἐφ' ἡμῖν mss. Jebbius parum probabiliter vertit 'in our power'. Scripserat poeta, ni fallor, ἐφ' ἡμᾶς (nos versus). ἐκ προαστίου] Cf. Eur. Alc. 848. τύμβον κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου. 1432. Lacunam indicavit Br.

1433. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων mss. In his offendit casus genitivus, pro quo accusativum exspectaveris. Itaque propono κατ' ἀντίθυρ' (ut alibi saepe πρόθυρα), ὡς — τάδ' αὖ πάλιν, aut βᾶτε κατ' ἀντίθυρον τόδ' ὡς τάχιστα, aut βᾶτ' ἔσω ἄρτι θυρῶν —, aut βᾶτε κατ' ἀντιθυρῶν' —. Simplex θυρών (vestibulum) legitur O. R. 1242. ὅπως παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος. El. 328. πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις. Sic πυλών et προπυλών. Erat autem ἀντίθυρον locus in aedibus interior foribus oppositus, ut monuit Herm. Cf. Hom. Od. 16, 159. στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης. Lucian. Alex. 16. Conv. 8. et de hac praepositionis κατά vi Comici verba apud Phot. p. 398. ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν (Anglice by way of Lycabettus).

1434. νῦν mss. Qu. καὶ (aut ὡς) —. τάδ' ὡς πάλιν mss. τάδ' αὖ πάλιν — conj. Heims. Dind. Recte, opinor. πάλιν] Qu. τελῆτε.

1435. ἣ νοεῖς —] Haec Orestis sermoni additum in mss. Electrae ea tribuit Erf. ἔπειγε νῦν L.

ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τἀνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
ΧΟ. δι' ὠτὸς ἂν παῦρά σ' ἔπη ἠπίως ἐννέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς
ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν υμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὕς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι σὲ κρίνω, ναὶ σὲ τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασεῖαν, ὡς μάλιστα σοὶ μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.
ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με.
ΗΛ. ἔνδον· φίλην γὰρ πρὸς ξένην κατήνυσαν.

1436. τἀνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί mss. Legendum, ni fallor, τἀνθάδ' ἡμὶν ἂν μέλοι. Cf. 1446. Ph. 1121. ἐμοὶ τοῦτο μέλει. Cf. tamen 74. σοὶ δ' ἤδη 'γέρον, | τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.

1437. ΧΟ. praef. Tricl. παῦρά γ' ὡς ἠπίως mss. Legerim παῦρ' ἂν ὧδ' ἠπίως, aut potius παῦρ' ἔπη σ' ἠπίως. ἠπίως (γρ. νηπίῳ, ον sup. ab S.). L

1442. Φωκεῖς (ῆ sup. a m. pr.) L. Φωκεῖς cet.

1443. ἦμιν L.

1445. καὶ mss. ναὶ Reisk.

1449. ἔξωθεν εἴην —] Sic Eur. Med. 1312. ἔξωθεν δόμων. Aesch. Cho. 800. ἔσωθεν δωμάτων. Cycl. 516. τῶν ἐμῶν τε φιλτάτων (ῆς et ης sup. a m. pr.) L. τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης aut τῶν ἐμῶν τῶν φιλτάτων cet. τῶν ἐμοί γε φιλτάτων Bl. τῶν ἔμοιγε φιλτάτων conj. Nauck. Qu. τῆς ἐμοί γε φιλτάτης.

1450. ἂν εἶεν] ἄρ' εἰσὶν conj. Nauck. δίδασκέ με (γρ. μήνυέ μοι ab S.) L.

1451. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν mss. et vulg. Hanc lectionem qui concoquere potest aereum eum stomachum habere necesse est. φίλης γὰρ πρὸς ξένου Wund. Qu. φίλην γὰρ πρὸς ξένην (aut φίλους — ξένους) κατήνυσαν. (Cf. Tr. 658. πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε.) Aut φίλην γὰρ πρόξενον κατήνυσαν (coll. Aj. 608. ἀνύσειν τὸν ἀπότροπον — Ἅιδαν. 926. ἔμελλες χρόνῳ ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν. Eur. Suppl. 1141. ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν Ἅιδαν). Aut φίλης γὰρ

ΑΙ. ἦ νιν θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
ΗΛ. οὔκ, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ σφ' ἰδεῖν;
ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θέα.
ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
ΗΛ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κἀμπεταννύναι πύλας

πρὸς ξένης (ad amicae hospitis aedes advenerunt, ut ἐν Κρατίνου et similia). Aut φίλης γὰρ πρὸς ξένης δῶμ' ἤνυσαν. προξένου mss. ἐς ξένου Bl. ἐς ξένης malit Herwerden. Cf. El. 15. φίλτατε ξένων. κατήνυσαν mss. καθήνυσαν ex hoc loco, ut videtur, citat Phrynichus Bekk. Anecd. p. 14, 17. Hesychius καθανύσαι per συντελέσαι explicat. Κατήνυσεν legitur Eur. El. 1164. Or. 89. "κατήνυσαν cum genitivo conjunctum quia idem est quod ἔτυχον." (Dind.) Qui injuria conferri jubet O. C. 1755. τίνος, ὦ παῖδος, χρείας ἀνύσαι (i. q. τυχεῖν O. R. 1487).

1452. καὶ θανόντ' mss. Qu. κατθανόντ', aut νιν (aut γὰρ) θανόντ'. Vix omitti potest pronomen. Cf. Eur. Or. 739. ἦ γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;

1453. οὔκ, ἀλλὰ mss. Redde imo, non modo. Corrigendum forsan ἦ κάρτα aut καὶ κάρτα. οὐ λόγῳ μόνον] Supple ἤγγειλαν.

1454. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν mss. Qu. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν κἀμφανῆ νιν εἰσιδεῖν, aut — αὐτὸν ἐμφανῶς ἰδεῖν (aut ἐμφανῆ 'σιδεῖν), aut — ἐμφανῶς τὸ σῶμ' ἰδεῖν. Sed cf. Ph. 656. ἄρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν; μαθεῖν] Nauckio jure suspectum. Lege σφ' ἰδεῖν.

1455. πάρεστι] Ambigue dictum ut alia in Electrae sermone. Hoc enim significare potest aut adest aut licet (impers.). καὶ μάλ'] I. e. maxime. Cf. 1178. καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

1457. χαρτὰ τυγχάνει] Subaudiendum ὄντα. Cf. 913. τυγχάνοι L. et Suid. s. v. χαρτά. Dind. Nauck. Pal. τυγχάνει cet. mss. Jebb. Cf. Tr. 227. χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω — χαρτὸν εἴ τι καὶ (δὴ?) φέρει. et ad Aesch. Ag. 1394. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἀπειθοίης δ' ἴσως.

1458. σιγᾶν mss. οἴγειν Pal. ex conj., coll. 1322. O. R. 1287. Quod recepi. κἀναδεικνύναι πύλας mss. κἀμπέταννύναι — Hart. (Cf. Eur. Alc. 600. δόμον ἀμπετάσας.) καὶ διοιγνύναι — Fröhlich. Qu. κἀναδεικνύναι δέμας (aut τύχας). πύλας mss. πέλας Reisk. δέμας conj. Fröhlich. Cf. O. R. 1287. Bl. βοᾷ διοίγειν κλῇθρα καὶ δηλοῦν

πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾶν,
ὡς, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
ἐξῄρετ' ἀνδρὸς τοῦδε. νῦν ὁρῶν νεκρὸν
στόμια δέχηται τἀμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας.
ΗΛ. *καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ*
νοῦν ἔσχον ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.
ΑΙ. *ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν εὖ*
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές γε κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.
ΟΡ. *αὐτὸς σὺ βάσταζ'· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν,*
τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως.
ΑΙ. *ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι· σὺ δὲ,*
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
ΟΡ. *αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.*
ΑΙ. *οἴμοι, τί λεύσσω;* ΟΡ. *τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;*

τινα — τὸν πατροκτόνον. Arist. Nub. 304. *ἵνα μυστοδόκος δόμος ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται.*

1459. Spurium habent Nauck. Herw.

1461. *ἐξῄρετ'* mss. Malim *ἐπῄρετ'*. Cf. O. R. 1328. Ar. Nub. 810.

1466. *φάσμ'*] Qu. *σῶμ'*. *φθόνου*] *θεοῦ* frustra Nauck. I. q. *νεμέσεως*. *οὐ* mss. *εὖ* Tyrwhitt. Bl. Recte. Cf. ad Aesch. Ag. 32.

1467. *πεπτωκός* mss. Nauckio suspectum. Qu. *πεφηνός*. Cf. 646. *εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά* (*φάσματα ὀνείρων*). O. C. 329. *τέκνον, πέφηνας;* *εἰ δ' ἐστι* L. pr., corr. ab m. pr. aut ab S. Fort. *εἴ τις δ' ἐστὶ* —. *εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω*] Si autem nefas est, indictum esse volo. Cf. O. C. 1753. *πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.* *ἔπεστι*] Anglice attends. Cf. Aesch. Eum. 542. *ποινὰ γὰρ ἐπέσται.* Xen. Cyr. VI. 2. 33. *ἔπεστι γάρ τις αἰσχύνη.* *οὐ λέγω*] Fort. *οὐκ ἐρῶ.*

1469. *τε* L. al. *τοι* al. Br. et vulg. *γε* Tricl. Bl. Recte.

1472. *κἀπιπείσομαι* mss. Tentabam *σοί τε πείσομαι*, sed cf. Hom. Il. 1, 565. *ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.* 4, 412.

1473. Lege *εἴ που κατ' οἶκον, μοι Κλυταιμνήστραν κάλει.* Cf. Arist. Lys. 1105. *ναὶ τὼ σιὼ καλῆτε τὰν Λυσιστράταν.*

1475. *τίν' ἀγνοεῖς;*] *μῶν ἀγνοεῖ;* Nauck. *τήνδ' ἀγνοεῖς* Schmidt. Qu. *μῶν μ'* (aut *τόνδ'*) *ἀγνοεῖς;* aut *τί μ' ἀγνοεῖς;*

ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωκα τλήμων; ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα;
ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.
ΟΡ. καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι;
ΑΙ. ὄλωλα δὴ δείλαιος· ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν σφ' ἔα,
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους,
[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
θνήσκειν ὁ μέλλων ἂν χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανὼν πρόθες
ταφεῦσιν ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν
ἄποπτον ἡμῶν, ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.
ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
ΑΙ. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοὔργον, σκότου δεῖ κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;

1477. πέπτωχ' ὁ τλήμων mss. Malim πέπτωκα τλήμων. Cf. O. C. 1309. ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων; 248. ἐν ὑμῖν — κείμεθα τλάμονες. Ph. 923. ἀπόλωλα τλήμων. O. R. 1175. Ant. 351.

1478. ζῶν τοῖς mss. ζῶντας Tyrwhitt. Br. Jahn. Dind. Jebb. ἀνταυδᾷς ἴσα mss. ἀνταυδᾷ σ' ἴσα ingeniosa est Hermanni conjectura, non tamen vera.

1481. ἐσφάλλου] Fallebaris. Scribe πάλαι; (sic).

1483. Lege μὴ πέρα λέγειν (σφ') ἔα.

1485. 1486. Hi vv. in margine ab alia manu recentiori in duorum versuum litura scripti sunt. Seclusit eos Dind.

1485. βροτῶν ἂν — τοῦ χρόνου] Qu. βροτείων — ἂν χρόνου. In alienum locum irrepserat particula ἄν, unde corruptela orta est. Cf. Eur. Fr. 991, 2. Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη. Sed fortasse τῶν βροτείων substantivi vice fungitur, ut in Fr. 901, 2. εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει. Aesch. Fr. 399. τὸ — βρότειον σπέρμα. μεμιγμένων] Qu. κεκραμένων (gl. μεμιγμένων).

1486. φέροι L. pr. φέρει corr. Verum fortasse est φέρει. Cf. ad 1485.

1492. ἀγὼν mss. ἀγών Br.

ΟΡ. μὴ τάσσε, χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἀμὸν, ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς.
ΑΙ. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά.
ΟΡ. τὰ γοῦν σ'· ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.
ΟΡ. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἕρφ'. ΑΙ. ὑφηγοῦ. ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
ΑΙ. ἦ μὴ φύγω σε; ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνῃς· ποιῆσαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
ὅστις πέρα τι τῶν νόμων πράσσειν θέλοι
κτείνειν· τὸ γὰρ κακοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.

1496. ἂν om. L. additum ex aliquot mss. Scripserat, opinor, ὡς τόπῳ 'ν ταὐτῷ θάνῃς.

1498. καὶ μέλλοντα mss. Qu. τά τε μέλλοντα. Sed cf. 498. 991. κακά; (sic?). 1499. τά γ' οὖν σ' L.

1500. οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας] Agamemnon enim in dolos ignarus incidit. Cf. Aesch. Ag. 911. ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.

1502. ἀλλ' ἕρφ'] Anglice move on —. Quum praevidere non posset Orestes quid responsurus esset Aegisthas, mirum videtur ἕρφ' eum dixisse. Itaque probabile est ἕρπε scripsisse Sophoclem, ἕρφ' autem librariis deberi. Ejusdem sententiae est Jebb, qui similia exempla affert, Nub. 1270. ΣΤ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἁδανείσατο. Pac. 275. Av. 150. Soph. O. C. 883. Eur. Herc. 909.

1503. ἦ μὴ φύγω σε;] Cf. O. R. 1012. ἦ μὴ μίασμα — λάβῃς;

1504. φυλάξαι mss. Qu. ποιῆσαι, quod praeferendum mihi videtur.

1505—1507. Hos versus proscribit Dind.

1505. τοῖς πᾶσιν — ὅστις] Cf. Aj. 760. Ant. 709. El. 933. κἀκείνους στυγῶ | τοὺς παῖδας, ὅστις —. Plat. Resp. 566 D. ἀσπάζεται πάντας ᾧ ἂν περιτυγχάνῃ. (Jebb.)

1506. ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλοι (aut θέλει) mss. ὅστις πέρα τι τῶν νόμων πράσσειν θέλοι. γε mss. τι Nicephor. Basil. Rhet. I. 461. Wund. Cobet. Recte. θέλοι (in θέλει mutatum a m. recentiori) L. θέλοι Lb. Γ. et Pal. Cf. ad 1457.

1507. κτείνειν] Exspectes θανεῖν. Sic e. g. 578. τούτου θανεῖν | χρῆν αὐτὸν εἵνεκ' ἐκ σέθεν; Sed ea correctio fortasse non necessaria est. πανοῦργον] κακοῦργον Nicephor. Basil.

ΧΟ. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἦλθες δὴ
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.

1509. *ἐξῆλθες* mss. Lege *μόλις ἦλθές δή* (i. e. *μόλις δὴ ἦλθες*). Cf. Ant. 742. *διὰ δίκης ἰὼν πατρί.* Eur. Her. 625. *ἁ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων.* Thuc. VI. 60. 3. *διὰ δίκης ἐλθεῖν.* Herod. VI. 9. *διὰ μάχης ἐλεύσονται.* Simplex verbum *ἦλθες* requiritur. Exciderat, opinor, *δὴ* propter simile vicinum *τῇ*, deinde metri sustinendi gratia *ἐξ-* invectum est. Qu. — *δὴ μόλις ἦλθες.*

ADDENDA.

---

1. *ἐν Τροίᾳ ποτὲ*] *ἐν Τροίας πέδῳ* Nauck., coll. Eur. Andr. 11. 58. Or. 522. Rhes. 432.

3. Conferri, sed tantum aliquatenus, potest Thucydidis locus III. 67. 4. *καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε χάριν ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα.* Ubi genitivus *ὧν* a *χάριν,* non a *πρόθυμοι,* pendet. Scripserat forsan *ὧν προθυμία σ' ἔχει.* (Cf. Eur. Iph. T. 615. *πολλὴ δέ τις | προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.*) Aut *ἀπεθύμεις δὴ πάλαι.* (Cf. Thuc. IV. 108. 3. *εἰωθότες οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι.* Theocr. 10, 17. *ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.*)

21. *ξυναπτέον* Toup. Naber.

28. *ἐν πρώτοις ἔπει*] Qu. *ἐν πρώτοισιν εἶ.*

37. *χειρὸς* mss. Qu. *μητρός.* Idem suadet Herw.

45. Lege *Φωκέως παρ' ἀνδρός.* Cf. 670. *Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς.* Aeschin. II. 150. *Μνάσωνα τὸν Φωκέα.*

46. *μέγιστος*] *φέριστος* Nauck. *μέγιστος — δορυξένων*] Similiter nos dicimus 'my greatest friend'.

55. Hunc v. proscribit Ahrens, quum Orestes, qui advena erat, hoc scire non posset.

74. *σοὶ — τὸ σὸν μελέσθω — χρέος*] *μελέσθω* pro *μελέτω* metri gratia positum videtur. Corrigendum forsan *μελέτω τὸ σὸν προβάντι —.* Sed cf. 1436. *τἀνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί* (*τἀνθάδ' ἡμὶν ἂν μέλοι*?).

75. *ἀνδράσι* A. L. al. *ἀνδράσιν Γ.*

78. *θυρῶν* a foribus reddunt Herm. Dind., coll. 324. *δόμων* (e domo) — *φέρουσαν.* Vereor ut recte. Cf. ad 304. Corrigendum forsan *καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσμολὼν πέλας — αἰσθέσθαι τινός.* *θυρῶν* mss. Legerim *θύραν.* Cf. Lucian. Luc. 2. *κόπτω προσελθὼν τὴν θύραν, καὶ ὑπήκουσε — ἡ γυνή.* Arist. Pl. 1007. *ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.* Causa corruptelae, ni fallor, fuit *προσμολὼν* in magis familiare *προσπόλων* mutatum. De plurali *θύραι* cf. 109.

πατρῴων πρὸ θυρῶν. Aj. 301. ὑπάξας διαὶ θυρῶν. Arist. Eccl. 997. ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται. Pac. 179. τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε; Ach. 864. οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν; 989. πρὸ τῶν θυρῶν. Vesp. 334. Lys. 311. Pl. 962. Fr. 608 D.

87. καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀὴρ] Qu. τῇ γῇ τ' —. Requiritur dativus potius quam genitivus. Cf. Aesch. Cho. 319. σκότῳ φάος ἰσόμοιρον.

100. οἶκτος φέρεται] Malim οἶκτος τρέφεται.

109. προφωνεῖν] Malim προφαίνειν. Cf. Ph. 202. προυφάνη κτύπος. Tr. 324. προύφηνεν.

120. ἄχθος] Ab ἄγω, ni fallor, derivatum, ut 'pondus' a 'pendo'.

123. Qu. τρέφεις (aut δύρει) τάνδ' ἀκόρεστον οἰμωγάν.

138. Cf. 1323. ἐπ' ἐξόδῳ κλύω | τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

139. οὔτε γόοισιν οὔτ' εὐχαῖς bene Erf.

141. στενάχουσα mss. φρέν' ἄγουσα valde probabiliter Wakefield. προϊοῦσα aut προπίτνουσα Bl. Vitiosa proculdubio est vulgata.

142. Qu. ἐν οἷσι λύσις οὐκ ἔστιν —. Cf. Ant. 598. γενεὰν ἐρείπει — θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν (ἔστιν λύσις?). Aut ἔνθ' οὐ κατάλυσίς ἐστιν —. Cf. 1248. οὔποτε καταλύσιμον (ἄχος).

147. Qu. ἀλλ' ἐμοί ἁ στονόεσσ' ἄραρ' ἐν φρεσὶν ἃ Ἴτυν —. Cf. Hom. Od. 4, 777. μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ὑμῖν. Quem locum in mente habuisse videtur Soph.

149. ὄρνις ἀτυζομένα] Haec, ni fallor, vitium alunt. Scripserat fortasse εἴαρος ἱσταμένου (aut ἀρχομένου), aut ἦρος ἐνισταμένου. Cf. Hom. Od. 19, 518. ὡς δ' ὅτε — χλωρηῒς ἀηδὼν | καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο, κτλ.

155. τῶν ἔνδον — οἷς] Masculinum quia generalis observatio est, ut in 145.

157. οἵα Χρυσόθεμις ζώει] Qualis est Iphianassa quae viva est. Οἵα dictum cum respectu ad praec. τῶν ἔνδον.

159. Qu. κρυπτός τ' ἀκέων ἀδελφός. ἀχέων] Dolens. Ex usu epico, Hom. Il. 2, 724. ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων. 5, 399. 18, 446. Od. 11, 195. Versus antistrophus 179. est χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. Sed metro melius convenit Michaelis conjectura ἀπών, quod reponendum videtur.

160. ὄλβιος mss. Suspectum. Qu. σὸς κάσις, aut ὄλβιον ὃν —. Vix ὄλβιος dici posset qui dolet (si quidem sincera est ea lectio).

162. εὐπατρίδαν jure tuetur Jebb., coll. 68. δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα. Cf. Eur. Iph. A. 177. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν. Ion. 1073. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων. Hipp. 153. τὸν εὐπατρίδαν. 1283. Alc. 923. Iph. A. 1077. τᾶς εὐπάτριδος Νηρηΐδος.

164. *ἀκάματα*] Adverbialiter positum. Cf. 786. O. R. 883. Notanda est correptio primae syllabae in *ἀκάματα*. Qu. *ὅν γ' ἀκάματ' ἐγὼ* —. *ἄτεκνος*] Ne in hoc offendat lector propter postpositum *ἀνύμφευτος*, Jebbius apte confert 962. *ἄλεκτρα* — *ἀνυμέναια*. O. R. 1502. *χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους*. Similis querela est Ant. 813. 917.

166. *ἀνήνυτον*] Qu. *ἀνήριθμον* (aut *ἀνάριθμον*).

182. *ἀνεπίτροπος* mss. Lege *ἀνεπίστροφος* (Angl. regardless, heedless). Sic *ἀνεπιστρεφής* (*ἀνεπίστροφος*?) *τινος* Plut. Mor. 881 B.

187. *ἄνευ τοκέων* mss. *τεκέων* Nauck. Jebb. Frustra, opinor. Forma *τοκεύς* non alibi legitur apud Sophoclem, nusquam *τέκος*; apud Euripidem *τοκεύς* quinquies legitur (*τοκέων* bis), *τέκος* ooties. *γονέων* legitur supra 146.

189. *ἀπερεί*] I. q. *ὡσπερεὶ* O. R. 264. etc.

193. *οἰκτρὰ μὲν νόστοις* mss. Vera lectio, ni fallor, est *οἰκτρά γ' ἦν αἶσα* (sors) aut *οἰκτρὰ δὴ 'ν νόστοις*.

199. *μορφὰν*] *λώβαν* Herw. Fortasse recte. *βροτῶν*] Sub. *τις*. Cf. 1323. *ἐπ' ἐξόδῳ κλύω* | *τῶν ἔνδοθὲν* (sub. *τινὸς*) *χωροῦντος* Ph. 170. *μή του κηδομένου βροτῶν*.

217. *πολὺ* — *τι*] Cf. Arist. Vesp. 1280. *πολύ τι θυμοσοφικώτατον*. *ὑπερεκτήσω*] Lege *βάρος ἐκτήσω*. Cf. 939. *πημονῆς* — *βάρος*. Tr. 325. *συμφορᾶς βάρος*. Eur. Suppl. 818. *πημάτων βάρος*.

219. *σὺ δ', ἐπεὶ δυνατοῖς οὐκ ἐριστά, τλᾶθι* (Wakef.) Herw.

220. *οὐκ ἐριστά*] Cf. 1386. *τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης*. *τλᾶθι* jam Wakefield.

222. *ὀργά* mss. Lege *οἷα*. Cf. 1249. *οὐδέποτε λησόμενον* (*λησόμεθον*?) *ἁμέτερον οἷον ἔφυ κακόν*.

230. *ἄλυτα*] Cf. 1247. *οὔποτε καταλύσιμον*.

242. *ἐκτίμους* mss. *ἐντίμους* Erf.

246. *γᾶ τε καὶ* mss. Qu. *γᾶς ὕπαι*.

249. *τ' ἂν*] *τὰν* Martin.

262. *συμβέβηκεν*] Cf. Tr. 1152.

271. *τούτων* mss. *τλήμων* F. W. Schmidt.

272. *ἡμὶν* mss. *ἔνδον* aut potius *τοῦτον* (v. l.) F. W. Schmidt. Qu. *αὐτόν*. De *ἡμὶν* cf. 351.

278. *τηροῦσ'* Mein. prob. Dind. Cf. O. R. 808. Thuc. III. 22. *τηρήσαντες νύκτα χειμέριον*. Arist. Eq. 1031. *ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν* —.

286. *ἡδονὴν ἔχει* (i e. *ἥδεται*) etiam Nauck.

287. *ἢ λόγοισι* — mss. Qu. *ἦ λόγῳ 'στὶ* —.

288. *φωνοῦσα* mss. Qu. *γεγῶσα*. *ἐξονειδίζει κακά*] Sub. *ἔπη*. Cf. Ph. 382. *ἐξονειδισθεὶς κακά*.

291. *γόων*] *πόνων* F. W. Schmidt. Qu. *μηδέ σε στόνων* —.

305. *μου* L. al. *μοι* *Δ*. Pors. Nauck. Recte, opinor.

328. *πρὸς θυρῶνος ἐξόδους* | *στείχουσα* Herw. coll. Ant. 1184. *ἐξόδοις* mss. Si sincerum est *ἐλθοῦσα*, *ἐξόδους* corrigendum erit.

329. *ἐλθοῦσα* mss. Qu. *στένουσα*, *κλάουσα*, aut *ἑστῶσα*.

341. *δεινόν γέ σ' οὖσαν* mss. *δεινὸν σέ γ' οὖσαν* Blomf. Monk. *δεινὸν σὲ φῦσαν* conj. Nauck. Sed cf. 540. *πατρὸς* | *καὶ μητρὸς ὄντας ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν.* *οὗ σὺ παῖς ἔφυς* mss. Offendit pronomen repetitum. Qu. *οὗπερ ἐξέφυς*.

342. *τῆς δὲ τικτούσης μέλειν*] Cf. Aj. 689. *μέλειν μὲν ἡμῶν.* Aesch. Ag. 373. *οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν* (*ἀξιοῦν τημελεῖν*?).

345. Qu. *πρὸς ταῦθ' ἑλοῦ σὺ θάτερ'* —. Corruptelae auctor, ni fallor, fuit librarius aliquis quem offenderet *ἑλοῦ* tanto intervallo post *ἐπεὶ* positum ideoque propius id locare vellet, quo facto sententia quoquomodo reficta est. Cf. 352. *ἐπεὶ δίδαξον* —. O. C. 969. O. R. 390. *ἐπεὶ φέρ' εἰπέ, ποῦ* —; Scribere poterat poeta *ἐπεὶ 'ξελοῦ* (elige) *γε θάτερον, φρονεῖν κακῶς* —. Insolitum in hujusmodi locutione est *θάτερα* pro *θάτερον*. Si sincerum est *θἄτερ'*, conferri potest Herod. IV. 126. 1. *ἐξόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιέειν.* Plura exempla similium locorum collegi in Adv. crit. in Soph. p. 245. De particulis *ἐπεὶ — γε* cf. O. R. 705. *ἐπεὶ τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.* O. C. 266. 597. 966. 1125. 1720. Ph. 446. Lectio vulgata *ἔπειθ' ἑλοῦ γε* neutiquam placet.

352. *ἐπεὶ δίδαξον*] Cf. Arist. Vesp. 519. *ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς* —.

354. Lege *ἀπαρκούντως*. Cf. O. C. 1769. *ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ.*

363. *τοὐμὲ μὴ 'κλιπεῖν* Lobeck. Cf. Eur. Ion. 632. *εἴη δ' ἐμοὶ τὰ μέτρια μὴ λυπουμένῳ.* Lectioni *λυπεῖν* favet v. 355. *λυπῶ δὲ τούτους* —.

366. *παῖδα* mss. Qu. *παιδί*. Sed cf. Eur. Fr. 193, 1. *ὅστις δὲ πράσσει πολλά, μὴ πράσσειν παρόν,* | *μῶρος παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα.* V. Elmsl. ad Her. 7.

376. *ταύτην*] Qu. *τούτων*.

380. *μή ποθ'*] *μηκέθ'* malit Herw.

382. *πόλεως* mss. *χθονὸς* malit Nauck. probat Herw.

385. De hoc usu particulae *καὶ* cf. Ant. 726. *οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δή;* Eur. Or. 1324. *ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοὴ κατὰ στέγας;*

391. *προσωτάτω φύγω* Lud. Dind. prob. G. Dind. Cf. Aj. 731. *δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω.* Aptius hic est *φύγω* quam *ἐκφύγω*.

405. *τάδ' ἔμπυρα*] Suspectum. Qu. *κτερίσματα* aut *τάδ' ἐν χεροῖν*. *ἔμπυρα*] Hoc per *σπονδὰς* mire explicat scholiasta!

406. *τυμβεῦσαι χοάς*] Cf. Ant. 901. *κἀπιτυμβίους | χοὰς ἔδωκα.* et Eur. Or. 113—115.

411. *συγγένεσθέ γ'* (*συγγένεσθ'* Vind. Pal.) *ἀλλὰ νῦν* mss. Qu. *συγγένεσθ' ἔτ' ἀλλὰ νῦν,* coll. Ant. 552. *τί δῆτ' ἔτ' ἀλλὰ νῦν σ' ἐπωφελοῖμ' ἐγώ;* Cf. etiam Ant. 779. Ph. 1041. Arist. Av. 1598. Elmsl. ad Med. 882.

430. *εἰ γάρ μ' ἀπώσει* (*ἀπώσῃ* L.) mss. Qu. *ἢν γάρ μ' ἀπώσῃ.*

433. 434. Proscribit Herwerden.

451. *τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα* mss. Lege *τήνδε λιπαρῆ τρίχα.* Cf. Arist. Lys. 672. *οὐδὲν ἐπιλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας.*

456. *ποδί*] Qu. *ποτε.*

457. *τὸ λοιπὸν αὐτὸν* mss. Qu. *τὸν αὐτοῦ τύμβον.*

459. *οἶμαι μὲν οὖν εἶναί τι κἀκείνῳ μέλον* Herw., coll. O. C. 659. *τοῖσδ' ἔσται μέλον.* Qu. *οἶμαι μὲν οὖν οἶμαί τιν' ᾧ δή 'στιν μέλον.* Cf. Arist. Pl. 114. *οἶμαι γάρ, οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, —.*

475. *πρόμαντις*] Cf. Eur. Ion. 681. *ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς.*

479. De constructione cf. Aesch. Cho. 410. Suppl. 785.

495. Qu. *πρὸς ταῦτα πείθομαι.* Cf. Aj. 971. *πρὸς* (*πρὸ* Lpr.) *ταῦτα.*

497. *ἀψεγὲς*] Reprehensionis immune. *τέρας*] I. e. somnium portentosum (*φάσμα νυκτὸς*) Clytaemnestrae. *πελᾶν*] Suspectum. Requiritur verbum aliquod 'eventurum esse' (Anglice 'will turn out, will prove') significans.

498. *τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσι*] Anglice to the agent and the accomplice. Cf. 991. 1498.

503. *εὖ κατασχήσει*] Bene terminabitur, eveniet. Metaphora a navibus sumpta quae itinere finito ad litus appellunt. Similis figura est Tr. 827. *τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει.* Qu. *εὖ καταλλάξει* aut *εὖ καταστρέψει.*

508. *εὖτε*] Ex quo. I. q. *ἐπεί.*

514. *ἔλειπεν* A. L. *ἔλιπεν Γ.* et al. *ἐξέλιπε τούσδ' οἴκους* Nauck. *ἐκ τοῦδ' οἴκου* plerique mss. (Post *οἴκου σ* erasum in L.) *οἴκους* (*ου* sup.) T. *τούσδ' οἴκους πολυπάμονας* Bergk. ex schol. *τοὺς πολυπάμονας δόμους.*

516. *ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει*] Qu. *ὡς ἔοικ', ἀναστρέφει* (versaris).

519. *ἐντρέπει ἐμοῦ γε*] Me curas. Cf. O. R. 724. *ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν.*

528. *ἡ γὰρ Δίκη* mss. *ἀλλ' ἡ Δίκη* requirunt F. W. Schmidt. et Herw. *σὺν δ' ἡ Δίκη* Hense.

532. Qu. *οὐκ ἴσην παθὼν ἐμοὶ λύπην.*

533. Hunc v. excludit Nauck.

537 sq. ἀλλ' αὐταδέλφου δῆτα Μενέλεω χάριν T. Halbertsma.

538. Hunc v. excludit Nauck.

540. θανεῖν πάρος (ejecto v. 541.) Nauck. Cf. Tr. 724. Eur. Ion. 485. πλούτου — πάρος.

541. Hunc v. excludit Nauck.

542. Lege Ἅιδην τις ἵμερος — ἔσχε. Cf. O. C. 1725. ἵμερος ἔχει με — τὰν χθόνιον ἑστίαν ἰδεῖν. Qu. Ἅιδην τις ἵμερος τέκνων —.

543. δαίσασθαι] λῄσασθαι F. W. Schmidt.

548. ἢ θανοῦσά γ'] Qu. ἢ θανοῦσ' ἂν —.

557. ἐξῆρχες] Cf. 552. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι | λυπηρὸν εἶτά σου τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο. Archil. 78. αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα. Eur. Iph. T. 728. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον ὅστις εὐσεβής. Qu. ἐξεῖπας, coll. 984. τοιαῦτά τοι νῷ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν.

561. γ' mss. Lege σφ'.

563. τίνος ποινὰς] Qu. τί τὸν | στρατὸν —. Post ἔσχε enim requiri videtur accusativus rei quae detenta est. Nisi mox pro ἔσχ' ἐν Αὐλίδι reponendum ἔπνει 'ν (aut ἔπνευσ') Αὐλίδι.

564. ἔσχ' ἐν Αὐλίδι] ἔσχε τὸν στόλον ingeniose Herw., ut glossema ἐν Αὐλίδι in textum irrepserit. Qu. ἔπνει τὰ πολλὰ πνεύμαθ'. ἕνεκ' ἐν Αὐλίδι, aut τὰς ναῦς — ἔσχ' ἐν Αὐλίδι.

567. Proscribunt Schmidt. et Herw. ποδοῖν] πέδον Schmidt. λοχμῶν Morstadt. λοχμῆς Herw. Quum in luco sacro venari aut jaculari non licuisse probabile sit, Wunderus vitiosum esse παίζων existimabat. ἐξεκίνησεν] ἐκκινεῖν legitur O. R. 354. Tr. 1242.

569. βαλὼν] Qu. κακὸν (probrosum) aut κενόν. Mendosum videtur βαλών.

584. σκῆψιν οὐκ οὖσαν] I. e. ψευδῆ. Cf. Arist. Ran. 1052. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;

Lege τιθῇς. Cf. ad Ph. 30. ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῇ. Eur. Alc. 1127. ὅρα γε μή τι φάσμα νερτέρων (νύκτερον?) τόδ' ᾖ.

585. εἰ γὰρ θέλεις] εἰ γὰρ θέμις Mein., coll. O. C. 1131. Ant. 1259.

591. ἐπαινέσωμεν mss. Qu. ἐπαινέσαιμ' ἄν. τοῦτ'] Qu. ταῦτ'.

593. 594. Hos vv. ut Sophocle indignos proscribit F. W. Schmidt. Fortasse recte.

596. πᾶσαν ἵης γλῶσσαν] Cf. ad Tr. 324. διήσει γλῶσσαν.

601. ὁ δ' ἄλλος] Qu. ὁ δὲ κάσις aut ὁ δὲ πλάνος.

606. χρῇς] I. q. χρῄζεις. Cf. Ant. 887. Aj. 1373.

610. σὺν δίκῃ ξύνεστι] Fort. καὶ δίκη ξύνεστι.

611. *οὐκέτ' εἰσορῶ*] Qu. *οὖσαν οὐχ ὁρῶ*.

614. *τηλικοῦτος*] Femininum ut in O. C. 751.

618. *πράσσω*] *φράζω* F. W. Schmidt. Sed cf. 620. 621. Vulgatam recte tuetur Herw.

629. *οὐδ' ἐπίστασαι*] *οὐκ ἐπίστασαι* F. W. Schmidt., qui colon post *ἐκφέρῃ* ponit.

641. *πολυγλώσσῳ* mss. Lege *παλιγγλώσσῳ*. Cf. Aesch. Prom. 244. *παλινστομεῖς*. Sept. 7. *παλιρρόθοις*. et ad 798 infra.

645. *δισσῶν*] *δεινῶν* Schenkl.

646. *δὸς*] Lege *θές*. Alioquin *εἶναι* addendum fuisset.

651. *δόμους*] Fort. *θρόνους*. Cf. Aj. 1016. *κράτη θανόντος καὶ δόμους* (*θρόνους*?) *νέμοιμι σούς*. Aesch. Pr. 900. *αὐτὸν ἐκ τυραννίδος* | *θρόνων τ'* — *ἐκβαλεῖ*. Eur. Ph. 483. *ἔχει* | *τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος*.

656. *δὸς πρᾶξιν ἡμῖν ὥσπερ* [malim *ἥνπερ*] *ἐξαιτούμεθα* Herw., coll. Aj. 790. 792. Tr. 152. 294. Ant. 1305. Qu. *δὸς ὅπασον*?

688. *ἐν πολλοῖσι παῦρα*] *ἐν παύροισι πολλὰ* recte Bergk.

689. *καὶ κράτη*] *παγκρατῆ* T. Halbertsma.

691 sq. Hos vv. proscribit T. Halbertsma.

691. Versum proscribit Schneidewin, cujus notam vide.

692. Paleius jure in *ἅπερ* pro *ἃ δὴ* posito offendit.

694. *τοῦ* — *ποτε*] Haec interpolata esse putat Paleius.

698. *ἱππικῶν*] Malim *ἱππικός* (*ἀγών*).

706. *Αἰνειὰν* A. et plerique mss. *Αἰνειᾶν* (ε partim eraso) L. Lb. *Γ*. *Αἰνιὰν* Br. et rec. Cf. ad 724.

717. *χνόας*] Qu. *πνοάς*.

719. Qu. *τὸν ἀφρὸν εἰσέβαλλον* (aut *ὥστ' ἔβαλλον*).

723. *καὶ πρὶν μὲν* — *τελοῦντες* — *ἔπειτα* Burges.

724. *Αἰνειᾶνος* L. Quam veram lectionem esse suspicor. Cf. 706.

739. *τότ' ἄλλος*] Qu. *τόθ' οὗτος*.

741. Legendum videtur *ἀσφαλῶς*. Cf. Ant. 162. *τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ* — *ὤρθωσαν πάλιν*. Sed Fr. 325, 2. *ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς*.

742. *ὠρθοῦθ'*] Qu. *ὤρθωθ'*.

747. *πέδῳ*] *πέδοι* (sic) Dind., quem v. in Lex. Aesch. s. h. v.

750. *ἀνωλόλυξε* mss. *ἀνωτότυξε* Herwerden coll. Aesch. Ag. 1074. Eur. Hel. 376.

757. *εὐθὺς ἐν βραχεῖ* mss. Lege *ἐνθέντες βραχεῖ*.

758. *μέγιστον σῶμα* mss. Qu. *φλογιστὸν σῶμα*. Cf. 58. *δέμας* | *φλογιστὸν ἤδη καὶ κατερρακωμένον*. Aesch. Ag. 442. *πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει βραχὺ ψῆγμα*. Infra 1118. *τόδ' ἄγγος ἴσθι*

σῶμα τοὐκείνου στέγον. 1216. εἴπερ γ' Ὀρέστόυ σῶμα βαστάζω τόδε. Aj. 1077. κἂν (κῆν?) σῶμα γεννήσῃ μέγα. δειλαίας σποδοῦ] δειλαίαν σποδὸν Madvig.

761. ὡς μὲν ἐν λόγῳ] Cf. Arist. Ach. 1152. ὡς ἁπλῷ λόγῳ.

762. Lege τοῖς παροῦσι δ' —. (Cf. 2. νῦν ἔξεστί σοι | παρόντι λεύσσειν —.) Aut τοῖς δ' ἰδοῦσιν, ὥσπερ εἴδομεν. Cf. 994. Aj. 990. τοὖδέ σοι μέλειν | ἐφίεθ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.

775. τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς mss. Vitiosum. τῆσδε νηδύος γεγὼς Weckl. prob. F. W. Schmidt. Scripserat, ni fallor, τῆς ἐμῆς νηδύος (disyll.) γεγώς.

780. Qu. ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνος οὔτ' ἐξ ἡμέρας | ἐπεσκίαζέ μ' ἡδύς. ἐξ ἡμέρας] Cf. Theogn. 460. πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. Qu. ἐν ἡμέρᾳ.

781. ὁ προστατῶν] Qu. οὑπιστατῶν aut ὁ προσστατῶν.

782. διῆγε] διῆγχε (angebat) Herw. Sensum bene exprimit Jebb., 'From moment to moment I lived in fear of death'.

785. ξύνοικος ἦν μοι] Qu. ξύνοικός ἐστι. Cf. ad Ant. 1000.

790. ἆρ' ἔχει καλῶς; mss. ἆρ' ἔχω καλῶς F. W. Schmidt. Quod sensu requiritur. Paullo aliter 816. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;

798. πολυγλώσσου mss. παλιγγλώσσου Bergk. Cf. ad 641.

799. οὔκουν] Scrib. οὐκοῦν.

800. Cf. O. C. 911. δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως (l. κατάξια) —.

814. καὶ πατρὸς ἤδη, καί με δουλεύειν πάλαι | δεῖ — Bl. πάλιν mss. λάτριν F. W. Schmidt. Qu. λάτριν aut βίᾳ.

815. ἐν τοῖσιν] συνοῦσαν F. W. Schmidt. τοῖς πλεῖστον valde probabiliter Herw. ἀνθρώποις ἐμοὶ mss. Correxerim ἀνθρώπων ἐμοῦ —.

816. Qu. ἆρ' ἔχει καλῶς τάδε; Cf. ad 790.

817. Qu. ἀλλ' οὔτι μή σφισίν γε τοῦ λοιποῦ χρόνου | ζήσω ξύνοικος.

818. ξύνοικος εἴσειμ' Herm. Jebb. τόνδ' οἶκον εἴσειμ' Bl. Quae correctio hodie mihi unice vera videtur. Corruptelae ξύνοικος pro τόνδ' οἶκον causa fuerit prior corruptela proclivis ἔσομ' aut ἔσσομ' pro εἴσειμ'. Veram lectionem esse εἴσειμ' ostendunt quae proxime sequuntur. Cf. Eur. Hel. 1183. εἰσιὼν δόμους. Ion. 1547. εἰσελθὼν δόμους. 69. Alc. 1117. δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα. 566. εἰσελθεῖν δόμους. Herc. 598. Ph. 204. Si ἔσομαι ξύνοικος scripsisset Sophocles, nulla correctione opus fuisset. ἔτ' οἶκον εἴσειμ' Heimsoeth. τὸν οἶκον εἴσειμ' Prinz. ἔσομαι ξύνοικος Dawes. Dind. Nauck.

835. Lege κατ' ἐμοὶ τακομένᾳ μᾶλλον ἐπεμβάσει. Cf. 456. Ὀρέστην — ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί (ποτε?).

